

Er der nogen, der ønsker ordet?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om udvalgets indstilling. Der kan stemmes.

Afstemningen kan slutte.

Udvalgets indstilling er enstemmigt vedtaget med 117 stemmer.

[For stemte: 117 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0].

Afstemningen kan slutte.

For stemte: 114 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 10:04

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 188:

Forslag til finanslov for finansåret 2009.

Af finansministeren (Lars Løkke Rasmussen).
(Fremsættelse 26.08.2008).

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet.

I ordførerrækken er det først hr. Peter Christensen.

Kl. 10:04

(Ordfører)

Peter Christensen (V):

Tak for det. Vi har her til morgen kunnet høre, at vicesstatsminister Bendt Bendtsen takker af som leder af Det Konservative Folkeparti, og jeg vil selvfølgelig derfor gerne benytte lejligheden til at takke vicesstatsministeren for det fantastiske stærke og udbytterige samarbejde, vi har haft. Sammenhold skaber resultater, det holder vi fast i, og vi glæder os til det fortsatte samarbejde med den nye konservative leder, justitsminister Lene Espersen.

De sidste mange år har det gode skib »Kongeriget Danmark« været på ret kurs. Vi sejler i smult vande. Efter en lidt svag start på året for dansk økonomi er dansk økonomi tilbage i vækst, det har Danmarks Statistik netop slået fast. Men det er en meget begrænset vækst, og vi har fået en klar advarsel om, at væksten ikke bare kommer af sig selv. Vi kan ikke uden videre betragte det som en naturlov, at vi bliver rigere, at vi får flere penge at dele ud af. Det afhænger af, hvor meget vi arbejder, så enkelt er det. Hvis vi vil have vækst og dermed velstand, kræver det rettidig omhu – som de siger i skibsfarten.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 187:

Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, kursgevinstloven og forskellige andre love. (Fraflytterbeskatning af aktier og fradrag for tab på varekreditter til udenlandske koncernselskaber).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsættelse 30.05.2008. 1. behandling 04.06.2008. Betænkning 01.09.2008. 2. behandling 04.09.2008. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes. Der stemmes fra pladserne.

Egentlig burde det ikke komme som nogen overraskelse. Lad os prøve at lære af historien: Det gode skib »Kongeriget Danmark« var faktisk lige ved at synke tilbage i 1970'erne, og den gang i 1970'erne og i begyndelsen af 1980'erne var vi truet af både internationalt stormvejr og intern politisk handlingslammelse. Alle kunne se, at den var helt gal, men det kneb for kaptajnerne at læse søkortene. På et tidspunkt var der ligefrem en af førstestyrmandene, der sagde, at skibet nærmede sig afrundens rand.

Heldigvis har skiftende kaptajner og besætninger siden 1980'erne gjort meget for at bringe det gode skib »Danmark« ud af stormvejr og væk fra de farlige rev. Alle har del i succesen, såvel kaptajn Schlüter som kaptajn Nyrup og kaptajn Fogh. Vi kan takke dem alle for, at »Kongeriget Danmark« er så godt rustet, som det er i dag. Hullerne i skibssiden blev stoppet, så vandet ikke fossede ind, og så penge ikke fossede ud. Alle sømænd kom i arbejde, og der blev råd til lidt af hvert. Skibslægen fik nyt udstyr, søfolkenes rationer blev sat op, og lasten blev fyldt af gode varer.

Den seneste udgave af Økonomisk Redegørelse taler sit eget tydelige sprog: De grundlæggende økonomiske nøgletal er fine, Danmark er ikke havnet i tidligere tiders ubalancer. Vi har således lav ledighed og høj beskæftigelse; ledigheden var på 1,6 pct. i juli i år, det laveste i mere end 30 år, og der har aldrig før været flere i arbejde i Danmark. Vi har et solidt overskud på betalingsbalancen, eksporten klarer sig pænt på trods af de internationale konjunkturer, den offentlige nettogæld er væk og den offentlige sektors tilgodehavende overstiger nu gælden – nettoformuen var 51 mia. kr. i 2007 og forventes at nå op på 116 mia. kr. i år. Vi har et solidt overskud på de offentlige finanser, og i år ventes overskuddet at blive 64,5 mia. kr.

Vi har fortsat vækst i erhvervslivet, halvårsregnskaber fra en række af de største danske virksomheder vidner om en sund økonomi og lyst til nyinvesteringer. Kort sagt: Vi har ingen grund til pessimisme, hvis vi samtidig tager bestik af de kommende års udfordringer. Vi har råd til meget, hvis vi opfører os afdæmpet, og vi har råd til endnu mere, hvis vi ligefrem opfører os fornuftigt.

Som sædvanlig har regeringens finanslovforslag vakt en masse modstridende følelser blandt politikere og økonomer. Nogle har kritiseret regeringens finanslovforslag for at være for lempeligt; de siger, at vi deler for store rationer ud

til søfolkenes, for store skattelettelser, for meget offentligt forbrug til sygehuse, skoler osv. Andre kritiserer regeringens finanslovforslag for at være for fedtet; de siger, at vi har sat os tungt på skattekosten, og at vi forsømmer vedligeholdelsen af det gode skib.

Men uanset hvad man siger om regeringens finanslovforslag, er to ting dog sikkert og vist: Regeringen lever op til de løfter, den har afgivet, og aldrig er der blevet afsat flere offentlige kroner, siden skibet blev søsat. Det gælder bl.a. kvalitetsreformen, der indeholder en lang række initiativer, som skal bidrage til at skabe bedre velfærd for borgerne og attraktive offentlige arbejdspladser.

Kl. 10:10

Der er i perioden 2008-2011 afsat en pulje på i alt 10 mia. kr. til initiativer til bedre kvalitet i den offentlige service, og der bliver i 2009 sat yderligere fokus på en styrkelse af kvaliteten på sundheds-, børn- og ældreområdet. Med henblik på at fremtidssikre den offentlige sektor har regeringen i perioden 2009-2018 afsat midler til Kvalitetsfonden på i alt 50 mia. kr.; i aftalerne med kommunerne og regionerne om økonomien i 2009 er der afsat ekstra 2 mia. kr. til sundhed og de borgernære serviceområder, og vi bruger 53,5 mia. kr. mere på offentlig service, end da regeringen trådte til i 2001. Aldrig har det gode skib »Kongeriget Danmark« fyret så meget krudt af på velfærdsområdet.

Sundhedsvæsenet sikres et realløft på 1,6 mia. kr. plus 250 mio. kr. gennem bedre indkøb og administration i regionerne. Der skal bruges færre penge ved skrivebordene og til gengæld være mere aktivitet ude på sygehuse. Vi har bevist, at det kan lade sig gøre. Der blev i 2007 samlet set opereret 27 pct. flere patienter end i 2001, og der blev behandlet 144.000 flere medicinske patienter og 134.000 flere kirurgiske patienter end i 2001.

Finanslovforslaget for 2009 indeholder desuden betydelige midler til bedre forhold for svage og udsatte grupper, nedbringelse af sygefraværet, investering i forskning og uddannelse, bedre vilkår for SU-modtagere, takstløft til hhx-uddannelserne, højere udviklingsbistand og den aftalte forhøjelse af ældrechecken.

Alle har fået adgang til den store skattekode, og i den særlige lille skattekode, der hedder satspuljen, er der også klingende mønt. Regeringens forslag til udmøntning af satspuljen for 2009 vil bl.a. indeholde initiativer vedrørende psykiatriområdet og til bedre forhold for udsatte

grupper og handicappede. Vi afsætter en reserve på 373 mio. kr. til at få nedbragt sygefraværet, og der bliver afsat 505 mio. kr. til en forhøjelse af ældrechecken. Også de fattigste i den fattigste del af verden vil få gavn af regeringens finanslovforslag. Vi foreslår at øge ulandsbistanden med knap 400 mio. kr.

Finansloven indeholder i alt initiativer for ca. 9,5 mia. kr. i 2009. Det var, hvad der var råd til, og det er faktisk ikke så lidt endda. Man kan selvfølgelig altid ønske sig mere, men hvis man ønsker sig mere, skal man også yde mere. Det må være læren af de seneste årtiers genopretningspolitik.

Det gode skib »Kongeriget Danmark« er kommet godt igennem de seneste 26 år. Vel har der været storme, men vi har holdt kursen. Vi har vist, at det med den rette politiske styring kunne lade sig gøre at føre Danmark bort fra afgrundens rand. Nok har partierne i Folketinget ikke altid været helt enige om fordelingen af rationerne til besætningen, men alle kaptajner og de partier, der har bakket dem op, har stor ære af den genopretning, vi har været igennem.

Det gode skib »Kongeriget Danmark« er en prægtig og solid skude med en god og arbejdsom besætning. Vi er parate til nye eventyr ude på de syv have, men vi skal bare vide, at de kommende år ikke bliver helt så enkle som de foregående år, for ude i horisonten lurer skyerne. Der er stormvejr i USA, og efterdønningerne er på vej over Atlanten og på vej til os. Vi må i de kommende år regne med lidt modvind for dansk økonomi. Det siger alle pålidelige vejrudsigter.

Hes ombord på »Kongeriget Danmark« må vi også konstatere, at der bliver stadig færre unge arbejdsdygtige sømænd m/k, samtidig med at der stadig er rigeligt at lave. Ja, det er svært den dag i dag at se, hvor vi skal få de nye sømænd fra. Vi har hentet sømænd fra alle de omkringliggende havne, Sverige, Tyskland og Polen, og vi har hentet sømænd i hver en flække i vores lille land. I den situation nytter det ikke noget, at nogle partier ligefrem nægter at forholde sig til vejrudsigterne og lader, som om vi kan hente flere sømænd, mere arbejdskraft, så let som at klø sig i nakken. Det er skipperskrøner.

Det nytter heller ikke noget, at nogle partier ligefrem håber på dårligt vejr og slukørede minner hos besætningen. Jeg kan selvfølgelig godt forstå, hvis Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten gerne vil levere en ny kaptajn i stedet for den siddende kaptajn. Det er jo deres pligt og

deres opgave. Men jeg får en gang imellem en fornemmelse af, at Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten ligefrem ønsker, at det gode skib »Kongeriget Danmark« skal løbe økonomisk på grund, fordi de på den baggrund regner med at kunne fremtvinge skiftet på kommandobroen. Venstres budskab til de håbefulde mytterister er derfor: Husk, at vi er i samme båd.

Vi bør alle lytte til vejrmeldingerne. Som en klog mand engang har sagt, findes der ikke dårligt vejr, kun forkert påklædning, og her må jeg desværre konstatere, at både SF og Socialdemokraterne vil have os til at gå rundt i badebukser, når det trækker op til kuling. Det vil svække dansk økonomi i en situation, hvor vi har brug for fasthed og mådehold. SF og Socialdemokraterne vil lægge kursen om, dreje roret skarpt til venstre, lige ind i den storm, som vi netop skal søge uden om.

SF ønsker merudgifter for 8,3 mia. kr., og SF vil primært finansiere udgifterne med højere indkomstskatter og en genindførelse af skat på sundhed. SF vil samtidig straffe de aktive pensionister, som har arbejdsindtægter.

Kl. 10:16

Socialdemokraternes forslag er næsten lige så tosset. Socialdemokraterne vil tilbage til den tid, hvor Anker Jørgensen gjorde det gode skib »Kongeriget Danmark« til en plimsoller. Socialdemokraterne vil hæve indkomstskatterne og skatten på erhvervslivet. Socialdemokraterne vil gøre danskernes penge til frit bytte i en tid, hvor folk har brug for ro omkring deres privatøkonomi. Det er rent pirateri.

Sagen er krystalklar. Fremover kan vi ikke stole på Socialdemokraterne, når de påstår, at de går ind for skattestoppet. Vi kan heller ikke stole på dem, når de påstår, at de er økonomisk ansvarlige.

Det lyder altid sympatisk at ville bruge flere penge på sygehuse, børn og ældre. Problemet er, at Socialdemokraterne slet ikke anviser, hvor arbejdskraften skal komme fra. Tværtimod lægger de op til at gøre det dyrere for folk at arbejde ved at hæve indkomstskatten. Skal arbejdskraften komme dumpende ned fra himlen?

Den reelle udfordring for dansk økonomi er sådan set meget enkel. Det handler om at øge kapacitetsgrænsen i dansk økonomi eller sagt på en anden måde: at skaffe endnu mere arbejdskraft.

For presset på arbejdsmarkedet er stadig væk meget stort. Arbejdsmarkedsstyrelsen har undersøgt rekrutteringssituationen på det danske

arbejdsmarked i første halvdel af 2008. Det viser, at hele 15 pct. af virksomhederne angiver, at de forgæves har forsøgt at rekruttere. På landsplan svarer det til 39.000 stillinger. Hvis det var lykkedes for virksomhederne at rekruttere de folk, de havde brug for, kunne det have indbragt Danmark 20 mia. kr.

Meget tyder på, at udbud og efterspørgsel ikke mødes, som det skulle. Det er problematisk. Vi er nødt til at sikre, at de ledige reelt står til rådighed for de stillinger, som rent faktisk findes.

Knapheden på arbejdskraft er en bremse for økonomisk fremgang. Knaphed på arbejdskraft er den direkte årsag til, at vi kan imødesee en forholdsvis begrænset vækst i de kommende år. Og med begrænset vækst følger desværre en langsommere udvikling i vores velstand, en langsommere mulighed for at få opfyldt alle vores ønsker. Hvis vi ikke udviser ansvarlighed, risikerer vi en dårlig cocktail af pris- og lønstigninger, svækket konkurrenceevne og en langvarig stigning i ledigheden.

For Venstres vedkommende kan jeg sige, at vi ønsker rettidig omhu. Vi ønsker at øge arbejdsudbuddet og vækstmulighederne bl.a. gennem reformer af arbejdsmarkedet og skattesystemet. Uden reformer risikerer samfundet at gå i stå. Det har ingen af os interesse i.

Socialdemokraterne vil gerne holde stort gilde i kabyssen. De vil gerne forgribe sig på den opsparede proviant. Men husk, at den slags kan give betragtelige tømmermænd. Socialdemokraterne burde sove rusen ud, inden vi begynder forhandlingerne om næste års finanslov.

Jeg ser frem til et godt forhandlingsforløb frem mod vedtagelsen af næste års finanslov, en finanslov, hvor Venstre ønsker at holde kursen støt.

Kl. 10:19

Formanden:

Tak til hr. Peter Christensen.

Så går vi over til korte bemærkninger, som der er afsat tre kvarter til. Jeg har foreløbig noteret følgende, der ønsker korte bemærkninger:

Hr. Morten Bødskov, hr. Ole Sohn, hr. Morten Helveg Petersen, hr. Frank Aaen, hr. Anders Samuelsen, hr. Carsten Hansen, hr. Villy Søvnald, hr. Henrik Sass Larsen, hr. Morten Østergaard, fru Özlem Sara Cekic, fru Nanna Westerby, hr. Rasmus Prehn og hr. Jens Peter Vernersen.

Det er så op til medlemmerne, om man når det, for der er 1 minut til hver til at stille spørgsmål i. Det vil sige, at der faktisk er for mange på listen, men det afhænger af den tid, man så bru-

ger op af det ene minut, hvor mange vi når. Den første, der får ordet for en kort bemærkning, er hr. Morten Bødskov.

Kl. 10:20

Morten Bødskov (S):

Altså, det var jo en tale, som man igen i år må sige var karakteriseret af en fuldstændig fjern forståelse af, hvad det er for problemer, almindelige mennesker har i hverdagen. Et af de problemer, som almindelige mennesker har, har man ikke rigtig kunnet få noget svar fra Venstre på, nemlig om Venstre mener, at efterlønsordningen skal ændres eller ikke skal ændres. Vi har hørt statsministeren sige, at man skam står ved et forlig, men vi har ikke hørt statsministeren eller Venstres finansordfører sige, at Venstre står bag den efterlønsordning, vi har, og at man ikke ønsker at ændre den, fordi man mener, den er fremtidssikret.

Man taler om, at vi skal finde flere hænder til arbejdsmarkedet hurtigst muligt. Er det vejen frem, at man vil forringe efterlønsordningen? Står Venstre bag efterlønsordningen eller ej?

Kl. 10:21

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 10:21

Peter Christensen (V):

Jeg vil starte med at slå fast, at vi selvfølgelig respekterer det forlig, vi har lavet om efterlønnen, et forlig, hvor Socialdemokratiet jo også lagde stemmer til at øge efterlønsalderen med 2 år. Og jeg synes, det var glædeligt, at man var ansvarlig på det tidspunkt, for det var nødvendigt. Vi har så bedt Arbejdsmarkedskommissionen om at kigge på, hvordan vi kan løse det fuldstændig akutte problem, vi står med, nemlig at arbejdsmarkedet stadig væk er under et enormt pres. Og jeg synes jo, at det ville være mærkeligt, hvis vi så ikke også var åbne over for, hvad det er for nogle anbefalinger, de kommer med, og lyttede til, hvad det er, de siger, og tog en diskussion om det.

Kl. 10:22

Formanden:

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 10:22

Morten Bødskov (S):

Så er det jo sagt, godt nok i sort tale, men trods alt således, at det er klart nok til at kunne udlægges sådan, at Venstre er klar til at ændre i efterlønnen. Det er jo det, der bliver sagt, når der bliver sagt, at vi skal være åbne over for de anbefalinger, som Arbejdsmarkedskommissionen

kommer med. Det er jo kommet meget klart frem, at Arbejdsmarkedskommissionen mener, at der er behov for at se på efterlønsordningen.

Jeg er meget glad for, at Venstre her i dag siger, at man nu er klar til at ændre i efterlønnen. Den aftale, som vi indgik for 2 år siden, og som folk nu har indstillet sig på, og som alle de partier, der stod bag, efterfølgende sagde var god og solid og medførte, at efterlønnen nu lå fast, springer Venstre fra – 2 år efter. Det er rystende, og jeg håber virkelig, at de efterlønsmodtagere, der sidder og lytter til det her, lytter meget nøje til det, som Venstre her siger, nemlig at man er klar til at ændre i efterlønnen.

Kl. 10:23

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:23

Peter Christensen (V):

Det er utroligt! Hr. Morten Bødskov kan jo prøve at male alle mulige trusselsscenerier, som ikke er reelle, op over for mennesker, og det synes jeg er helt forkert. Der bliver jo ikke ændret i efterlønnen. Det skal man jo ikke lytte meget til debatten for også at kunne konstatere. Det ændrer jo bare ikke ved, at vi stadig står med et problem, og jeg synes, det er rigtigt ærgerligt, at Socialdemokraterne ikke vil fortsætte den ansvarlige kurs, som vi så under Nyrup, men nu har kastet sig fuldt og helt i armene på SF og lukker øjnene for den virkelighed, som vil ramme alle danskere, hvis vi bare fortsætter bevidstløst – en virkelighed, som er, at hvis vi ikke får øget arbejdsstyrken, vil vi komme til at se en negativ økonomisk spiral, som vil ramme alle. Jeg synes, at Socialdemokratiet i stedet for at stå og skræmme efterlønsmodtagerne fra vid og sans skulle tage den ansvarlige vest på igen og spørge, hvordan vi løser det her problem. Hvad er de socialdemokratiske bud? Der har overhovedet ingen været.

Kl. 10:24

Formanden:

Så er det hr. Ole Sohn for en kort bemærkning. Et øjeblik – mikrofonen!

Kl. 10:24

Ole Sohn (SF):

Skal man også kunne høre det?

Kl. 10:24

Formanden:

Ja, det er et frit valg. Værsgo.

Kl. 10:24

Ole Sohn (SF):

Jeg vil da gerne gentage det, for jeg synes, det er meget interessant at høre hr. Peter Christensens historiske udlægning af den nyere danmarkshistorie, det har vi jo hørt nogle gange. Men når en ordfører har et helt kvarter til sin ordførertale, så sidder man som ordfører selvfølgelig og venter på, hvornår ordføreren kommer frem til det, som berører den almindelige dansker.

Hvornår får vi at vide, hvad Venstre vil gøre ved statsministerens tilsagn sidste sommer om, at folkeskolerne, lærerne skal have undervisningsmateriale til børnene, og at toiletterne skal være brugbare? Hvornår får vi noget at vide om, hvad Venstre vil gøre i forhold til ungdomsuddannelserne, netop i forbindelse med at man snakker om at øge arbejdsstyrken? Man ser et markant stigende frafald på ungdomsuddannelserne. Hvad er Venstres svar på det? Er det flere lærerfri timer? Hvis man f.eks. tager regionerne, ser man, at hovedstadsregionen og andre regioner ikke har økonomi til at sikre et ordentligt sygehusvæsen eller behandling af psykisk syge. Hvad er Venstres svar på det – ud over de 5 mia. kr., man vil give i skattelettelser til de bedst stillede næste år?

Kl. 10:25

Formanden:

Det får vi her. Ordføreren.

Kl. 10:25

Peter Christensen (V):

Som jeg var inde på i min tale, lytter vi ikke kun til, hvad almindelige danskeres behov er, vi leverer også svarene derpå, og det gælder faktisk på både uddannelses- og sundhedsområdet. Vi leverer for 9,5 mia. kr. mere velfærd i 2009 end i 2008 – penge, som man helt givet også vil have mærket, når vi når frem til udgangen af 2009, hvor man vil have mødt den bedre velfærd, der vil være resultatet af de mange penge. Men vi sørger også for, at det sker inden for en ansvarlig ramme, vi sørger også for, at der bliver lavet nogle reformer – det er vores mål – sådan at der også i den offentlige sektor er hænder nok til at kunne omsætte de mange penge til velfærd. Det nytter ikke noget, at vi blot herinde har en konkurrence om, hvem der kan sige det højeste milliardtal, når fakta er, at der allerede på nuværende tidspunkt er rigtig mange ubesatte læge- og sygeplejerskestillinger. Så nytter det jo ikke noget, at vi bevidstløst vil hælde flere penge i sundhedsområdet, når hænderne ikke er til stede.

Derfor er jeg nødt til at gentage dette – og det vil jeg gøre mange gange under debatten i dag: Hovedudfordringen er at skaffe arbejdskraft, og hvis man er ansvarlig, hjælper man med det.

Kl. 10:26

Formanden:

Men gentagelser inden for taletiden!

Hr. Ole Sohn.

Kl. 10:26

Ole Sohn (SF):

Det er jo ikke noget svar. Altså, jeg spurgte ikke om nogle tal fra bogholderikoncernen, jeg spurgte: Hvad er Venstres svar? Venstre har jo haft ansvaret i 7 år.

Hvorfor er det, at folkeskolerne ikke har økonomi til at sikre ordentligt undervisningsmateriale og ordentlige toiletter – man har haft ansvaret i 7 år? Hvorfor er det, at der er flere unge, der ikke gennemfører en ungdomsuddannelse under VK-regeringen – man har haft ansvaret i 7 år? Hvorfor er det, at regionerne må skære ned på behandlingen af syge – man har haft ansvaret i 7 år? Ordføreren kan da ikke bare sige, at nu skal vi lave reformer. Tiden er inde til, at Venstre tager ansvaret for de forringelser, der finder sted i den offentlige sektor. Det er det, som borgerne har brug for. De kan spørge: I har gjort noget galt, og hvad vil I gøre for at rette op på de fejl, I har lavet igennem 7 år?

Kl. 10:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:27

Peter Christensen (V):

Jeg står gerne til ansvar for hver evig eneste dag siden den 20. november 2001; vi har forbedret velfærden i alt, hvad vi har gjort. Man kan tage ungdomsuddannelserne. Vi har givet flere penge til handelsskolerne, og det bliver til 5.400 kr. for hver enkelt handelsskoleelev fra 2007 til 2009. Inden for sundhedsområdet – vi kan tage den finanslov, som vi netop diskuterer – er der afsat 2 mia. kr. ekstra.

Så jeg kan punkt for punkt tage de områder, som hr. Ole Sohn beder Venstre om at forholde sig til, og vise, at vi ikke skærer ned, men giver flere ressourcer. Det ændrer bare ikke på, at penge ikke er løsningen på alt. Hvis der ikke er mennesker af kød og blod til at tage imod de penge og omsætte dem til service og velfærd til vores borgere, så bliver det jo en tom Christiansborgsamtale. Og jeg ved godt, at det ikke vil være første gang i verdenshistorien, at der så er blevet ført samtaler i det her hus, som ikke relatere-

de sig til virkeligheden, men det ændrer ikke ved, at vi ikke bare kan pumpe penge ud uden at skaffe hænderne, sådan at vi også giver danskerne et reelt løft i velfærden.

Kl. 10:28

Formanden:

Så er det hr. Morten Helveg Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:28

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg skal da kvittere for ordførertalen, om end jeg tror, at jeg for lidt vild i metaforen med søkort og den slags. Jeg forstod heller ikke helt, hvad det var for nye eventyr på de syv have, som Venstre var parat til, men det kan ordføreren jo så uddybe efterfølgende.

Jeg synes jo egentlig, det lyder meget fornuftigt, når ordføreren siger, at hovedudfordringen er knaphed på arbejdskraft, men det er jo klart, at det næste spørgsmål, der så melder sig, er, hvad Venstres bud er på, hvordan man så vil skaffe den fornødne arbejdskraft. Og det synes jeg ikke vi hørte særlig meget om i ordførertalen, så jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren, hvordan Venstre helt konkret agter at skaffe de 60.000 ekstra i arbejdsudbud, som skal til, for at dansk økonomi er holdbar frem mod år 2015.

Kl. 10:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:29

Peter Christensen (V):

Det er jo netop udfordringen, og jeg er meget enig med Det Radikale Venstre i, at når det er der, vi skal have det politiske fokus, er det, fordi det er der, skoen trykker, altså at der ikke er nok arbejdskraft til stede. Jeg har faktisk også glædet mig over De Radikales bemærkninger om, at SF's og Socialdemokratiets finanslovudspil er urealistiske, og det er jo netop, fordi de ikke adresserer det spørgsmål. Så jeg vil rose Det Radikale Venstre som de eneste i det firkløver, der er på venstrefløjnen, som dog holder fast i en snert af realisme. Jeg beklager så, at det er et firkløver, hvor De Radikale ser ud til at fylde mindre og mindre, men jeg håber alligevel, det vil lykkes at få Socialdemokratiet tilbage i en ansvarlig lejr, for vi skal finde svarene på det her.

Vi har sagt to ting; for det første, at man nu skal lytte til Arbejdsmarkedskommissionen og finde ud af, hvordan man kan øge styrken via en reform af det arbejdsmarkedspolitiske område, og for det andet, at man til årsskiftet skal lytte til

Skattekommissionen og gerne få sænket skatten på den sidst tjente krone.

Kl. 10:30

Formanden:

Hr. Morten Helveg Petersen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 10:30

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg skal da takke for rosen. Vi har selv forsøgt at fremlægge vores bud på reformer, men jeg synes godt, at Venstres ordfører kunne komme det nærmere. Jeg synes godt, man kunne være mere konkret, med hensyn til hvordan man kan skaffe op mod 60.000 ekstra mennesker i arbejdsudbud.

Det her er en regering, der kører på 7.-8. år uden at forholde sig grundlæggende til, at vi skal have flere mennesker ud på arbejdsmarkedet. Derfor vil jeg sige til hr. Peter Christensen, at jeg synes, man er nødt til at komme det nærmere end de her meget, meget brede og generelle overskrifter om ting, man agter at gøre på et eller andet tidspunkt. Vi kører på 7.-8. år, og man kunne have brugt konjunkturerne til at reformere helt grundlæggende. Så jeg vil godt bede om et mere konkret svar på, hvad det er, Venstre har i posen i forhold til de her reformer, som virkelig er påkrævede for at få flere mennesker ud på arbejdsmarkedet.

Kl. 10:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:31

Peter Christensen (V):

Først vil jeg sige, at jeg ikke synes, det er en korrekt gengivelse af de sidste 7 år, at regeringen ikke netop hele tiden og vedvarende har justeret både arbejdsmarkedspolitikken og skattepolitikken for at skaffe ekstra bidrag til arbejdsstyrken. Vi har endda gjort det i fællesskab med Det Radikale Venstre med jobplanen, som er en god plan, og som også gav et bidrag til arbejdsstyrken. Men igen var Socialdemokraterne slet ikke at se i den sammenhæng. Vi manglede igen at se, at Socialdemokraterne ville være et økonomisk ansvarligt parti.

Jeg synes også, det er vigtigt at sige, at det i den her omgang også handler om, at partierne adresserer udfordringen og tilkendegiver, om man politisk tager den alvorligt og vil være med til at finde løsninger i forbindelse med den udfordring. Vi har så bedt sagkundskaben om at komme med nogle bud på, hvordan vi kan komme videre ad løsningens vej. Vi har allerede nu

helt konkret sat penge af i finansloven til netop at nedbringe sygefraværet, og vi beder så Arbejdsmarkedskommissionen om at komme med nogle bud på, hvor man kan øge arbejdsstyrken yderligere via justeringer af arbejdsmarkedspolitikken.

Kl. 10:32

Formanden:

Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 10:32

Frank Aaen (EL):

Politik går jo ud på at vælge, og der er regeringen jo meget klar i sine valg. Da kommunerne kom og bad om at måtte bruge nogle af deres egne penge til at reparere rådne vinduer i skolerne, til at ordne uhumske badeforhold på skolerne, i det hele taget til at prøve at løfte nogle velfærdsopgaver, fik de at vide, at det var der ikke penge til. Når så spekulanterne i Roskilde Bank kom til regeringen og sagde, at de gerne ville have 20 mia. kr., fordi de kunne risikere at tabe den milliard, de havde sat ind, så var der lige pludselig 20 mia. kr. Det er jo et valg, der er til at forstå. Til spekulanterne i Roskilde siger man: Værsgo, her er alle de penge, I har brug for. Til kommuner, der ønsker penge til skoler, og til regioner, der ønsker penge til hospitaler, siger man: Pengekassen er lukket.

Det klareste eksempel, vi har på det valg – og det kunne jeg godt tænke mig at få en forklaring på – er, at man synes, der er råd til 5 mia. kr. til skattelettelse til folk, der i forvejen har kunnet øge deres indkomst, og som jo betyder, at penge bliver brugt til privat forbrug, i stedet for at man bruger milliarder på velfærd, på skoler og hospitaler. Hvorfor det valg?

Kl. 10:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:34

Peter Christensen (V):

Først vil jeg til situationen om Roskilde Bank sige, at jeg sådan set tror, at vi alle har en interesse i – og derfor glæder jeg mig over, at der var et stort og bredt politisk flertal for at finde en holdbar løsning for Roskilde Bank – at der er stabilitet i vores finansielle sektor. Ellers ville vi hurtigt kunne se nogle kedelige rystelser mange steder.

Så blev der sagt, at det er et klart valg. Ja, jeg vil sige, at det i hvert fald er et klart valg, når man beder danskerne om at finansiere deres egne skattelettelse via en omlægning, at man så

ikke snyder dem for selve lettelsen. Det er det, som jeg kan lytte mig til at Socialdemokratiet, SF, Enhedslisten og De Radikale vil, altså simpelt hen snyde danskerne. De partier vil sætte skatten op, og de glemmer at fortælle, at det er en lettelse, folk selv har betalt via en forhøjelse af energifgifterne. De penge putter man trygt i lommen, og derfor er man egentlig på en måde tilbage til det gammelkendte, fra før denne regering trådte til: Venstrefløjens er lig med øget beskatning af danskerne, og skattestoppet er noget, man taler om, men ikke overholder.

Kl. 10:35

Formanden:

Hr. Frank Aaen, sidste korte bemærkning.

Kl. 10:35

Frank Aaen (EL):

Det med Roskilde Bank ændrer altså ikke ved, at det, regeringen gjorde sammen med et flertal i Folketinget, var at stille ubegrænsede pengemidler til rådighed for spekulanter, der havde regnet med at skulle hente en høj rente i Roskilde Bank. Nu får de en statsgaranti for renten og for at få pengene igen, og det er da et klart valg.

Men så til det med skattelettelsen: Hvis man nu køber regeringens opfattelse af, at der ikke er flere ressourcer, vil jeg spørge, hvorfor regeringen så vælger at sige, at man hellere vil have, at 5 mia. kr. bliver brugt på privat forbrug, i stedet for at bruge 5 mia. kr. de steder, hvor hænderne kunne blive brugt til at forbedre vore folkeskoler, vores sundhedsvæsen og forholdene for vore ældre og de udsatte familier? Det er da et valg. Uanset hvordan man prøver at pakke det ind, er det jo et valg, om pengene skal gå til privat forbrug eller til, at hænderne skal bruges til mere velfærd. Det fik vi ikke noget svar på.

Kl. 10:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:36

Peter Christensen (V):

Jeg vil igen lige starte med Roskilde Bank, for jeg synes ikke, det skal gå upåttalt hen, når det bliver påstået, at vi bruger 20 mia. kr. fra statskassen på Roskilde Bank. Det er simpelt hen ikke sandt. Men at vi har været inde og sikre en stabilitet i den finansielle sektor, har alle en interesse i.

Men lad mig så svare på det med skatteletterne, for det gør jeg gerne. Jeg synes, det vil være bedrag over for skatteyderne at sige, at de selv skal finansiere en omlægning, så de kan få en mindre skat på arbejde, og så lade være med

at give dem skattelettelsen, men tage finansieringen. Det er en skattestigning. Vi tror på og har vist siden 2001, at man samtidig med et skattestop har kunnet udvikle den offentlige sektor sådan, at man har set gode resultater, på de områder, som man også har været inde på i dag, men samtidig har kunnet give danskerne ro og sikkerhed for, at man ikke ville komme og tage flere penge fra de private husholdninger med hver eneste finanslov. Nu kan så vi lytte os frem til, at det vil man vende tilbage til. Man vil igen til at brandskatte danskerne.

Kl. 10:37

Formanden:

Så er det hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:37

Anders Samuelsen (LA):

Jeg synes, det var en paradoksal melding, der kom fra Venstres finansordfører, når han sagde, at det er urimeligt at give penge i den ene lomme og hive penge op af den anden lomme. Det er jo nøjagtig det, regeringen gør, når nu foreslår at ophæve suspensionen af SP-ordningen. Der tager man lige netop de penge, som man lige har givet i skatteletter, tilbage fra borgerne, så den bemærkning rammer ordføreren selv.

Noget andet er så, at jeg godt vil forsvar ordføreren. Jeg synes, at det var et fint forsvar for efterlønnen. Der er ingen tvivl om, at Venstre vil bevare efterlønnen, og det er egentlig paradoksal, for der er ventelister på alle kerneydelser på nær på én ydelse, og det er netop efterlønnen. Og den går jo som bekendt udelukkende til raske og rørige mennesker i deres bedste alder. Kan det virkelig være rigtigt, at en liberal regerings største ambition er at ligge i læ af LO-formanden, Harald Børsting?

Kl. 10:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:38

Peter Christensen (V):

Jeg vil gerne sige om SP-ordningen, at det ikke er penge, man tager. I gamle dage, da Socialdemokraterne havde lavet SP-ordningen, var den en skat. Man indbetalte 1 pct., og nogle fik ikke det tilbage, som de havde indbetalt, mens nogle fik lidt mere, og det er definitionen på en skat. I dag er ordningen en opsparing, men det ændrer selvfølgelig ikke ved, at det er en opsparing, som gør, at pengene ikke er ude i aktivitet, og det er også baggrunden for, at vi foreslår at genindføre SP-ordningen.

Vi står med et presset arbejdsmarked, og vi synes, det er afgørende, at vi ikke sætter mere aktivitet i gang, end der er hænder til. Vi skal finde en løsning og se på, hvordan vi får skabt en balance på vores arbejdsmarked. Vi mener, vi skal bruge alle de værktøjer, der er, men vi respekterer selvfølgelig også de aftaler, vi har indgået, bl.a. om efterlønnen. Men når man fraskriver sig nogle værktøjer, lægger det jo bare et yderligere pres på, at man er parat til at bruge de værktøjer, der er tilbage.

Kl. 10:39

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 10:39

Anders Samuelsen (LA):

Det er en ren tilståelsessag på begge felter. Med SP-ordningen tager man penge op af lommen på folk, og man forsvarer efterlønsordningen. Så langt går den borgerlige regerings ambitioner.

Så er der jo et tredje sted, man kunne sætte ind, nemlig at få gjort noget ved marginalskat-terne. En million danskere rammes nu af topskatten. De 400.000 af dem kunne vi løfte væk fra topskatten ved at hæve grænsen for, hvornår den sætter ind, med 50.000 kr. Det kan vi finde penge til ganske nemt, nemlig ved at have nulvækst i den offentlige sektor.

I stedet for 1,1 pct.s vækst, så kan vi have nulvækst. Det vil sige nøjagtig den samme sum penge som i år til velfærd, det samme antal hænder, det samme antal hoveder, det samme materiale, de samme muligheder for indkøb osv.

– nulvækst. Og man rører overhovedet ikke ved satsreguleringen eller noget, hvad angår overførselsindkomsterne.

Vil regeringen være med til at hive 400.000 danskere ud, så de ikke bliver ramt af topskatten, og på den måde få sat gang i væksten igen?

Kl. 10:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:40

Peter Christensen (V):

Vi vil meget gerne være med til at se, hvordan vi kan finansiere en lettelse af skatten på den sidst tjente krone, for det er også et af de redskaber, vi er nødt til at bruge, hvis vi vil øge arbejdsstyrken. Vi undgår ikke at kigge på skatten. Den høje marginalskat, vi har i Danmark, er jo en hindring for, at danskerne har lyst til at arbejde meget. Det siger sig selv. Der er vi sådan set enige. Men udfordringen består selvfølgelig i at fin-

de finansieringen, og der er jeg ikke enig i den foreslåede finansieringsmodel.

Men nu lytter vi så til, hvad Skattekommissionen kommer med, og så håber jeg bestemt, at vi også sammen med Liberal Alliance kan finde nogle løsninger, der gør, at vi får sænket skatten på den sidst tjente krone.

Kl. 10:41

Formanden:

Så er det hr. Carsten Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 10:41

Carsten Hansen (S):

Se, det der maritime kan jo bruges til mange forskellige ordspil og billeder, men jeg følte mig i hvert fald som iagttagere som en, der tænkte på, at nu forlader styrmanden broen og kaptajnen er ved at forlade broen, og så har man efterladt hr. Peter Christensen som matros alene på broen, og så forsøger han sig med pirateri over for de ledige. Det synes jeg ikke er særlig kønt, når det nu skal være.

Men det, der er mit ærinde, er i virkeligheden at spørge hr. Peter Christensen: Er det sådan, at Venstre inderst inde ønsker, at vi skal af med den efterlønsordning, vi har, og at de 5.000 job, det maksimalt kan give at ændre og svække dagpengesystemet, er det, man går efter?

Kl. 10:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:42

Peter Christensen (V):

Nej, vi har ikke et særligt ønske om at afskaffe efterlønnen. Vi har et ønske om at få skabt en balance i vores arbejdsmarked.

Nu havde hr. Carsten Hansen ladet sig inspirere af min tale, og det er jeg glad for. Jeg kan også se, at Socialdemokratiet i det hele taget lader sig inspirere af Venstre. Der er kommet et nyt slogan. Det hedder: »Vi kan, hvis du vil.« Det er Socialdemokratiets nye slogan her i 2008. Det havde Venstre i 1990, altså for 18 år siden. Da var Venstres valgslogan det samme: »Vi kan, hvis du vil.« Det eneste, der bare er lidt ærgerligt, er, at Socialdemokraterne ikke også vil stjæle det, der var baggrunden for vores politik, også tilbage i 1990, nemlig en ansvarlig økonomisk politik og en ansvarlig politik i forhold til at have et arbejdsmarked, der kunne håndtere de penge, vi også satte i omløb.

Så jeg synes, at man er yderst velkommen, hvis man vil stjæle gamle slogans fra Venstre. Vi har haft mange gode gennem tiden, men jeg sy-

nes, at man også skal stjæle lidt af vores politik. Det ville vi være endnu mere glade for.

Kl. 10:43

Formanden:

Hr. Carsten Hansen.

Kl. 10:43

Carsten Hansen (S):

Jeg fik en lang snak om noget, jeg ikke havde spurgt om, men det er sådan set o.k. Men nu lever Venstre jo aldrig op til det der med, at de kan, hvis du vil osv., så derfor er vi godt i gang med det.

Det, jeg gerne vil spørge om, er et citat, jeg har af hr. Peter Christensen, nemlig, og jeg citerer:

Vi vil ikke afvise, at stramninger af dagpenge og efterløn er på vej. Det er godt, at vi nu kommer i gang med den kæmpeudfordring, det er at skabe flere arbejdspladser.

Det betyder så, at man faktisk arbejder på at forringe dagpengesystemet, og at man arbejder på at ændre den aftale, vi har lavet med regeringen omkring efterlønnen.

Kan jeg få en klar afvisning, eller holder hr. Peter Christensen fast i sit citat, nemlig at Venstre er på vej til at ændre på det efterlønsforlig, vi har? Det tror jeg er meget, meget væsentligt i forhold til de kommende forhandlinger.

Jeg kan så i øvrigt oplyse, at hverken dagpengene eller efterlønnen vil Socialdemokraterne være med til forringelser af.

Kl. 10:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:44

Peter Christensen (V):

Jeg blev på et tidligt tidspunkt spurgt om, hvorvidt vi ville lytte til Arbejdsmarkedskommissionen, når den kom med sine anbefalinger. Der synes jeg sådan set, at det er reelt, hæderligt og ordentligt, når man beder nogle mennesker om at kigge på, hvordan man kan løse en stor udfordring, at man lytter til, hvad de har at sige. Men det ændrer jo ikke ved, at vi selvfølgelig står vagt om de aftaler, som vi har indgået.

Jeg kan bare igen lytte mig til, at Socialdemokratiets svar indtil nu handler om alt det, de ikke vil. Der er ikke en løsning nogen steder. Sådan regerer man jo ikke et land, sådan tager man jo ikke ansvar for et land, og derfor er jeg i hvert fald glad for, at det ikke er Socialdemokratiet, der skal indlede finanslovdebatten i dag, men at det er Venstre, der har den rolle. Det vil jo være at sætte helt almindelige danskere i en fuldstæn-

dig uacceptabel situation, hvis vi ikke får løst de udfordringer, der er på vores arbejdsmarked.

Det sætter jo i så fald en negativ økonomisk spiral i gang, og den bliver alle ramt af.

Kl. 10:45

Formanden:

Hr. Villy Søvnald for en kort bemærkning.

Kl. 10:45

Villy Søvnald (SF):

Ja tak. Hr. Peter Christensen var meget maritim i sin tilgang. Jeg ved ikke, om han har været ude at sejle, jeg ved ikke, om resten af regeringen har været med, men i så fald understøtter det sådan det almindelige indtryk af, at det sejler. Så tak for det billede.

Det andet, der sker, når man sejler, er vel, at man fuldstændig mister forbindelsen til fastlandet. Man får sådan lidt løse meldinger om, hvad der sker, men man kan ikke længere orientere sig, fordi broerne er sprængt. Er det ikke det, der i virkeligheden var essensen af hr. Peter Christensens tale, når vi taler om, hvad der sker i det offentlige i øjeblikket? Landgangsbroen er væk, forbindelseslinjen til virkeligheden er brudt.

Kommunerne er i dag i den mest umulige budgetsituation i mands minde. De skal ud at skære på ældreområdet, de skal ud at skære på børneområdet, de skal ud at skære på folkeskolen. Her i hovedstadsregionen mangler man et trecifret millionbeløb for at få sygehusene til at fungere.

Og så kan den sejlede hr. Peter Christensen fortælle, at sådan er det slet ikke derude. Er det ikke, fordi hr. Peter Christensen har været for langt væk fra land?

Kl. 10:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:46

Peter Christensen (V):

Nej, det er det ikke. Heldigvis er der jo også ny teknologi, så man altid ved, hvor man er. Man kan høre, at SF er tilbage til de gamle dage, hvor man kun havde månen at sejle efter. Næ, vi bruger gerne ny teknologi til også at løse morgendagens udfordringer med.

Det, der bekymrer mig ved SF, er, at man har fået overtalt Socialdemokraterne. Det synes jeg er det mest ærgerlige, der er sket i den sidste uge. Det er ikke, at SF holder fast i den politik, de altid har stået for, en politik, hvor økonomisk ansvarlighed var en by i Rusland, en politik, hvor man brugte mere, end man havde, og hvor man i hvert fald ikke var bleg for at bruge skat-

teværktøjet til at hente nogle flere penge ind ved hver eneste finanslov. Det er der ikke noget nyt i. Det nye er, at man har fået overtalt Socialdemokraterne.

Jeg kan godt forstå, at hr. Villy Søvndal næsten ikke kan holde smilet tilbage, for det går jo godt for hr. Villy Søvndal, men det kommer ikke til at gå godt for Danmark.

Kl. 10:47

Formanden:

Hr. Villy Søvndal for den sidste korte bemærkning.

Kl. 10:47

Villy Søvndal (SF):

Det sidste tror jeg nu hr. Peter Christensen tager fuldstændig fejl i, for jeg tror, at der er rigtig mange danskere, der gerne vil et alternativ, hvor vi får nogle forbedrede skoler i stedet for den konstante nedslidning og i stedet for løftebruddene. Hvordan har hr. Peter Christensen det med at være repræsentant for en regering, der for mindre end et år siden lovede, at hvis man stemte på den, ville der være penge til at renovere de dårlige folkeskoler? Det var statsministeren selv, der sagde det.

I øjeblikket er der i Rødovre en skole, som man holder sammen med gaffatape. Undskyld mig, er vi ikke rige nok til, at vi kan gøre noget ved det? I Taastrup er der en gangbro, som en lastbil er kørt ind i. Det betaler mandens forsikring, men de må ikke reparere gangbroen, fordi man har pålagt kommunerne et anlægsstop. Undskyld, men jeg vil sige til hr. Peter Christensen, at det er nordkoreanske modeller, man betjener sig af. Det er fuldstændig udueligt som økonomisk styring.

En af grundene til, at jeg tror, at danskerne er rigtig glade for, at der er et tydeligt alternativ, er, at de har en forventning om, at den stigende rigdom også betyder ordentlige skoler, ordentlige forhold for vores ældre og ordentlige forhold for vores syge, og de ved godt, at det kan den nuværende regering og Dansk Folkeparti ikke levere. Det kan oppositionen her i Folketinget, og det er derfor, det er så dejligt at være opposition i øjeblikket.

Kl. 10:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:48

Peter Christensen (V):

Jeg kan da godt forstå, at hr. Villy Søvndal føler sig ovenpå; altså, det er vel også en god landing at få trukket Socialdemokraterne direkte over på

SF's økonomiske politik. Jeg har fuld forståelse for, at det giver lidt ekstra energi til dagens debat, men det ændrer jo ikke ved, at påstanden om, at det er nordkoreanske tilstande, er helt ude i skoven. Der er sat penge af også til udvikling af skoler og offentlige institutioner.

Når det bliver fremhævet, at man ikke kan sige til kommunerne, at de skal følge de aftaler, vi har indgået, vil jeg sige: Jo, det kan man godt, netop fordi de aftaler, vi har indgået, er historisk høje, hvad angår anlægsudgifterne. Så når socialdemokratiske kommuner har været fremme at fortælle, at der ikke er råd til at udskifte et toilet – som man kan få for en rund tusse i de fleste byggemarkeder – er det jo, fordi man prioriterer anderledes, og det synes jeg da at borgmestrene skal stå til ansvar for over for deres vælgere. Jeg synes ikke, det er forkert, at de har retten til at prioritere, men jeg synes bare, at de skal stå til ansvar for det.

Kl. 10:49

Formanden:

Så er det hr. Henrik Sass Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:49

Henrik Sass Larsen (S):

Nu var vi jo nogle, der for et par år siden forhandlede et stort forlig igennem om efterlønnen, velfærdsaftalen, og jeg kan forstå, at når vi så siger, at vi ikke har nogen intentioner om at ændre på efterlønnen, bliver vi skældt lidt ud af Venstre og andre. Så er det bare, at jeg skal prøve at forstå, hvad det er, Venstre siger her. Jeg har forstået det der med, at man ikke vil løbe fra det forlig, man har lavet, men hvad mener Venstre? Er det et ønske, er det en holdning hos Venstre, at det kunne være rart at lave den velfærdsaftale og hele den mekanisme, vi i sin tid aftalte, om på nuværende tidspunkt? Det var det ene.

Det andet er, at jeg godt vil spørge ordføreren, om han er helt sikker på, at han har parlamentarisk dækning til at suspendere SP-ordningen.

Kl. 10:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:50

Peter Christensen (V):

Jeg vil ikke skælde ud, men jeg er stærkt bekymret over det venstresving, som Socialdemokratiet har foretaget. Og det er jeg, fordi jeg egentlig troede, at de tider var forbi, hvor Socialdemokratiet ikke hørte til i den ansvarlige lejr, sådan som vi kendte det under Nyrup. For vel var vi uenige med Poul Nyrup Rasmussen om mangt

og meget, men vi var sådan set glade for, at der var nogle grundlæggende linjer i den økonomiske politik, som blev fulgt, og som var sunde for vores økonomi. Det er så borte sammen med ægteskabet med SF.

Efterlønnen, jamen vi løber ikke fra den aftale, og når Socialdemokratiet siger, at det ikke er en af de metoder, som vi skal bruge, bliver der ingen ændringer i efterlønnen. Man bør i hvert fald lade være med at sige til befolkningen, at der er store ændringer på vej, for det er der ikke, men det ændrer jo ikke ved, at vi er nødt til at finde nogle løsninger. Og jeg er stærkt bekymret over, at Socialdemokratiet ikke vil give ét eneste svar på, hvordan vi skal skaffe mere arbejdskraft. Vi så i går, da Socialdemokratiet fremsatte sit finanslovsforslag, at der igen kun var ekstra penge, men ikke ét eneste forslag til at løse det reelle problem.

Kl. 10:52

Formanden:

Hr. Henrik Sass Larsen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 10:52

Henrik Sass Larsen (S):

Det var jo lidt af en udenomsforklaring. Prøv at høre her: Er det sådan, at hvis nu Venstre kunne få lov til det, hvis nu Socialdemokratiet sagde o.k., så er det Venstres inderste ønske at lave om på den aftale, vi lavede for 2 år siden? Er det sådan, man skal forstå det, altså, at man står og bebrejder Socialdemokratiet, at vi ikke vil lave om på det, men at Venstre i virkeligheden godt kunne tænke sig at gøre det? Det er det ene – som jeg synes at man godt kunne få et svar på, der er jo 1 minut til det.

Det andet er: Er ordføreren sikker på, at man har parlamentarisk dækning til at suspendere SP-ordningen, eller er man ude på – lad mig sige det sådan – dybt vand?

Kl. 10:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:52

Peter Christensen (V):

I forhold til at løse den store udfordring med arbejdsmarkedet har vores holdning sådan set i alle årene været, at vi skal bruge alle de værktøjer, der er. Vi har lavet masser af småjusteringer alle steder, og det vil med andre ord sige, at vi ikke har nogen hellige køer. Vi er parate til at diskutere også småjusteringer, hvis det kan hjælpe. Vi snakker jo ikke om at ændre efterlønnen

på samme vis, som vi aftalte sammen med Socialdemokratiet, hvor den fik et hop på 2 år. Jeg synes, at Socialdemokratiet glemmer lidt at fortælle vælgerne, at de sådan set lagde stemmer til at øge efterlønsalderen med 2 år. Vi har sådan set haft en meget åben tilgang og sagt: Jamen vi har ikke nogen hellige køer, hvis der er håndtag, vi kan dreje lidt på for at løse det problem, at der ikke er nok mennesker på arbejdsmarkedet.

Det gælder sådan set også dagpengene, vi er også parate til at tage en åben diskussion, om der er nogle justeringer, vi kan gøre, sådan at vi øger arbejdsstyrken. Jeg synes faktisk, at Socialdemokratiet skulle tage og være enige i, at det er udfordringen, så vi derved får mødt den udfordring.

Kl. 10:53

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 10:53

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, hr. Peter Christensen er en modig mand. Jeg synes, det er modigt at stille sig op og holde en tale om, at vi i fortiden var på afgrundens rand, efter at regeringen nu i 7 år har svigtet med hensyn til at lave reformer, og først nu, hvor vi rent faktisk står over for en voldsom nedgang, en lavkonjunktur, begynder man pludselig at trække ansvarligheden op af hatten. Jeg synes, det er modigt af hr. Peter Christensen at vove sig ud i en sådan sammenligning på et tidspunkt, hvor der er stor usikkerhed om den danske økonomi.

Til gengæld synes jeg, det er lidt mærkeligt, at man som ordfører for det største regeringsparti ikke gør mere for at forsøge at bygge bro. Vi står i en situation, hvor vi risikerer virksomhedslukninger, stor arbejdsløshed, og at folks huse kommer på tvangsauktion. På det tidspunkt har vi brug for et bredt samarbejde i Folketinget, og der må det da være rollen for regeringspartiets finansordfører at forsøge at skabe et bredt samarbejde. Jeg synes i hvert fald, at man, når man kaster sig ud i at være overdommer, også bør have en lille smule selvransagelse, og derfor vil jeg bare spørge hr. Peter Christensen: Hvis man havde lavet en dagpengereform eller nogle af de andre reformer sidste år, havde dansk økonomi så været i bedre eller dårligere form i dag?

Kl. 10:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:54

Peter Christensen (V):

Jeg ved ikke, hvad det er for et billede, Det Radikale Venstre prøver at tegne af tvangsauktioner og virksomheder, der skal lukke. Læs aviserne, se årsregnskaberne, se ordrebøgerne, forhold jer nu til i virkeligheden, vil jeg sige til Det Radikale Venstre. Det er jo ikke den situation, vi står i, men vi kan se, at væksten vil falde de kommende år, og det kan man jo håndtere klogt eller uklogt. Det kloge er jo at geare arbejdsmarked til at kunne øge væksten, sådan at vi ikke kommer til at opleve et velstandsfald.

Tænk at sige, at der ikke er blevet gennemført reformer. Jeg tror ikke, man skulle møde ret mange fra den offentlige sektor, før de ville se lidt underligt på en, hvis man sagde, at de aldrig havde mødt et eneste reformforslag fra regeringen. Jeg hører en gang imellem, at de synes, at der er rigeligt af dem. Så jeg står fuldstændig uforstående over for den melding. Jobplanen, som vi i øvrigt lavede i fællesskab, var jo netop også en aftale, som skulle sikre, at vi øgede arbejdsstyrken, så jeg synes sådan set, at vi har lavet masser af reformer.

Kl. 10:56

Formanden:

Hr. Morten Østergaard for sin sidste korte bemærkning.

Kl. 10:56

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes bare, hr. Peter Christensen bringer sig selv i en vanskelig situation, når man på den ene side står og rakker ned på andre partier, der ikke er villige til at lave reformer, og på den anden side, når man så bliver konfronteret med, at man ikke selv har udvist rettidig omhu, står og siger, at alting går fint, og at vi ikke skal være så pessimistiske. Grunden til, at der er et reformbehov, er, at vi står i en meget alvorlig situation, og der svigter hr. Peter Christensen det ansvar, som et regeringsparti vel må have for at forsøge at skabe et bredt samarbejde i en for landet meget alvorlig økonomisk situation. Jeg fik heller ikke noget svar på, om dansk økonomi i dag ville have været i en bedre tilstand, hvis man f.eks. havde lavet en dagpengereform sidste år. Det svarede hr. Peter Christensen ikke på, og jeg tror, at det i sig selv måske er en slags svar på spørgsmålet.

Men når vi så er i gang med det der med, at nogle får et rødt kort mod at være med i finanslovforhandlingerne, inden de overhovedet er gået i gang, vil jeg sige, at jeg håber, at den ro-

sende omtale af Det Radikale Venstre dog betyder, at vi får en chance. Jeg vil bare gerne spørge hr. Peter Christensen: Er det sådan, at finanslovforhandlingerne kan komme i gang, også selv om regeringen planlægger at overholde domme fra EF-Domstolen, f.eks. Metochdommen? Der har man jo en lille konflikt med sit parlamentariske grundlag, og jeg vil bare gerne have en klar melding fra Venstre om, hvorvidt man agter at følge den dom, og hvorvidt man agter at dekolle det fra finanslovforhandlingerne.

Kl. 10:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:57

Peter Christensen (V):

Det var sådan et rigtig dejligt radikalt indlæg. Vi har hørt hr. Morten Helveg Petersen skælde SF og Socialdemokratiet ud for at være urealistiske, og så synes hr. Morten Østergaard, at det var han nødt til lige at balancere lidt, så nu var hr. Morten Østergaard inde at forsvare SF og Socialdemokratiet. Det er vel lidt sådan med et ben i begge lejre, lidt som vi kender Det Radikale Venstre.

Men det ændrer ikke ved, at jeg, også her fra talerstolen, vil have lov til at påpege SF's og Socialdemokratiets mangel på ansvarlighed, for den er så larvende i de finanslovudspil, vi har set. Der er total mangel på økonomisk ansvarlighed, og derfor benyttede jeg sådan set også debatten til at rose Det Radikale Venstre for, at de dog i det mindste anerkender, hvilke udfordringer der er. Så jeg håber, at vi i fællesskab også kan finde nogle løsninger i forbindelse med de kommende finanslovforhandlinger.

Kl. 10:58

Formanden:

Så er det fru Özlem Sara Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 10:58

Özlem Sara Cekic (SF):

Som tidligere psykiatrisk sygeplejerske får jeg helt vildt lyst til at realitetskorrigere ordføreren, når ordføreren tegner sådan et lyserødt, eventyrligt billede af, hvordan det går i Danmark.

Jeg synes, det er enormt bekymrende, at der sidder en regering nu, som vi sidder og hører være så uansvarlig. Den siger, at skattelettelserne er kommet alle til gode. Det er simpelt hen faktisk forkert. Vi ved, at kommunerne er sat i en spændetrøje, der gør, at lille Anders, som bliver slået af sin mor, og hvis far drikker, ikke kan

blive anbragt, fordi kommunerne ikke har økonomi til at anbringe børn for.

I dag kan man igen læse i Politiken, at 44 pct. af de socialrådgivere, der er blevet spurgt rundt omkring i kommunerne, siger, at økonomien er afgørende for, om lille Anders, som bliver slået og seksuelt misbrugt, kan få en ordentlig familie at leve i.

Derfor synes jeg simpelt hen, at det er uansvarligt, at det er virkelighedsfjernt at tegne et billede af et Danmark, hvor det går fantastisk. Ja, det går fantastisk for den rige familie, hvis største bekymring er: Skal vi købe et HTH-køkken eller et Svanekøkken? Men hvad er svaret til lille Anders?

Kl. 10:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:59

Peter Christensen (V):

Indledningen gik på, at ikke alle havde fået del i skattelettelserne. Det er jo ikke rigtigt. Den måde, som vi netop lavede skattelettelserne på, betyder, at alle, der er i job, får del i skattelettelserne, fordi hele ideen bag omlægningen jo netop var at sige, at det i højere grad skulle betale sig at gå fra ledighed til arbejde. Så det er alle, også dem med de laveste arbejdsindkomster, der har glæde af skatteomlægningen.

Så vil jeg i forhold til udsatte børn sige, at der er reglerne heldigvis meget klare; der er lovgivet om det her. Det er ikke valgfrit for kommunerne, om de vil håndtere børn med så store sociale problemer. Jeg må også sige, at jeg heller ikke tror på, at kommunerne ser sådan på det. Det har jeg heller ikke lyttet mig til, nemlig at kommunerne ikke er parate til også at løfte det store ansvar, det er, når der er tale om børn, som er udsatte.

Kl. 11:00

Formanden:

Fru Özlem Sara Cecic for en sidste bemærkning.

Kl. 11:00

Özlem Sara Cecic (SF):

Erik Fabrin, som i øvrigt er Venstremand og formand for Kommunernes Landsforening, sagde sidste gang, der blev lavet kommunale aftaler, at rammen ville betyde, at 2.000 børn, der havde brug for en anbringelse, ikke ville blive anbragt. Vi hører Socialrådgiverforeningen fortælle gang på gang, at økonomien er afgørende for, om seksuelt misbrugte børn, børn, hvis forældre drikker, børn, hvis forældre slår, børn, hvis forældre

er psykisk syge, får hjælp; det er altafgørende, at der er økonomi til at hjælpe de her børn for.

Nu hører vi jo ordføreren fortælle om, hvor fantastisk det går; vi har aldrig været rigere, end vi er nu. Hvordan kan det så være, at vi har børn i dagens rige Danmark, som der ikke er råd til får den barndom, som de har krav på? Hvad er den saglige begrundelse for, at vi ikke løfter opgaven med de her børn, så de kan være mønsterbrydere, så de kan være rollemodeller, og så de kan være gode borgere for Danmark?

Kl. 11:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:01

Peter Christensen (V):

Hvis vi tager kommunerne først, vil jeg sige, at den aftale, som regeringen har indgået med Kommunernes Landsforening, gældende for 2009 jo også giver mulighed for, at der kan bruges flere penge på offentlig velfærd i 2009 end i 2008. Men det ændrer ikke ved, at når vi snakker om udsatte børn, er det jo ikke sådan, at kommunerne kan vælge at sige: Vi vil ikke løse de problemer, der er. Det har vi heldigvis en lov der sikrer at de skal forholde sig til. Og hvilke løsninger man så vælger at kommunerne, vil jeg så-dan set ikke rode mig langt ind i, for det ved jeg for lidt om. Men det ændrer ikke ved, at når jeg lytter til kommunerne, er det jo ikke sådan, at de siger, at de ikke vil påtage sig det ansvar, det er at forholde sig til de udsatte børn – og i øvrigt vil følge loven. Det skal de.

Kl. 11:02

Formanden:

Jeg har stadig fru Nanna Westerby, hr. Rasmus Prehn og hr. Jens Peter Vernersen på listen, og hvis man holder sig inden for talefristen, når vi alle dem, der har ønsket at få korte bemærkninger.

Fru Nanna Westerby.

Kl. 11:02

Nanna Westerby (SF):

Tak. Nu snakker ordføreren jo om, at det trækker op til storm over dansk økonomi, og gør meget ud af, at det er vigtigt at være ordentligt påklædt, og det kan jeg sådan set kun være enig i. Alligevel lader det ikke til at bekymre regeringen den mindste smule, at der er et kæmpestort fald i optaget på de videregående uddannelser, og det undrer mig selvfølgelig lidt. Der har endda været en af ministrene, som har sagt, at det formentlig bare var en enlig svale, og at vi skulle vente og se, om det ikke gik over igen næste år.

Det, jeg synes er allermost alarmerende, er, at kun 80 pct. af en ungdomsårgang får en ungdomsuddannelse. Vi skal 15 år tilbage, før tallet har været så lavt; det var helt tilbage i 1993. Siden da har der ikke været så få, der fik en ungdomsuddannelse.

Skolerne efterlyser jo sådan set, at de får mere tid til den enkelte på ungdomsuddannelserne, og der er en meget let måde at sørge for, at de kunne få mere tid til den enkelte på, og det er at sætte et loft over klassekvotienten og sikre, at man havde ressourcerne til at have tid til den enkelte elev på uddannelserne.

Så jeg vil gerne, når jeg nu ser en så visionsløs finanslov på det her område, høre, hvorfor regeringen ikke vil være med til det.

Kl. 11:03

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:03

Peter Christensen (V):

Jamen det er overhovedet ikke nogen visionsløs finanslov på uddannelsesområdet. Netop på uddannelsesområdet har vi jo en helt klar målsætning om, at vi skal op at nå, at 95 pct. af en årgang får en ungdomsuddannelse. Det er vores mål, det er det, vi arbejder for, og det er jo også derfor, vi hele tiden finder flere ressourcer til uddannelsesområdet.

Jeg tror ikke, det er en smart måde at bruge de ressourcer, vi har inden for uddannelsesområdet, på at fastsætte klare normer for, hvor mange man må være i klasserne, i forhold til hvad det er for en uddannelsessituation, man er i. Den kan jo veksle enormt; der er nogle gange, hvor 30 kan være for mange, og der er også andre uddannelsessituationer, hvor 20 kan være for mange. Det afhænger jo helt af, hvad det er, man er i gang med at arbejde med. Så jeg synes ikke, vi her fra Folketingets side skal beslutte, hvad det rigtige antal er, men trygt overlade det til skolerne.

Kl. 11:04

Formanden:

Fru Nanna Westerby for den sidste korte bemærkning.

Kl. 11:04

Nanna Westerby (SF):

Ja tak. Altså, nu har man jo sådan set et loft over klassekvotienterne i folkeskolen, og det går jeg ikke ud fra at regeringen synes er en dårlig regel, så et eller andet sted må man vel være enig i, at det er en god idé at have et loft over, hvor mange elever der sidder i klassen, så man sikrer,

at der er tid til den enkelte elev. Og når nu der er stigende klassekvotienter på erhvervsuddannelser, på det almene gymnasium, på htx og på handelsskolerne, mener ordføreren så ikke, at vi skal have stoppet den udvikling? Mener ordføreren ikke, at man, når institutionerne selv siger, at de ikke har ressourcerne til at stoppe udviklingen, så skal sørge for, at de får dem?

Hvis ikke ordføreren mener, at man skal lave et loft for at stoppe den her udvikling, så vil jeg gerne høre, hvad regeringen så vil gøre for at sikre den tid til den enkelte elev, som der lige nu ikke er på uddannelsesinstitutionerne.

Kl. 11:05

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:05

Peter Christensen (V):

Nu bliver folkeskolen så pludselig draget ind i debatten. Altså, jeg svarede på det om ungdomsuddannelserne, på det om gymnasierne, og kan altså bare konstatere, at når man er blevet så gammel, er man også i stand til at modtage viden på en anden måde, end man gør i folkeskolen, og det er sådan set derfor, jeg advarer imod, at vi her fra Christiansborg siger, hvad der er det rigtige antal i en hvilken som helst given undervisningssituation. Det skal vi trygt overlade til ungdomsuddannelserne; de kan sagtens selv finde ud af, hvordan de får mest ud af deres ressourcer i forskellige situationer.

I forhold til den samlede mængde af ressourcer vil jeg sige, at vi også i forbindelse med globaliseringsaftalen netop har ønsket at ruste Danmark til globaliseringen, så vi står stærkt i forhold til den øgede konkurrence, videnskondkurrence, der vil være i verden, og så er det jo også afgørende, at vi får øget antallet af unge, der får en ungdomsuddannelse. Vi har sat et mål, der hedder 95 pct. Det er enormt ambitiøst, men vi finder også midlerne til at underbygge den målsætning.

Kl. 11:06

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:06

Rasmus Prehn (S):

Man må jo sige, at Venstres ordfører virkelig har kastet sig engageret ind i rollen som den kækkedæksdreng Peder Most. Det tror jeg også er årsagen til, at der i argumentationen er mere skumprøjt og skipperskrøner, end der er land i sigte. For når vi kigger på, hvad ordføreren giver udtryk for her, så er det jo ikke nogen forklaring

på, hvorfor der skal dispenseres fra anlægsloftet for at lave et vandkulturhus i Herning? Hvorfor skal der dispenseres fra det her, når der ikke skal dispenseres i andre kommuner, der gerne vil renovere skoletoiletter, utætte skolevinduer og børnehavvinduer og fjerne skimmelsvamp?

Der er heller ikke fra hr. Peter Christensens side nogen forklaring på, hvorfor man i Lyngby har en situation, hvor man må give skolebørnene fri en hel dag hver fjortende dag, simpelt hen fordi man skærer så meget i timeantallet. Og hvorfor er der ikke nogen forklaring på, at man på ældreområdet skærer så voldsomt på ældremaden, at den nogle steder bliver dobbelt så dyr?

Det vil jeg gerne have en forklaring på frem for de her skipperkrøner.

Kl. 11:07

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:07

Peter Christensen (V):

Det er jo igen mange ting, jeg skal svare på. Madordninger er en kommunalpolitisk prioritering, og man kan vælge at sige, at man vil tage finansieringen fra de ældre via madordningen. Jeg synes, det er et mærkeligt sted at finde finansieringen, og heldigvis er det dog de færreste kommuner, der løser det på den måde.

Ved at se på tallene kan jeg konstatere, at der er en enorm forskel på, til hvilke priser man leverer mad til de ældre, og til hvilke udgifter man får dem produceret. Jeg håber da, at der er kommunalpolitikere, der vil kigge lidt på dem, som kan gøre det både godt og billigt, og lære lidt af det.

Men det er jo en del af det kommunale selvstyre, og jeg helt sikker på, at det ikke kun er de ældre medborgere, der bliver udsat for meget, meget dyr mad, men også vælgerne i almindelighed, der nok skal tage en alvorlig snak med de kommunalpolitikere, som de efter deres bedste mening ikke mener kan finde ud af at drive kommunen.

Kl. 11:08

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn for den sidste korte bemærkning.

Kl. 11:08

Rasmus Prehn (S):

Det er jo ikke kun spørgsmål om det kommunale selvstyre, det er også spørgsmål om, at de penge, som kommunerne skal bruge, skal være til stedé. Der har Socialdemokratiet jo i modsætning til Venstre lagt penge ud til kommunerne,

så man kan løse de her opgaver. Det nytter jo ikke noget, man bare tørrer ansvaret af på kommunerne.

Jeg ved ikke, om Venstres finansordfører har læst Lolland-Falsters Folketidende, for deri er en meget fremtrædende venstredaktør, der skriver, at vi har en blind statsminister, simpelt hen fordi der slet ikke er nogen overensstemmelse mellem, hvad der er blevet lovet på velfærdsområdet, og hvad man så gør i virkeligheden.

Er sagen ikke den, at Venstre simpelt hen har fået klap for øjet som en anden sørøver – for nu at blive i ordførerens egen metaforik? Man har fået klap for øjet, så man ikke kan se ud i virkeligheden, og man tørrer ansvaret af på kommunerne. Men sagen er, at man fra centralt hold er løbet fra alle løfter og har fjernet de penge, der skulle til for at løse de her helt centrale kernevel-færdsopgaver.

Kl. 11:09

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:09

Peter Christensen (V):

Nej, jeg har ikke læst Lolland-Falsters Folketidende. Men det ændrer ikke ved, at jeg har læst den kommuneaftale, vi har indgået med kommunerne om næste års økonomi, og den giver plads til, at vi også kan øge den kommunale velfærd i 2009.

Men det er rigtigt, at vi kredser lidt omkring anlægsloftet. Vi har aftalt et historisk højt anlægsloft med kommunerne, som giver rig mulighed for, at kommunerne også i 2009 kan bygge en masse nye offentlige institutioner. Vi beder så bare om, at man overholder den aftale, fordi vi kan konstatere, at der stadig er et betydeligt pres på vores arbejdsmarked. Man kan tage de sidste ledighedstal. Jeg ved godt, at økonomerne sagde, at de nu ville begynde at stige, men det gjorde de rent faktisk ikke; de faldt igen. Og det er vi da nødt til at forholde os til. Det er Socialdemokratiet nødt til at forholde sig til, og det er SF nødt til at forholde sig til. Og derfor er det jo uansvarligt, at man nægter at forholde sig til de kendsgerninger.

Der er penge til mere velfærd i kommunerne, men vi er også nødt til at sætte det i en ramme, hvor vi får mere velfærd ud af pengene.

Kl. 11:10

Formanden:

Så er det hr. Jens Verner som den sidste, der har en kort bemærkning. Værsgo.

Jens Peter Vernersen (S):

Hr. Peter Christensen gjorde meget ud af, at der skulle læses aviser og årsregnskaber. Jeg forstår, at hr. Peter Christensen mest læser de gule sider i Jyllands-Posten og Børsen, og det kan der selvfølgelig være meget fornuft i. Men jeg går da også ud fra, at hr. Peter Christensen læser siderne før dem med årsregnskaberne, det vil sige de sider, hvor man kan læse om, at plejehjem og børnehaver bliver lukket, fordi kommunerne er i nogle vældig, vældig store sparerunder. Og at han læser de sider, hvoraf det fremgår, at regionerne nu er i gang med besparelser i milliardklassen på vores sundhedsvæsen, der i forvejen er belastet af, at patienter ikke bliver behandlet. Hjertepatienter står i kø i langt større omfang, end vi har set på noget tidligere tidspunkt, og kræftpatienter bliver ikke behandlet til tiden.

Jeg tror da, at det er meget, meget vigtigt også at læse de sider, hvor *det* står, så man bare kunne få en lille fornemmelse af, hvad der foregår ude i samfundet. Det virker, som om hr. Peter Christensen er langt der fra.

Kl. 11:10

stante og vedvarende prioriteringsdiskussioner i de enkelte kommuner, og jeg har lige givet et eksempel herpå.

Kl. 11:12

Formanden:
Ordføreren.**Peter Christensen (V):**

Jeg er ikke langt fra virkeligheden. Jeg bevæger mig i den på samme måde som hr. Jens Peter Vernersen.

Det er da rigtigt, når man tager kommuneøkonomierne.

Lad mig tage min egen kommune, Aabenraa Kommune. Her vil den socialdemokratiske borgmester, Tove Larsen, gerne lukke folkeskoler, fordi der skal være penge til udvikling på nogle andre områder. Det er vi i Venstre så uenige i. Men det ændrer jo ikke ved, at det er, fordi man gerne vil frigøre nogle midler til at kunne gøre nogle andre ting. Det er jo en reel politisk diskussion, som jeg synes det er helt rimeligt at man tager i hver enkelt kommune. Vi er så i det her tilfælde uenige med Socialdemokraterne, men i andre tilfælde vil man sikkert kunne finde modsatrettede eksempler fra andre kommuner.

Men det ændrer jo ikke ved, at summen af ressourcer, som bliver stillet til rådighed for kommunerne, er større i 2009, end den var i 2008, og derfor vil jeg bare appellere til, at man også bruger de rigtige begreber. Der er ikke tale om nedskæringer, når der er flere penge i 2009 end i 2008. Men selvfølgelig foregår der kon-

Formanden:

Så er det hr. Jens Peter Vernersen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 11:12

Jens Peter Vernersen (S):

Jamen uanset om hr. Peter Christensen anerkender, at det er nedskæringer, er man jo ude i besparelser. I sundhedsvæsenet er man ude i milliardbesparelser, efter at der er lavet den regionsaftale, fordi man selv skal finde mange, mange af de penge, som man har fået tildelt. Det er jo problemet. Og når man skal igennem disse besparelser af så voldsom art, jamen så har det konsekvenser for patienterne.

Igen vil jeg sige, at hvis det er sådan, at man forholder sig til det, der sker derude, kan man se, at kræftpatienter ikke bliver behandlet, at hjertepatienter ikke bliver behandlet, og man kan også se, at sygeplejersker forlader hospitalerne for at lave operationer på privathospitalerne. Hvis man havde dem tilbage igen, kunne man jo løse de her opgaver. Men det kan man jo ikke, fordi man er ude i de der sparerunder. Det er virkelig noget, der kører omkring, hvor man flytter pengene fra disse offentlige hospitaler til privathospitalerne. Og de mennesker, der har brug for at blive behandlet, bliver det ikke; det er konsekvensen af det. Det må da gøre et vist indtryk på hr. Peter Christensen.

Kl. 11:13

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:13

Peter Christensen (V):

Jamen jeg er sådan set glad for, at vi har kunnet få et bidrag fra private hospitaler i den situation, vi er i. Konsekvensen af ikke at have haft det bidrag ville have været, at der både ville have været færre ressourcer samlet set til sygdomsbehandling, og at der ville have været færre timer til rådighed til at løfte opgaven. Så hvem kan egentlig have en interesse i nærmest at forbyde privathospitaler?

Det er en ideologisk modstand fra Socialdemokraternes side, som jeg simpelt hen ikke begriber. Vi skal da være glade for, at der er mennesker, som ikke fylder i den offentlige kø, og som bliver behandlet via deres private forsikringer og på et privathospital; så belaster de da

ikke de offentlige ressourcer, så fylder de ikke en plads op i køen.

Derfor: Jeg synes, det er ærgerligt igen, at Socialdemokratiet laver så markant et venstresving over mod SF, at der nu også skal til at skulle pålægges syge mennesker skat. Det var situationen fra før 2001. Det var noget af det allerførste, vi ændrede, og nu vil man genindføre det. Jeg synes, det er ærgerligt, at SF har så godt fat i Socialdemokraterne.

Kl. 11:15

Formanden:

Tak til hr. Peter Christensen som ordfører. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører bliver hr. Morten Bødskov.

Kl. 11:15

(Ordfører)

Morten Bødskov (S):

Midt i sin sommerferie rejste statsministeren sig fra liggestolen for at drage til Paris og drøfte problemerne for landene i Middelhavsområdet. Onde tunger påstod allerede dengang, at statsministeren nok en gang brugte kræfter på en jobansøgning uden for landets grænser. Det skal såmænd være ham vel undt, og vi er også helt sikre på, at der er stort behov for at styrke samarbejdet med Middelhavslandene. Derfor var vi også meget tilfredse med, at statsministeren på mødet sikrede sig en erklæring, der bl.a. styrker skibsforbindelserne i Middelhavet. Men blandt os andre herhjemme på de hjemlige breddegrader er vi faktisk mange, der ville ønske, at statsministeren ville udfolde lige så stor energi i forhold til de bekymringer, som almindelige mennesker har i hverdagen, som han gør i forhold til landene i Middelhavsområdet.

Der afleveres hver dag børn i skoler, hvor skimmelsvampen kryber ned ad væggene; møgbeskidte skoletoiletter sender vores børn hjem med hård mave; vinduerne må holdes sammen med gafatape, så de ikke falder ud. Venter man på bussen, kommer den ikke, fordi ruten er nedlagt, og mange pensionister må nu opgive ispidene til børnebørnene om søndagen, fordi prisen på plejehjemmenes mad er eksploderet.

Før folketingsvalget kunne alting lade sig gøre. Statsministeren lovede guld og grønne skove, både store skattelettelser og ikke mindst et megaløft i velfærden blev vi lovet. Ingen og slet ikke statsministeren fortalte os, at der efter valget var dømt smalkost; ingen og slet ikke statsministeren fortalte os om de millionbesparelser, som kommunerne nu foretager på velfærden til vores pensionister, de syge, børnene og på skoler-

ne; ingen og i hvert fald ikke statsministeren fortalte, at regeringen efter valget ville sætte efterlønnen til debat.

I Socialdemokratiet forstår vi godt dem, der har svært ved at forstå, at vi skal spare så meget, når vi aldrig har været så rige, som vi er nu. Men svaret er meget, meget enkelt: De penge, som vi kunne have brugt på velfærden, har regeringen brugt på store skattelettelser til erhvervslivet og særlig til de bedst stillede i vores samfund.

Nedslidning af vores velfærd skader vores fælles fremtid. Det holder ikke. De penge, som vi har, skal bruges på at styrke vores velfærd. Derfor har Socialdemokraterne fire klare prioriteringer til dette års finanslov.

Sygehusene er ude i store problemer. De ansatte flygter, ventetiderne er alt for lange, behandlingen af livstruende sygdomme halter. Derfor skal vores sygehuse have et massivt løft.

Hverdagen for vores pensionister er blevet hårdere. De er ramt af tårnhøje priser på mad og transport. Det kan vi ikke være bekendt. Derfor skal kvaliteten op og prisen ned på den mad, vores pensionister modtager.

Børnefamilierne generes voldsomt af stadig flere lukkedage i daginstitutionerne. Regeringen lovede at afskaffe dem. Det løfte bliver heller ikke holdt. Det vil vi ændre. Derfor skal lukkedagene helt fjernes.

Milliardbesparelserne i kommunerne skal stoppe. Vi skal udvikle og ikke afvikle velfærden. Derfor vil vi sikre kommunerne muligheder for at styrke den grundlæggende velfærd.

Før folketingsvalget lovede statsministeren os århundredes reform af den offentlige sektor. Solbrændt og storsmilende hang han på en plakat i ethvert busskur og lovede 50 mia. kr. til mere velfærd. Intet mindre end et megaløft i velfærden blev vi lovet, og statsministeren gik selv forrest. Som han sagde: Vi vil ikke acceptere, at vores børns klasselokaler er forældede og uinspirerende, eller at skoletoiletterne er uhumske.

Men efter folketingsvalget er der ingen penge til de elever i Rødovre Kommune, som må blive undervist op ad opvaskemaskinen i skolekøkkenet. Der er ingen penge til de møgbeskidte skoletoiletter, og som vi har hørt i dag, må børn i børnehaveklasse og 1. klasse i Lyngby-Taarbæk Kommune undvære skolen hver anden fredag. Hvorfor? Fordi kommunen skal spare.

Løftet om århundredes reform af den offentlige sektor og megaløftet i velfærden var og er et mega bluffnummer. Prisen for løftebruddet betaler vores børn, de ældre og de syge. Det er

dem, der nu lider under de massive besparelser, som ingen og i hvert fald ikke statsministeren fortalte noget om inden folketingsvalget.

Kl. 11:19

I Socialdemokratiet mener vi, at tiden er inde til et sporskifte for vores sundhedsvæsen. Vore sygehuse skal have et massivt løft. For os og for Danmark som sådan burde fri og lige adgang til et moderne sundhedsvæsen være en grundlæggende ret i et moderne velfærdssamfund som vores. Men med favorisering af private sygehuse og forringet økonomi holder regeringen vores sundhedsvæsen i en altødelæggende skruestik. Ventetiderne er for lange, indsatsen mod kræft- og hjertesygdomme er ikke tilstrækkelig, og omsorgen for og behandlingen af vores medicinske patienter halter gevaldigt.

Hvis vi brugte næste års skattelettelse på vores sundhedsvæsen, kunne vi over en årrække løfte vores sundhedsvæsen ud af den krise, som regeringen har bragt vores sundhedsvæsen i. Derfor foreslår Socialdemokraterne, at vi gør det, altså at vi bruger næste års skattelettelse på at forbedre vores sundhedsvæsen.

De seneste år har vi oplevet en enorm fremgang i dansk økonomi. På trods af gentagne advarsler mente regeringen ikke, at der var grund til bekymringer. Der var råd til det hele og ikke mindst til enormt store skattelettelser. Nu står vi så her ved enden af fremgangen med udsigt til flere arbejdsløse og lavere vækst og kan se problemerne vokse i horisonten, mens vi stadig afleverer vores børn i nedslidte daginstitutioner og nu også må hjælpe vores forældre med at få råd til plejehjemmets mad.

Fremgangen stopper nu, og hvad gør vi så? Lytter man til regeringen, skal vi fortsætte ad samme vej, som har bragt os i den situation, vi er i nu. Det er flere skattelettelser, endnu større nedskæringer i velfærden og pisk til modtagere af dagpenge og efterløn. Socialdemokraterne mener, det er en blind vej for Danmark. Vi vil en anden vej. Vi vil sikre, at fremgangen fastholdes, og at nedslidningen af vores velfærd stopper. Vi vil ikke stiltiende se på, at arbejdsløsheden stiger, og at velfærden fortsat forringes.

Lad mig sige det, som det er: Vi forstår simpelt hen ikke, hvorfor regeringen nu igen har valgt at sætte efterlønnen til debat. For at være fuldstændig klar: Socialdemokraterne medvirker ikke til forringelser af efterlønnen. Vi står ved den aftale, vi har, hvor vi mener vi har lavet en fremtidssikring af efterlønsordningen.

Vi skal holde en tryk og sikker hånd under dansk økonomi og sikre en fortsat høj beskæftigelse og høj vækst. Derfor er vi også imod regeringens forslag om at genindføre Den Særlige Pensionsopsparing. Den rammer dem, der har mindst, allerhårdst og er en forkert medicin til dansk økonomi, hvor vi nu har udsigt til lavere vækst og flere arbejdsløse.

Med en stigning i antallet af arbejdsløse i byggebranchen inden for det næste år mener vi også, tiden nu er inde til at handle måltrettet. Derfor foreslår vi, at man næste år fremrykker offentlige investeringer, så de ledige, der kommer, kan komme i arbejde, så kommunerne kan renovere de skoler, der nu engang skal renoveres, og udskifte de møgbeskidte toiletter, som regeringen har lovet skal udskiftes.

Så mener vi også, at tiden er kommet til et egentligt opgør med regeringens gradvise nedslidning af vores grundlæggende velfærd. Den gradvise og sikre nedslidning af skoler, hospitaler, plejehjem og daginstitutioner mener vi skal stoppes, og derfor foreslår vi, at de ekstraordinære indtægter fra nordsøolien placeres i en oliefond. Denne oliefond skal sikre et nyt syn på offentlige investeringer. Mens regeringen nedslidder den offentlige sektor og vores kollektive trafik, mener vi, at de langsigtede investeringer i daginstitutioner, busser og tog og ikke mindst i et grønnere Danmark i sig selv bidrager til fremtidens velstand.

Spørgsmålet om arbejdskraft trænger sig selvfølgelig på, og man kan spørge: Hvis ikke nu, hvornår skal de, der er uden for arbejdsmarkedet, så have chancen for at få et job? Derfor tager Socialdemokraterne gerne del i en arbejdsmarkedsreform. Der er et enormt behov for at fastholde folk på arbejdsmarkedet, nedslidningen er stadig alt for stor, og hver dag udstødes alt for mange fra arbejdsmarkedet. Sygefraværet er eksploderet i disse år, og der er et behov for en styrket og målrettet indsats over for vores ledige. På sigt vil vi ad den vej kunne sikre, at tusindvis flere får et fastere fodfæste på arbejdsmarkedet. Det er her, vi mener udfordringen ligger.

På den lange bane er der i forhold til de udfordringer, vi står over for nu, muligheder for at stoppe udstødningen fra arbejdsmarkedet. Der er muligheder for at sikre en langt stærkere fastholdelse af folk på arbejdsmarkedet, og det er den opgave, vi skal tage fat i nu, ikke i en forringelse af efterlønnen. Vi skal give de ledige flere muligheder, bedre job og bedre uddannelse

– ikke fattigdom og ringere levevilkår, som regeringen gør, og derfor vil Socialdemokraterne i øvrigt også afskaffe kontanthjælpsloftet og start-hjælpen.

Kl. 11:25

For Socialdemokraterne er nøglen til fremtidens velstand og velfærd uddannelse og forskning. Desværre går det også her den gale vej. Alt for mange unge får ikke den nødvendige uddannelse, og på ungdomsuddannelserne falder alt for mange fra. I folkeskolen må vi desværre også sige at de samme ej heller får de rette kundskaber med, og det holder simpelt hen ikke. Vi ser med meget, meget stor alvor på det frafald, der sker på vores ungdomsuddannelser lige i øjeblikket. Vi må tage fat nu, og vi må grundlæggende reformere vores uddannelsessystem og styrke indsatsen på erhvervsskolerne og folkeskolens evne til at sikre, at flere unge får den altafgørende kompetencegivende ungdomsuddannelse.

Regeringens besparelser på uddannelsesområdet skal stoppes – nedslidte bygninger, udtjente undervisningsmaterialer og flere elever i klasserne sikrer nu engang ikke, at vores unge får bedre uddannelser. En ting er i hvert tilfælde helt sikkert, og det er, at hvis vi ikke sikrer, at flere unge i fremtiden får en uddannelse, så falder vores velstand, og så taber vi kampen om fremtidens arbejdspladser. Derfor er der behov for at se meget kritisk på den udvikling, der finder sted nu i uddannelsessektoren, og få fremrykket de diskussioner og de reformer til allerede nu.

Vi har med interesse konstateret, at debatten om dette års finanslov har skabt nye alliancer, om man vil. Der synes i Folketinget at være en bred modstand mod en genindførelse af SP-ordningen, og der synes også at være et bredt flertal for kommunernes ret til at udbygge bl.a. folkeskoler og daginstitutioner. I Socialdemokratiet håber vi, at vi kan fastholde denne enighed og derved sikre et sporskifte med henblik på fortsat høj beskæftigelse, velstand og ansvarlig vækst. Og lad os så gøre det på en måde, så vi stadig har en sikker hånd under dansk økonomi. Det er set med socialdemokratiske øjne det eneste rigtige svar på de problemer, vi står over for nu.

Kl. 11:27

Formanden:

Tak til hr. Morten Bødskov. Vi går nu over til korte bemærkninger, og jeg kan her oplyse, at følgende har bedt om ordet for korte bemærkninger: Hr. Peter Christensen, hr. Lars Barfoed, hr. Morten Helveg Petersen, hr. Frank Aaen,

hr. Anders Samuelson, fru Inger Støjberg, hr. Erling Bonnesen, hr. Jacob Jensen, hr. Karsten Lauritzen, fru Marion Pedersen, fru Louise Schack Elholm og hr. Kristian Thulesen Dahl. Med lidt held skulle det kunne nås inden for de tre kvarter. Vi noterer også dem, der kommer efterfølgende, og så ser vi, om vi når dem, men den første, der her får ordet for en kort bemærkning, er hr. Peter Christensen.

Kl. 11:27

Peter Christensen (V):

Tak for det. Jeg vil sådan set ikke benytte lejligheden til at kommentere mange af de delelementer, der var, men mere den overordnede situation. For ud fra den debat, der har været hidtil, kan man nærmest få det indtryk, at Socialdemokratiet overhovedet ikke anerkender, at der er behov for at skaffe mere arbejdskraft. Men så meget fat i Socialdemokratiet håber jeg alligevel ikke at SF har, og derfor er det selvfølgelig ud fra et fromt ønske om virkelig at få et ansvarligt svar, at jeg nu spørger: Mener Socialdemokratiet slet ikke, at der er behov for at øge arbejdsstyrken, og hvordan ser Socialdemokratiet udfordringen i talstørrelser? Hvor stort er behovet?

Kl. 11:28

Formanden:

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 11:28

Forhandling

Morten Bødskov (S):

Jeg skal gladelig give hr. Peter Christensen et ansvarligt svar, for vi synes da, at der er behov for at udvide arbejdsstyrken. Det er der løbende. Der er behov for, at man reformerer arbejdsmarkedet, men man skal gøre det på en ordentlig og sympatisk måde, og på den måde kan man faktisk godt sikre, at der kommer flere ind på arbejdsmarkedet.

Nu har vi her i dag brugt lidt tid på at diskutere, hvad Venstre i grunden mener om efterlønsordningen. Man siger stadig væk, at man står ved forliget. Man vil ikke indrømme, at man faktisk gerne vil være med til at afskaffe eller ændre i efterlønsordningen. Det vil Socialdemokraterne ikke, men vi vil gerne være med til at se på, hvad man i øvrigt kan gøre.

Et af de store problemer, der er, er det alt for høje sygefravær. Allerede under debatten om regeringens jobplan her i foråret, det ved finansministeren i hvert fald, fremsatte Socialdemo-

kraterne forslag om, at vi skulle tage fat på det nu, fordi sygefraværet desværre kun går én vej i det her land, og det er op. Der er masser af ting, vi kan gøre. Jeg vil bare kraftigt advare imod – ikke mindst af hensyn til den tryghed, der skal være om de ordninger, vi her taler om, eksempelvis efterlønnen – at man begiver sig ind på den bane, hvor man tror at man ved at hugge til efterlønnen kan få meget ud af det. Det tror jeg dog alligevel ikke Venstre havde forestillet sig at man kunne. Vi vil gerne være med til at sikre, at vi kan få flere i arbejde, og sygefraværet er for os at se en af de store pukler i det. Kan vi lave noget her, bidrager Socialdemokraterne gerne til det.

Kl. 11:30

Formanden:

Hr. Peter Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:30

Peter Christensen (V):

Efter offentliggørelsen af regeringens finanslovudspil har vi kunnet læse, at økonomerne faktisk synes, at vi sætter lidt for meget aktivitet i gang. Hvordan har Socialdemokratiet det så med at fremlægge deres eget udspil, som går mere end dobbelt så langt, som regeringen gør, i forhold til finanseffekten – altså sætter så meget mere aktivitet i gang? Er det så useriøst af økonomerne at kritisere os, når Socialdemokraterne kan komme med et udspil, der går dobbelt så langt?

Kl. 11:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:30

Morten Bødskov (S):

Det socialdemokratiske finanslovsforslag er ansvarligt. Det er ansvarligt i forhold til den situation, dansk økonomi står i. Jeg tror selv, at de væksttal, vi har fået for første halvår af 2008, har overrasket ganske mange. Ordrebøgerne er ved at være tomme rundt omkring. Med hensyn til, hvad vi skal gøre i den situation, er der grundlæggende to veje. Vil man ødelægge efterlønnen og forringe folks muligheder for dagpenge? Det vil Socialdemokraterne ikke. Vil vi holde en fast og sikker hånd under en høj beskæftigelse og fremrykke offentlige investeringer i kommunerne? Det vil vi gerne. Vi vil gerne give kommunerne mulighed for, at de uhumske toiletter, som regeringen har lovet skulle væk, rent faktisk kan blive renoveret eller fjernet, gerne fremrykke offentlige investeringer hos kommunerne og i infrastrukturen for at holde trykket på arbejds-

markedet og for at undgå, at folk bliver kastet ud i ledighed.

Kl. 11:31

Formanden:

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 11:31

Kristian Thulesen Dahl (DF):

En af de ting, som Socialdemokratiet har været ude med her de seneste dage, har været, at man kunne fremtrylle en masse milliarder til en masse nye investeringer ved at lave en oliefond. Man skulle tage indtægterne fra Nordsøen og proppe ind i en fond, og så ville man pludselig, vupti, have en masse milliarder at bruge. Jeg har gået de seneste par dage og overvejet, hvordan man egentlig ville gøre det. Det er jo egentlig fantastisk; vi plejer at bruge nogle penge på at hyre en tryllekunstner til at komme og lave sådan nogle numre, men det behøver vi ikke lænere, for vi har Socialdemokraterne.

Ud fra min opfattelse er det sådan, at om man putter pengene i statskassen og tager dem op til noget forbrug eller man laver en fond, som staten ejer, og så diskuterer, hvad man skal bruge pengene til, så giver det jo hverken flere eller færre penge. Så jeg vil godt spørge hr. Morten Bødskov, om han kan forklare Folketinget, hvordan det socialdemokratiske forslag om en såkaldt nordsøoliefond pludselig skaber en masse nye milliarder til nogle ekstra ting.

Kl. 11:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:32

Morten Bødskov (S):

Jeg er helt på det rene med, at det kan være noget af en overkommelse for hr. Kristian Thulesen Dahl at få et nyt syn på, hvordan offentlige investeringer kan påvirke samfundsøkonomien. Det er klart, at det er noget af en opgave, når man har stået bag en økonomisk politik med den her regering, som år for år – år for år – har skåret ned på de offentlige investeringer, og som år for år har stået for, at der stadig er realvækst på driftssiden og stigende forringelser af den offentlige bygningsmasse.

Det, som Socialdemokraterne i al sin enkelhed foreslår, er et opgør med det, altså, at vi får et nyt syn på rentabiliteten i anvendelsen af oliebilliarderne. Det kan godt være, at vi skal drosle lidt ned på gældsafviklingen på sigt, og så skal vi bruge pengene på at investere i kollektiv trafik, bedre vejssystemer, offentlige bygnings-

og andet. Og man vil her kunne se, at på sigt kunne forrentningen af de her investeringer samfundsøkonomisk sagtens tænkes at være større end den rente, man betaler af på gælden.

Kl. 11:33

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 11:33

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo godt nok noget udviklet noget. Altså, jeg havde forstået det sådan, at ved at etablere en fond med de her oliemilliarder ville Socialdemokratiet mene at man havde fundet nogle nye penge til at bruge på nogle ting. Og når jeg undrer mig og spørger til det, er det, fordi både hr. Morten Bødskov og jeg deltog i den tekniske gennemgang af finanslovsforslaget i Finansudvalget i sidste uge, og der spurgte vi jo lige præcis ind til det her, og der blev der så henvist til Økonomisk Redegørelse side 16, hvor der er en halv side, hvoraf det fremgår, at de penge, der kommer fra Nordsøen, er indbudgetteret i statens udgifter. Altså, man har vurderet, hvad det varige bidrag er, og hvor mange penge man får ind fra Nordsøen, og dem har man så lagt ind, sådan at de er med til at dække statens udgifter.

Derfor synes jeg jo egentlig, det er fantastisk, hvis man på den måde kan få dækket sine udgifter, og så kan man lave en eller anden konstruktion med en fond, og så, vupti, har man nogle nye penge at bruge. Så er det rigtigt, at det er en ny måde at beregne tingene på, en nyere måde end den, jeg har været vant til. Men det er ikke sikkert, det er så holdbart; det kan godt være, det lidt er en chance at tage, hvis man tror, at man kan bruge pengene to gange.

Så spørgsmålet til hr. Morten Bødskov er: Er det i virkeligheden ikke sådan, at man fra Socialdemokratiets side bare har forsøgt at sælge et forslag som noget andet end det, det egentlig er, og at det, Socialdemokratiet foreslår, helt enkelt er, at man nedsætter afbetalingen af statens gæld, så man i stedet for at betale så meget af på gælden bare bruger nogle flere penge til noget andet? Er det egentlig ikke bare det, der har været forsøgt camoufleret ved en debat om en olie-fond?

Kl. 11:35

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:35

Morten Bødskov (S):

Det er lige nøjagtig det, og jeg forstår godt, at det overrasker hr. Kristian Thulesen Dahl, for den verden bevæger hr. Kristian Thulesen Dahl sig ikke i, hvor man ser på: Hvad kan offentlige investeringer, anlægsinvesteringer, bidrage med samfundsøkonomisk? Den debat forestiller jeg mig slet ikke at hr. Kristian Thulesen Dahl har haft med skiftende finansministre, når man har siddet til finanslovforhandlinger, for ser man på værdien af den offentlige bygningsmasse, ser man på, hvordan den her regering har villet investere i offentlige bygninger, veje, kollektiv trafik, ja, så kan man se, at det er gået én vej: nedad.

Det er det, Socialdemokraterne vil ændre, for vi tror på, at forrentningen af offentlige investeringer, eksempelvis udbygning af den kollektive trafik, udbygning af et bedre vejsystem, kan vise sig at give et bedre afkast end den rente, man betaler på udlandsgælden. Så en lidt lavere afbetalingstakt og muligheden for at foretage lidt mere målrettede samfundsøkonomisk rentable investeringer er det, ideen går ud på, og jeg tror sådan set, at det er soleklart – det står sort på hvidt – hvad det er for nogle problemer, som den her regering har skabt. I år bruges der i køer på veje og i tog 41.000 årsværk. Hr. Kristian Thulesen Dahl skulle prøve at forestille sig, at man ikke skulle holde på vejene, men kunne komme på arbejde; det ville være meget rentabelt.

Kl. 11:36

Formanden:

Så er det hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 11:36

Lars Barfoed (KF):

Tak for det. Jeg kan jo godt forstå, at det egentlig kan være nyttigt for et parti at have flere forskellige synspunkter om den samme sag, for så er man ligesom dækket ind, så kan man gå med til hvad som helst. Omvendt kan det jo være nyttigt for os andre at vide lidt mere præcist, hvad Socialdemokratiet egentlig mener. Her tænker jeg på skattepolitikken.

Nu lagde jeg mærke til, at Socialdemokratiet sidste gang gik til valg på, at enten skulle vi have velfærdsforbedringer, eller også skulle vi have skattelettelser – o.k., ingen skattelettelser.

Så har jeg forstået, at Socialdemokratiet går ind for skattestoppet. Det er så en ny melding: Vi skal have et skattestop, som regeringen har defineret det, det går Socialdemokratiet ind for. Socialdemokratiets skatteordfører har så i forbindelse med Skattekommissionen været ude med meldingen om, at Socialdemokratiet nu går ind for skattelettelse, bl.a. skattelettelse på den sidst tjente krone. Det synes vi Konservative er godt, for vi vil gerne have skatten sat ned på den sidst tjente krone. Og nu kommer Socialdemokratiet så og siger, at nu skal vi have skattestigninger på 5,4 mia. kr.

Jeg spørger bare: Hvilket af de synspunkter er det egentlig, der er Socialdemokratiets? Skattestigninger på 5,4 mia. kr., skattestop eller ingen skattelettelse?

Kl. 11:37

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:38

Morten Bødskov (S):

Nu hørte jeg ikke lige det sidste af det, hr. Lars Barfoed sagde, men jeg kan næsten regne det ud. Altså, fordi man undlader at give en skattelettelse og giver en anden, så giver man stadig en skattelettelse. Hr. Lars Barfoed har om nogen – om nogen, tør man vist roligt sige fra den her talerstol – været den mand, som med åben pande har kastet sig ind i den borgerlige diskussion, der var, da man lavede den her skattepakke, altså om der var tale om skatteomlægninger, eller der var tale om skattelettelse.

Så pointen er den, at undlader man at give en skattelettelse, men giver en anden, ja, så giver man faktisk stadig en skattelettelse. Og Socialdemokraterne har fra starten sagt, at vi var imod at give de der skattelettelse, og derfor bruger vi målrettet de penge på vores sundhedsvæsen.

Det ville klæde de borgerlige, hvis man kunne se værdien af at investere i et moderne sundhedsvæsen. Så ville statsministeren eksempelvis ikke blive fanget, som han blev fanget i folketingsvalgkampen, af, at han nærmest nægtede, at patienterne lå på gangene. Man ville ikke blive fanget af, at ventelisterne eksploderer på sundhedsområdet, og vi ville kunne løfte vores sundhedsvæsen ind i en ny tid.

Det er det, Socialdemokraterne siger, og det er det, vi gør med det her forslag.

Kl. 11:39

Formanden:

Så er det hr. Lars Barfoed for en sidste kort bemærkning.

Lars Barfoed (KF):

Vi vil jo alle sammen gerne gøre sundhedsvæsenet bedre, og der har aldrig været investeret så meget i sundhedsvæsenet, som der er blevet under den her regering. Så det er jo ikke der, vi er uenige.

Men hvis man nu vil sløjfe indkomstskattelettelsen på 5,4 mia. kr., som jo bl.a. er finansieret af indeksering af grønne afgifter, siger jeg bare: Hvis man mener noget med et skattestop, så må det jo være, fordi man så ikke længere vil indeksere de grønne afgifter, ellers er det en eklatant skattestigning, der bliver gennemført.

Kl. 11:39

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:39

Morten Bødskov (S):

Jamen holdningen er den, at Socialdemokraterne står ved skattestoppet, og fordi man undlader at give en skattelettelse – der er jo det, man gør med indekseringen, man undlader at give en skattelettelse, men giver en anden – ja, så er det jo stadig en skattelettelse. Jeg forstår ikke, hvorfor hr. Lars Barfoed så hårdnakket forsøger at forfægte sit synspunkt, for han har i hele debatten om regeringens skattepakke gjort det til sin hofkamp at tale om, at det, der her var tale om, var reelle skattelettelse. Det kan ikke komme som nogen overraskelse, at Socialdemokraterne er imod dem, fordi vi mener, at pengene er bedre anvendt på velfærd.

Kl. 11:40

Formanden:

Så er det hr. Morten Helveg Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:40

Morten Helveg Petersen (RV):

Mit spørgsmål vedrører behovet for arbejdskraft og arbejdsudbud, og jeg kunne forstå, at den socialdemokratiske ordfører lægger vægt på nedbringelse af sygefravær som svar på, hvordan man skal få mere arbejdskraft og et højere arbejdskraftudbud. Det er jo sympatisk og fornuftigt og vigtigt, at der sættes ind her, men er det tilstrækkeligt i den socialdemokratiske optik? Løser det de grundlæggende problemer, som økonomien står over for, alene at forholde sig til sygefravær, eller hvilke andre redskaber og reformer kan der tages i anvendelse her?

Kl. 11:41

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:41

Morten Bødskov (S):

Det er rigtig nok, at dansk økonomi er i en vanskelig situation nu. Vi har udsigt til en lavere vækst, og vi har udsigt til et fald i beskæftigelsen.

Socialdemokraterne bidrager gerne til, at man kan fastholde den høj beskæftigelse og fastholde en høj vækst. Det er derfor, vi har været ude og foreslå meget, meget målrettede investeringer, fremrykning af offentlige investeringer på det kommunale område og i infrastrukturen. Det er meget målrettede investeringer i områder i dansk økonomi, hvor der er udsigt til større ledighed. Det er det, der er den socialdemokratiske idé og en del af det svar, vi mener der er behov for nu.

Hvad vi så kan gøre på den lange bane, er Socialdemokraterne som sagt også klar til at se på. Vi bidrager meget gerne med modeller til, hvordan man kan give folk muligheder for at gå fra deltid til fuld tid, hvordan man kan målrette og effektivisere aktiveringen af ledige, hvordan man kan gøre det muligt for flere voksne at få de her voksenlærlingepladser, og hvordan man kan få bugt med det alt, alt for store sygefravær. Det medvirker vi gerne til, og vi tror faktisk, at der på langt sigt er rigtig meget at hente her.

Kl. 11:42

Formanden:

Hr. Morten Helveg Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:42

Morten Helveg Petersen (RV):

Tror ordføreren, at de initiativer, som her blev listet op af ordføreren, er tilstrækkelige som svar på den helt grundlæggende udfordring, det er at få 60.000 ekstra i arbejde frem mod år 2015? Tror ordføreren ikke også, at det vil være relevant at kigge på skattereformer, at kigge på arbejdsmarkedsreformer, reformer, der gør, at det bliver nemmere og mere attraktivt for folk at komme udefra og gøre en indsats på det danske arbejdsmarked?

Jeg synes, at det er sympatiske initiativer, der bliver skitseret, men jeg spørger mig selv, om det virkelig er nok i forhold til den grundlæggende udfordring, som vi egentlig er fælles om, nemlig at få dansk økonomi på rette spor frem mod 2015.

Kl. 11:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:43

Morten Bødskov (S):

Vi medvirker gerne til en skattereform, som kan sænke skatten på arbejde. Det håber jeg ikke er uklart. Det har vi sagt for ganske længe siden, og jeg gentager det gerne her i dag. Vi har bare en række præmisser for sådan en reform. Den skal være fuldt finansieret, den skal være socialt retfærdig, og så skal den fremme et mere bæredygtigt og grønt Danmark. På det grundlag indgår vi gerne i arbejdet med en skattereform, som kan understøtte det mål, som hr. Morten Helveg Petersen taler om.

Men problemerne med regeringens 2015-plan kan man vel næppe beskyldte Socialdemokraterne for at have skabt. Det er regeringen, som har givet store skattelettelser, som har undergravet sit eget økonomiske råderum, og som nu simpelt hen står ved enden af en fremgang, som kunne have været fastholdt. Det er regeringen, der selv har skabt de der problemer. Vi bidrager gerne til at sikre, at man får fastholdt flere på arbejdsmarkedet – det deltager vi som sagt gerne i drøftelser om.

Kl. 11:44

Formanden:

Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 11:44

Frank Aaen (EL):

Socialdemokratiet har bevæget sig i en efter vores opfattelse meget god retning her på det seneste og tegner nu en meget skarpere kant til regeringen og giver også efter vores opfattelse hermed en langt større mulighed for, at oppositionen vinder det næste valg. Så det er vi meget tilfredse med, og vi vil også meget gerne bidrage til at understøtte det, vi kan.

Der er et område – der er måske flere, men der er et, jeg vil spørge til i dag, og hvor jeg ikke synes, at der har været så meget bevægelse endnu – og det er spørgsmålet om, hvordan vi bekæmper uligheden i samfundet. Uligheden er jo vokset dramatisk under den her regering, fordi satsnerne for pensioner og dagpenge sækker bagud i forhold til lønudviklingen, og fordi skattelettelser er givet med flest penge til dem, der tjener mest, og med ingenting til dem, der lever af dagpenge og pensioner.

Derfor vil jeg gerne spørge den socialdemokratiske ordfører: Hvad kan vi gøre i fællesskab for at mindske den ulighed, der er vokset i samfundet? Hvilke initiativer kunne Socialdemokratiet forestille sig?

Kl. 11:45

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:45

Morten Bødskov (S):

Det socialdemokratiske finanslovsforslag er spækket med forslag, der skal mindske den ulighed, som regeringen har skabt de seneste 7-8 år. Den største bekymring, som vi har i forbindelse med regeringens politik, er – selvfølgelig ud over alt det, vi har snakket om her, nemlig mangelen på arbejdskraft og alt muligt andet – at Danmark splittes. Man kan se det meget tydeligt, hvis man kommer ude i den virkelighed, som den foregående ordfører havde svært ved at fange. Besøger man de almennyttige boligområder, kan man se det. Ser man lidt på udkantområderne i Danmark, kan man se det. Hele vejen rundt splittes Danmark på en række afgørende punkter.

Konsekvenserne i uddannelsessystemet er helt klart, at ganske mange unge falder fra, at de ikke får en uddannelse og havner i alvorlige problemer.

Alt det her er der svar på i det socialdemokratiske finanslovsforslag, og vi er helt enige med Enhedslisten i, at man skal gøre mere for at styrke kampen mod den voksende ulighed, som man har set de senere år.

Kl. 11:46

Formanden:

Hr. Frank Aaen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 11:46

Frank Aaen (EL):

Jeg er selvfølgelig glad for at kunne hjælpe ordføreren med at tilføje, at det at gribe ind mod den stigende privatisering af sundhedssystemet også kan være med til at øge ligheden i samfundet.

Men jeg vil gerne have lidt mere præcise svar på dette: Hvis der skal gives skattelettelser, skal skattelettelser så også omfatte de fattigste i samfundet – her tænker jeg på pensionister og arbejdsløse? Og skal vi sørge for, at der kommer en ændring i den måde, man regulerer pensioner og dagpenge på, så de ikke, som det sker i dag, systematisk sakker bagud i forhold til lønudviklingen, men holder takt med lønudviklingen? Det er altså to mekanismer, som jeg synes er meget vigtige for at hindre, at indkomstuligheden i samfundet ikke bliver ved med at vokse, men at det går den anden vej.

Kl. 11:47

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:47

Morten Bødskov (S):

Som jeg sagde om skattereformarbejdet, er det en helt central forudsætning for Socialdemokraternes medvirken, at vi får en skattereform, som er socialt retfærdig, og som ikke medvirker til at forvride det danske samfund yderligere.

Det er også en lige så central forudsætning for Socialdemokraternes arbejde, at vi fremsætter finanslovsforslag med det sigte at skabe et mere sammenhængende Danmark. Det har vi gjort den her gang. Eksempelvis er vi jo modstandere af den ulighedsstrategi, som regeringen har valgt over for vores kontanthjælpsmodtagere med kontanthjælpsloftet, vi er modstandere af starthjælpen, og vi vil ophæve 300-timersreglen. For det er tre helt, helt konkrete instrumenter, som er med til at fastholde folk i fattigdom og ulighed, og som er med til eksempelvis at forværre problemerne i familier og for børn, som i forvejen har alt, alt for store problemer at trækkes med.

Derfor: Tre helt konkrete eksempler, som kan jeg sige at hr. Frank Aaen vil se fra Socialdemokraternes side, når vi skal stemme om den endelige finanslov.

Kl. 11:48

Formanden:

Hr. Anders Samuelson for en kort bemærkning.

Kl. 11:48

Anders Samuelson (LA):

Så sent som i går sad jeg ude i en tilfældig dansk kommune sammen med en kommunal sagsbehandler og familierådgiver og skulle forsøge at række en hjælpende hånd til en knægt på 14 år, som havde taget en overdosis for 14 dage siden. Alle de tiltag, der skal sættes i værk for at hjælpe ham videre – alt ud over det, det private netværk omkring ham kan gøre – er der venteliste på. Der er ventetid på det hele. Den socialdemokratiske ordfører peger sådan set også på, at der er nogle grundlæggende problemer i vores velfærdssamfund, når det drejer sig om kerneydelserne.

Så meget mere paradoksalt er det jo, at Socialdemokraterne står her i dag og gør en stor sag ud af at forsøge at fastholde efterlønnen. Den må der ikke røres ved. Efterlønnen er reserveret til folk, som pr. definition er raske og rørige, idet man jo ikke kan få den, uden at man er på arbejdsmarkedet. Kan Socialdemokratiet ikke

godt se, at det er helt paradoksalt, at man på det område står last og brast, mens de andre områder, hvor vi virkelig har problemer, er til forhandling, og der bliver sagt, at der måske eller måske ikke kan gøres noget, og der bliver talt om oliepenge osv.

Det ligger lige for at fjerne ressourcer fra et område, hvor der bliver givet penge til raske mennesker, og så give dem til mennesker, som har behov for det. Hvorfor vil Socialdemokratiet ikke det?

Kl. 11:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:49

Morten Bødskov (S):

Jeg tror næppe, det er nogen hemmelighed – ej heller for dem, der sidder og lytter til det her – at efterlønnen ligesom er hovedproblemet i hr. Anders Samuelsons univers, men det er det altså ikke i Socialdemokratiets univers. For os er efterlønsordningen en ordning, som er til gavn for dem, som igennem et helt arbejdsliv har haft et meget, meget hårdt arbejde og har behov for at trække sig lidt tidligere tilbage. Det er vores grundlæggende syn på det, og derfor har vi ingen som helst idé om, hvorfor man skulle ændre efterlønsordningen. Vi agter ikke at ændre ved efterlønsordningen, fordi den udgør en sikkerhed og en tryghed for folk, der har haft et meget langt og nedslidende liv på arbejdsmarkedet.

Kl. 11:50

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 11:50

Anders Samuelsen (LA):

Jeg har forstået, at Socialdemokratiet ikke mener, at efterlønnen overhovedet er et problem, men på bundlinjen er den jo reelt set et kæmpe-mæssigt problem for den dreng, som står med nogle store sociale problemer. Når Socialdemokratiet først vil kanalisere penge ud til en ordning, som er til gavn for folk, som godt kan selv og faktisk stadig væk er på arbejdsmarkedet, hvilket jo er grunden til, at de har ret til at gå på efterløn, så er der så mange færre ressourcer til at hjælpe ham, som virkelig har problemer.

Den grundlæggende diskussion i en finanslovdebat burde jo netop handle om, hvad vi vil bruge pengene på, i stedet for at vi lader, som om der er penge til det hele. Dagligdagen ude i kommunerne viser jo, at der ikke er penge til det hele. Hvorfor er det så, at Socialdemokraterne

ikke vil gå med til, at vi, i stedet for at give en masse penge til en middelstand – til kontorchefer og ned efter – som har ret til at gå på efterløn, så bruger de her penge, ressourcer, hænder og hoveder på at hjælpe dem, som virkelig har behov for det? Hvorfor vil Socialdemokraterne ikke tage den diskussion i stedet for at forsøge at bilde befolkningen ind, at der er råd til det hele, når det ikke er tilfældet?

Kl. 11:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:51

Morten Bødskov (S):

Er det ikke rigtigt forstået, at hr. Anders Samuelsens parti, da det hed Ny Alliance, støttede finansloven? Nu hedder partiet så Liberal Alliance og har stadig væk et tæt samarbejde med regeringen, formoder jeg. Den finanslov, som Ny Alliance støttede, er en finanslov, som lægger meget, meget snævre bånd på kommunerne, og den er den direkte årsag til, at mange kommuner i dag har alvorlige problemer med at hjælpe de unge mennesker, som hr. Anders Samuelsen taler om. Det er de meget snævre betingelser, som Ny Alliance – nu Liberal Alliance – har været med til at give regeringen opbakning til at kunne pålægge kommunerne, der er problemet.

Hvis ikke der var de snævre bånd, så kunne man undgå de store besparelser, der foretages i øjeblikket. Det er derfor, Socialdemokraterne har foreslået en såkaldt kommunemilliard, som skal modgå de besparelser, og som vil skabe bedre rum til at prioritere de tunge sociale opgaver, bidrage langt stærkere til, at unge eksempelvis kan komme ud af problemer og kriminalitet, og muliggøre en styrkelse af det forebyggende arbejde. Hvad angår det område er vi helt enige med hr. Anders Samuelsen, men jeg synes, at Liberal Alliance skal vedkende sig det ansvar, de har for de snævre bånd, kommunernes økonomi i øjeblikket er lagt i.

Kl. 11:52

Formanden:

Inden for taletiden!

Så er det fru Inger Støjberg for en kort bemærkning.

Kl. 11:52

Inger Støjberg (V):

Ja tak. Hr. Morten Bødskov var lige på nippet til at svare på hr. Frank Aaens spørgsmål, at man bare kunne slå op i Socialdemokraternes finanslovforslag, og så ville man finde svar på alt. Nu går jeg ud fra, at det kun var vedrørende den

politisk-økonomiske del. Det lyder jo rart, og det er jo en rar følelse, at man lige kan slå op og se, at der er svar på alt. Og det er netop den der feel good-stemning, der ligesom har bredt sig til Socialdemokraterne: Det skal føles godt, det skal føles rart.

Derfor har man nu lanceret en fond, der kan betale alle goder, og det lyder rart. Men sandheden er jo, vil jeg sige til hr. Morten Bødskov, at det i virkelighedens verden er knap så rart, for pengene fra den her fond er allerede brugt; der er allerede disponeret over pengene til at fremtids sikre det danske samfund med. Det svar synes jeg ærlig talt at Socialdemokraterne og hr. Morten Bødskov skylder resten af befolkningen.

Kl. 11:53

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:53

Morten Bødskov (S):

Jamen der er ingen tvivl om, at vi i Socialdemokratiet har det godt, der er en god stemning, og jeg skal ikke kunne udtale mig om, hvordan stemningen er i de andre politiske partier lige i øjeblikket, men fair nok, hos Socialdemokraterne har vi det rigtig godt, og vi er oprigtigt interesseret i, hvordan man kan udvikle det her velfærdssamfund. Vi forstår godt, at man i Venstre synes, det er en sådan lidt halvkedelig finanslov, man skal stå og forsvare her i dag, for der sker jo ingenting – der er intet nyt i den, alt er gamle aftaler. Og det er jo helt åbenlyst, at den finanslov, som man fremlægger, ikke rigtig skulle give anledning til nogen debat, for der skulle jo have været det her kæmpestore EU-opgør, men nu er man så havnet i den situation, at vi vil diskutere besparelser på dagpengeområdet og nedskæringer på efterlønsområdet, og jeg ved ikke hvad. Og det er klart, at det giver en dårlig stemning hos Venstre, men at vi har en god stemning hos Socialdemokraterne, er der ingen tvivl om.

Kl. 11:54

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 11:54

Inger Støjberg (V):

Ja, ja, det er jo fint nok, at man forsøger at få tingene til at se godt ud, men sandheden er bare, at hr. Morten Bødskov ikke på et eneste tidspunkt bare forsøgte at svare på mit spørgsmål: Hvor skal pengene komme fra? Hvor i alverden skal de komme fra? spørger jeg hr. Morten Bødskov.

Sandheden er jo, at man ikke med den her såkaldte oliefond, der betaler alt godt i hele ver-

den, kan nedbringe gælden i fremtiden, at man ikke med den kan være med til at sikre, at der også er goder til fremtidens borgere i Danmark, når de skal trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet, når de skal have hjemmehjælp, når de skal have det ene og det andet. Sådan er det jo. Men den sandhed forsøger man i Socialdemokratiet at skjule. Så jeg håber ikke, at der er andet, man forsøger at skjule med denne feel good-stemning, som man i hvert fald prøver på at oparbejde.

Kl. 11:55

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:55

Morten Bødskov (S):

Altså, vi har en god stemning, og vi synes faktisk, at forslaget om at lave en oliefond er både visionært og rigtigt, ikke mindst er den et rigtigt svar, når det gælder den stensikre og gradvise nedslidning af den offentlige sektor, besparelser på vores kollektive trafik og nedskæringer af vores investeringer i infrastruktur generelt, som den her regering har stået bag. Og det, vi siger, er: I stedet for at finansministeren skal sidde og putte med alle de her milliarder kroner og bruge dem til at finansiere sit økonomiske råderum med, synes vi, at de skal ud i det åbne samfund.

Lad os få fuld offentlighed om, hvad pengene bliver brugt til. Og lad os prøve at kigge på, om vi ikke kan finde og tilrettelægge nogle offentlige investeringer, som på den lange bane giver et betydelig bedre afkast til statskassen end det at betale af på gælden. Så derfor: Lidt langsomme afbetaling på gælden, så der bliver rum til at foretage investeringer i udbygning af veje, rum til at lave investeringer i den kollektive trafik og et grønnere Danmark, tror vi er en langt bedre anvendelse af oliemidlerne og oliemilliarderne. Således kan de anvendes betydelig mere samfundsrentabelt, end de bliver på nuværende tidspunkt.

Kl. 11:57

Formanden:

Jeg kan her oplyse, at der jo refterer nogle, der har bedt om korte bemærkninger: Hr. Erling Bonnesen, hr. Jacob Jensen, hr. Karsten Lauritzen, fru Marion Pedersen, hr. Henrik Høegh, fru Louise Schack Elholm og hr. Torsten Schack Pedersen.

Hvis det går som planlagt med den taletid, der er, så er der tid til hr. Erling Bonnesen, hr. Jacob Jensen, hr. Karsten Lauritzen og fru Marion Pedersen, og det er så efter pausen.

Mødet udsættes og genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 11.58).

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Vi genoptager mødet her efter frokostpausen.

Værsgo til hr. Morten Bødskov til at komme på talerstolen. Sådan rent praktisk vil jeg lige oplyse Tinget om, at der er fem, der har markeret, men det er jo ikke sikkert, at vi kan nå de sidste fem; det kommer lidt an på disciplinen, og hvor længe eller hvor kort tid man er om at spørge – og også de svar, spørgerne så får.

Den første spørger er hr. Erling Bonnesen, værsgo.

Kl. 13:00

Erling Bonnesen (V):

Jo tak. Jeg vil gerne spørge lidt ind til det her med overholdelse af skattestoppet. Der er lavet en skattepakke, der jo sådan lidt forenklet sagt vil hæve energifgifterne og så vil sænke skatten på arbejde, og samlet overholder det skattestoppet. Og så vil jeg gerne have bekræftet, at Socialdemokraterne har sagt, at de vil overholde skattestoppet. Hvorfor kan man så ikke støtte den her samlede pakke? I sidste ende betyder det jo rent faktisk, at man tilsyneladende ikke vil overholde skattestoppet.

Lad os lige få det helt på det rene: Vil Socialdemokraterne overholde det samlede skattestop?

Kl. 13:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 13:01

Morten Bødskov (S):

Jamen altså, tilsyneladende siger spørgeren, at Socialdemokraterne støtter skattestoppet, men det faktisk, at man undlader at sænke én skat, men så giver en anden skattelettelse, gør jo bare, at man står i en situation som regering, hvor det stadig væk er en skattelettelse.

Som jeg svarede hr. Lars Barfoed, er der tale om en skattelettelse, og det er Socialdemokraterne imod, og derfor vælger vi at konvertere denne skattelettelse til en investering i sundhedsvæsenet.

Jeg er godt klar over, at der har været en omfattende diskussion internt i regeringen af, om

der er tale om en *skatteomlægning* eller en *skattelettelse*, men faktisk er, at der er tale om en skattelettelse, og det er Socialdemokraterne imod.

Kl. 13:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Hr. Erling Bonnesen for andet og sidste spørgsmål.

Kl. 13:02

Erling Bonnesen (V):

Så må vi jo lige lidt tættere på, for så er bundlinjen jo, at når vi lægger de her to ting sammen, vil Socialdemokraterne ikke være med, for man vil gerne være med på den ene del, netop den, hvor man skal hæve, men man vil jo ikke være med på den del, hvor man skal lette. Så vi kan sige, at det jo på en måde er ligesom, hvis man regner sådan, at to og to skal blive fem.

Vi må jo konstatere, at Socialdemokraterne ikke vil være med. Det er jo bundlinjen i det her. Slutresultatet må jo være, at Socialdemokraterne går fra et skattestop til et skattehop i stedet for.

Kl. 13:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 13:03

Morten Bødskov (S):

Det er ikke bundlinjen. Det, regeringen gør, er, at man undlader at give en skattelettelse, men giver så en skattelettelse på en anden bane – uanset hvordan man fremstiller det. Det, at man undlader at give en skattelettelse, men så giver en personlig skattelettelse, er samlet set en skattelettelse, og det er Socialdemokraterne imod, og vi føler fuld opbakning fra den nu tidligere formand for Det Konservative Folkeparti, som jo har gjort det til sit livsprojekt at sige, at der var tale om reelle skattelettelser – det er vi helt enige i – og dem har vi fra starten sagt at vi er uenige i og vil så bruge dem til en massiv investering i vores sundhed.

Det synes vi at Venstres kommunalordfører skulle lytte lidt mere til. Jeg er helt sikker på, at vi ikke er de eneste, som har bidt mærke i, hvad konsekvenserne er af regeringens generelt meget, meget snævre vækstvilkår med hensyn til regionernes mulighed for at udvikle vores sundhedsvæsen. Der sker en gradvis nedslidning af vores sundhedsvæsen, og bruger man den reelle skattelettelse, som der er tale om her, til at investere i den grundlæggende sundhed, ja, så kan vi løfte sundhedsvæsenet ud af den krise, som regeringen har bragt det i.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Den næste spørger er hr. Jacob Jensen.

Værsgo.

Kl. 13:04

før folketingsvalget, men som de intet har fået gjort ud af efter folketingsvalget.

Kl. 13:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Jacob Jensen for andet og sidste spørgsmål.

Kl. 13:04

Kl. 13:06

Jacob Jensen (V):

Lidt i forlængelse af det tidligere spørgsmål vil jeg sige, at jeg også før frokost noterede mig en bemærkning fra Enhedslistens hr. Frank Aaen, som med tilfredshed hilste den retning velkommen, som hr. Frank Aaen så Socialdemokraterne bevægede sig i, altså hr. Frank Aaens retning, en mere venstreorienteret retning. Og det indtryk kunne man jo egentlig også godt få, når man læser det forslag til finanslov, som Socialdemokraterne har fremlagt, med en mindre gældsafvikling og højere skatter, altså en mere økonomisk uansvarlig linje.

Så jeg vil sådan set blot høre, om hr. Morten Bødskov er enig i hr. Frank Aaens analyse, som jeg selv i øvrigt også deler, nemlig at man fra Socialdemokratiets side lægger en mere venstreorienteret finanslov frem og dermed bevæger sig i hr. Frank Aaens retning.

Kl. 13:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:05

Morten Bødskov (S):

Socialdemokraterne har fremlagt et fuldt finansieret og meget ansvarligt finanslovudspil, som sikrer, at vi kan fastholde den høje beskæftigelse, vi har haft hidtil, og som sikrer, at vi fortsat kan have den vækst, vi også har haft hidtil. Regeringen har fremlagt et finanslovsforslag, der intet er i, og som genindfører SP-ordningen, og dermed gambler man med muligheden for at få flere kastet ud i arbejdsløshed. Det er det, der er forskellen.

At Socialdemokraterne så selvfølgelig er glade for alle de venner, vi har, giver sig selv. Og vi er glade for alle, der bakker op om socialdemokratiske synspunkter, det giver også sig selv. At man kan have lidt større problemer på den borgerlige fløj i de her dage, må man selv tumle med, men for Socialdemokraternes vedkommende er linjen fuldstændig klar. Det handler om, at vi skal bruge den økonomiske politik til at stimulere mulighederne for at sikre en fortsat høj beskæftigelse, en fortsat høj vækst, investere i den grundlæggende velfærd – sundhed, børn og ældre – og give kommunerne mulighed for at udskifte de uhumske toiletter, de nedslidte skolelokaler, som regeringen lovede befolkningen

Jacob Jensen (V):

Det var så en lang historie om alt det gode, som Socialdemokraterne ønsker at gøre. Men mit spørgsmål var sådan set mere til den overordnede analyse, altså til det, som hr. Frank Aaen tidligere nævnte, og som jeg også selv var inde på i forhold til nogle af elementerne, der ligger i forslaget fra Socialdemokraterne til en ny finanslov, altså at man vil mindske den gældsafvikling, som regeringen har været en stabil del af gennem de sidste mange år – i øvrigt en plan, som vi overtog fra den tidligere SR-regering – og at man vil hæve skatterne, som vi hørte i svaret til hr. Erling Bonnesen for et øjeblik siden; man vil hæve erhvervsskatterne, og sådan kunne jeg blive ved.

Er der ikke tale om et venstreskred, altså en venstreorienteret retning i forbindelse med det forslag til finanslov, som Socialdemokraterne nu fremlægger? Kan hr. Morten Bødskov ikke give mig ret i det?

Kl. 13:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 13:07

Morten Bødskov (S):

Der er næppe nogen tvivl om for dem, der ved, hvad hr. Jacob Jensen har stået fadder til for nylig, nemlig vel sagtens det mest ultraliberale erhvervspolitiske udspil, der er lavet i Venstres historie, at Socialdemokraterne ligger til venstre for Venstre og hr. Jacob Jensen. Det er der, forskellen er.

Vi har sagt, at vi vil lave en oliefond, som kan sikre, at man får et nyt syn på værdien af offentlige investeringer. I stedet for som nu, hvor regeringen nedprioriterer investeringerne i den kollektive trafik, skubber en enorm pukkel foran sig af renovering af vores veje, udbygning af vores vejnet med det resultat, at tusindvis af arbejdsår hvert eneste år går tabt i køer, i busser og på veje, så vil vi faktisk investere penge i det.

Vi foreslår en lidt langsommere gældsafvikling samtidig med, at man laver de her mere samfundsrentable investeringer, som vil give et meget, meget stort afkast på sigt. Det er det, der er forskellen. Hvor Venstre med deres erhvervs-

politiske oplæg vil sælge den offentlige sektor til højstbydende, har Socialdemokraterne rent faktisk den vision, at den kan svare sig. Der er penge i skiddet, det kan svare sig at investere i en velfungerende offentlig sektor.

Jeg er godt klar over, at det vel nærmest kræver en kulturel omvæltning, ikke mindst for hr. Jacob Jensen med det udspil, han lige har stået fadder til, men det er trods alt Socialdemokraternes synspunkt, så vi ligger til venstre for hr. Jacob Jensen, det er der bestemt ingen tvivl om.

Kl. 13:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi går videre til næste spørgsmål, som er fru Marion Pedersen. Værsgo.

Kl. 13:08

Marion Pedersen (V):

Tak. Ordføreren sagde tidligere i dag, at Socialdemokratiets forslag er ansvarligt. Jeg tror, at alle her i salen var blevet meget forundrede, hvis ikke ordføreren havde det synspunkt. Men så vil jeg helt enkelt godt spørge: Hvor mange ekstra hænder mener ordføreren der skal bruges til at føre Socialdemokraternes forslag ud i livet?

Kl. 13:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 13:09

Morten Bødskov (S):

Vores udspil er et svar på den situation, man står i lige nu, hvor der er udsigt til en faldende beskæftigelse, der er udsigt til en støt stigende ledighed inden for visse sektorer i det kommende år, bl.a. i byggebranchen, og der er udsigt til en lavere vækst.

Hvad er svaret i den situation? Der er to veje.

Regeringen har fremrykket anbefalingerne fra den såkaldte Arbejdsmarkedskommission. Og vi må gå ud fra, at når man fremrykker anbefalingerne fra Arbejdsmarkedskommissionen og ønsker noget, der skal virke her og nu, er det, fordi man vil have noget, der virker her og nu. Regeringens svar er så, som vi har kunnet høre, at man lusker med ændringer i efterlønnen, man lusker med ændringer i dagpengene.

Det er Socialdemokraterne uenige i. Vi fremrykker offentlige investeringer på de kommunale anlægsopgaver – de møgbeskidte toiletter, de nedslidte skoler, skimmelsvampene i daginstitutionerne – så der kan blive renoveret, således at man nu kan holde hånden under den beskæftigelsesfremgang, der har været. Det vil sikre, at vi fortsat får høj beskæftigelse.

Så svaret er fra Socialdemokraternes side, at vi holder hånden under beskæftigelsesfremgangen og undgår den stigning i ledigheden, som regeringen spekulerer med i sit finanslovsudspil.

Kl. 13:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Marion Pedersen.

Kl. 13:10

Marion Pedersen (V):

Jeg havde nok ikke forventet at få et tal på, hvor mange der skulle til, og det fik jeg så heller ikke. Jeg fik endnu en sang fra de varme lande om uhumske toiletter og skimmelsvamp.

Men så vil jeg godt spørge ordføreren: Hvordan vil Socialdemokraterne skaffe den ekstra arbejdskraft, der skal til, i en tid, hvor vi har en historisk lav ledighed, hvor arbejdsgiverne i forvejen huler og skrider for at få mere arbejdskraft – det gør de allerede på nuværende tidspunkt?

Det er muligt, der kommer en nedgang i nogle fag, men der er jo stadig væk en masse fag, der mangler folk. Mener ordføreren, det er realistisk, at f.eks. de offentligt ansatte skal løbe stærkere og længere hver dag, samtidig med at de ifølge Socialdemokraternes forslag skal betale mere i skat?

Kl. 13:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 13:11

Morten Bødskov (S):

En stor del af vores forslag på sundhedsområdet går helt præcis ud på, at vi øger de meraktivitetspuljer, som regionerne har fået. Inden for rammerne af dem kan man aftale overbetaling med de medarbejdere, der er i sundhedsvæsenet nu. Der vil være den helt markante forskel i forhold til den nuværende regeringens politik, at man så vil sikre, at de, der er ansat i den offentlige sektor, også arbejder i den offentlige sektor og ikke via andre ordninger presses over i det private sundhedsvæsen, så man skaber en opsplitning af vores sundhedsvæsen. Det er en helt klar ideologisk, principiel forskel mellem Socialdemokratiet og Venstre.

Vi har en interesse i, at man styrker udviklingen af det offentlige sundhedsvæsen, og det gør vi bl.a. på den her måde.

Kl. 13:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det var svaret. Vi når i hvert fald én spørger mere. Værsgo til hr. Torsten Schack Pedersen.

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg synes, det er på sin plads lige til at starte med at oplyse den socialdemokratiske ordfører om, at når det gælder trafikinvesteringer, så har Socialdemokratiet jo i de sidste 7 år meldt sig fuldstændig ud af samarbejdet om de massive investeringer, der er foregået på trafikområdet, hvor regeringen sammen med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre jo har sikret markante investeringer. Men det har Socialdemokratiet så ikke villet være med til. Hver gang regningen skulle betales, er det jo selvfølgelig fornemt at kunne stå og love guld og grønne skove på den konto.

Men jeg synes også, det er interessant at følge hr. Frank Aaen og Enhedslistens glæde over Socialdemokratiets klare venstresving, og jeg forstår det jo godt, for det er jo en tilbagevendende til Ankeromics: højere skatter til borgerne og flere penge ud til det offentlige. Nu har vi jo forsøgt gentagne gange at få en klar melding om skattestoppet fra hr. Morten Bødskov. Lad mig så prøve at gøre det endnu mere konkret: Mener hr. Morten Bødskov, at afskaffelse af fradraget for arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer er i overensstemmelse med skattestoppet?

Kl. 13:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo for at svare.

Kl. 13:13

Morten Bødskov (S):

Det, vi har sagt, er, at afskaffelsen af det fradrag indgår i en styrkelse af det danske sundhedsvæsen, så det mener jeg sagtens vi kan forsvare. Når man så taler om, at Socialdemokraterne skulle være tilbage i 1970'ernes økonomi og andet, må jeg jo bare henvise til, at dansk erhvervsliv jo i går på forsiden af Børsen – jeg ved ikke, hvor længe siden det er, de har gjort det over Venstre – altså jublede over den socialdemokratiske vækstplan. Hvorfor gør de det? Det gør de selvfølgelig, fordi den plan, som Socialdemokraterne fremlagde i går, er svaret på de problemer, der er, bl.a. i dansk byggeri, og den er en sikker og fast hånd under dansk økonomi, således at vi ikke havner i den situation, at der kommer flere ledige i ledighedskøerne, som nogle regner med vil ske, hvis regeringen genindfører SP-ordningen. Den situation vil Socialdemokraterne undgå. Vi vil ikke være med til at genindføre SP-ordningen, vi er tilfredse med, at der øjensynlig er et flertal uden om regeringen, som ikke vil det, og vi agter at holde fast i det. Men svaret fra So-

cialdemokraternes side er en fastholdelse af den høje beskæftigelse, en fastholdelse af en høj vækst ved at fremrykke offentlige investeringer. Vi er meget tilfredse med, at dansk erhvervsliv øjensynlig jubler over den socialdemokratiske vækstplan.

Kl. 13:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak, og værsgo for det andet og sidste spørgsmål.

Kl. 13:14

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kunne godt tænke mig, at hr. Morten Bødskov lige ville tage konsekvensen af svaret på mit spørgsmål. En afskaffelse af et fradrag til borgerne betyder altså en højere beskatning, men de penge vil hr. Morten Bødskov og Socialdemokratiet så bruge på noget andet. Jeg skal bare vide, hvilke andre fradrag hr. Morten Bødskov mener man inden for den socialdemokratiske tolkning af skattestoppet kan afskaffe for at bruge på noget andet. Kunne det være befordringsfradraget, som Socialdemokratiet vil afskaffe og bruge til andre formål? Kunne det være fradraget for a-kasse-bidrag? For med den klare afvisning af skattestoppet ved at sige, at en fjernelse af fradraget for sundhedsforsikringer er helt inden for skattestoppets rammer, bliver jeg noget bekymret, for hvad er det så, skattestoppet er værd, hvis det er Socialdemokraterne, der administrerer det? Der må da være en fastholdelse af, at man ikke kan fjerne fradrag for borgerne inden for skattestoppet, eller er det en ny definition fra Socialdemokratiet igen?

Kl. 13:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo for at svare.

Kl. 13:15

Morten Bødskov (S):

Socialdemokraterne mener, at det forslag, som hr. Torsten Schack Pedersen nævner her, om at fjerne fradraget for sundhedsforsikringer og investere det i et bedre sundhedsvæsen, bedre forebyggelse via et bedre sundhedsvæsen, helt er på linje med skattestoppet. Den omprioritering vil man kunne gøre, og det synes vi er meget, meget forsvarligt.

Vi mener, at det, som regeringen udsætter det danske sundhedsvæsen for, er en skævvridning, samtidig med at man gradvis giver regionerne og vores sygehuse sværere og sværere tider, dårligere og dårligere muligheder for at udbygge den grundlæggende velfærd på sygehusområdet. Det vil Socialdemokraterne simpelt hen ik-

ke være med til, og vi er helt sikre på, at der er opbakning til at lave de her investeringer i det danske sundhedsvæsen. Alle kan se, at den udvikling, som regeringen har sat i gang, betyder dårligere behandling for medicinske patienter, lange ventetider, kaos i behandling af de livstruende sygdomme og en række andre ting, som Socialdemokraterne vil gøre op med med den langsigtede plan, som vi præsenterer i dag på sundhedsområdet.

Kl. 13:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak for det. Jeg vurderer, at vi godt kan nå den sidste spørger til hr. Morten Bødskov, så værsgo til fru Louise Schack Elholm.

Kl. 13:16

Louise Schack Elholm (V):

Jeg kan høre, at man skal passe meget på med at have tiltro til Socialdemokraternes fortolkning af skattestoppet.

Det står jo også klart, at Socialdemokraterne ønsker at hæve indkomstskatten for at finansiere det socialdemokratiske finanslovsforslag. Det kan undre, at Socialdemokraterne ønsker at hæve indkomstskatten, når Socialdemokraterne påstår, at der skal skubbes gang i økonomien. Det har jo den modsatte virkning.

Samtidig undrer det mig, at Socialdemokraterne vil straffe folk for at arbejde mere. I en situation, hvor arbejdsmarkedet skriger på arbejdskraft, vælger Socialdemokraterne at straffe folk for at arbejde mere. Kan ordføreren forklare, hvordan en skattestigning på arbejde harmonerer med mangelen på arbejdskraft?

Kl. 13:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo.

Kl. 13:17

Morten Bødskov (S):

Altså, som jeg har sagt tidligere, og som jeg også fornemmer har været fremført af De Konservative, er det, der er tale om, at man, selv om man undlader at give en skattelettelse, giver en anden. Det er en reel skattelettelse, som De Konservative også har kæmpet meget for. Det er Socialdemokraterne imod. De midler mener vi er bedre anvendt til at udbygge vores velfærd, og det har vi så gjort i det finanslovsforslag, som vi fremlagde i går. Resultatet er en markant styrkelse af vores sundhedsvæsen.

Når det så handler om, at vi så at sige vil fratage folk incitamentet til at arbejde, skulle man måske prøve at blade et par sider længere hen i det socialdemokratiske forslag, for så vil man se,

at vi vil hæve bundfradraget for efterlønnere, pensionister og førtidspensionister i øvrigt, for at få givet dem en ekstra motivation for at blive længere på arbejdsmarkedet. Der er en række andre forhold i det socialdemokratiske forslag, som er med til at sikre, at vi får udvidet arbejdsstyrken. Det er det, vi synes er det rigtige svar også på den situation, som vi står i lige nu i dansk økonomi.

Kl. 13:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til fru Louise Schack Elholm for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 13:18

Louise Schack Elholm (V):

Kan ordføreren bekræfte, at vi har en rekordlav ledighed, og kan ordføreren ligeledes bekræfte, at Socialdemokraterne ønsker at hæve en skat på trods af det, der er vedtaget?

Kl. 13:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 13:18

Morten Bødskov (S):

Man undlader at sætte en skat ned. Det er det, man gør.

Det er rigtigt nok, at vi har en rekordlav ledighed. Vi skal sikre, at den fastholdes, og det er sådan set også det, som Socialdemokraterne har fremlagt et væld af ideer til i det næsten 50 siders finanslovsforslag, vi fremlagde i går. Kunne man bare forlange det samme af regeringen, var meget nået. Konsekvenserne af regeringens økonomiske politik er og vil være, at flere bliver kastet ud i ledighed. SP-ordningens genindførelse er for os at se en fejlagtig medicin til dansk økonomi lige nu. Det stemmer vi imod, og vi er meget tilfredse med, at regeringen på det her område er i mindretal, for det er ikke det rigtige svar til dansk økonomi lige i øjeblikket.

Kl. 13:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Værsgo til hr. Kristian Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti.

Jeg kan forstå, at ordførerne parlamentarer lidt om, hvorvidt vi har været retfærdige med minutterne, men der blev faktisk ringet til frokost før kl. 12. Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:19

(Ordfører)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Formandens afgørelser er altid udtryk for både det fornuftige og det rigtige. Sådan er det.

Tak for ordet. Vi debatterer jo her regeringens forslag til finanslov for 2009, og det gør vi, selv om det jo er ganske få måneder siden, vi i virkeligheden sidste gang sad og lavede finanslov, nemlig finansloven for 2008. Det skyldtes jo folketingsvalget i november sidste år, der gjorde, at arbejdet med finansloven for i år blev forsinket. Men det gør jo så også nu, at vi sådan får et fortløbende arbejde med finansloven. Vi når næsten ikke at blive færdige med den ene, før vi går i gang med den næste. For os, der virkelig synes, at det der med at arbejde med en finanslov og statens finanser og sådan noget er noget af det bedste, vi næsten kan tænke os, er det jo en rigtig god situation.

Jeg siger det her for at understrege, at vi fra Dansk Folkepartis side går ind i arbejdet med finansloven med stort gåpåmod. Vi gør det selvfølgelig i den ånd, som vi også har gjort det alle tidligere år siden 2001, at vi håber, arbejdet kan betyde, at vi igen ender med en finanslovaftale selvfølgelig mellem regeringen og Dansk Folkeparti, men jo også gerne en finanslovaftale, hvor andre partier er med. Vi har altid forhandlet på den måde, at vi ikke ønsker, at nogen holdes udenfor. Hvis man ønsker at bidrage, skal man være hjertelig velkommen. Men det er klart, at vi jo ikke slækker på vores krav, for at andre partier kan komme med, men vi håber, at der er mange partier, der for alvor går ind i arbejdet, og vi håber selvfølgelig også, at vi får anledning til at sætte vores aftryk på en endelig aftale om finansloven for 2009.

Når vi tager udgangspunkt i regeringens finanslovsforslag og kigger på det, så har vi jo et lidt mere – desværre, havde jeg nær sagt – pessimistisk billede af dansk økonomi end det, regeringen lægger for dagen. Vi frygter, at den afmatning, vi står i, og som vi kan se alle tegn på, stikker lidt dybere, end regeringen tror. Det ærgrer os lidt, fordi vi jo gerne vil være sådan nogle optimistiske mennesker, der tror, at det hele bare kører løs. Men vi tror desværre, at afmatningen kan stikke dybere. Derfor har vi også i tilgangen til den økonomiske politik for 2009 et lidt andet syn end regeringen. Vi har ikke helt det samme behov som regeringen for at få trykket på bremsen eller lettet foden fra speederen, som regeringen vel snarere ville sige at den gør. Vi synes, at der er plads til, at vi sikrer en lidt højere vækst end den, regeringen lægger op til. Det giver sig jo så til kende på forskellig vis. Det giver sig til kende ved, at vi har ytret os skeptisk over for at genindføre Den Særlige Pensionsopsparing, alt-

så tvangsopsparingen med, at alle skal betale 1 pct. af lønnen til tvungen opsparing, for at man ad den vej får nedbragt det private forbrug. Det er det ene sted, hvor det kommer til udtryk. Det andet sted, hvor det kommer til udtryk, er, at vi i finanslovforhandlingerne vil have fokus på, om man når de mål, vi har sat os i forhold til renovering af børneinstitutioner, skoler og institutioner inden for ældreplejen. Vi har tidligere udtrykt bekymring for, om kommunerne prioriterer anlægsinvesteringer inden for lige præcis de områder, hvor vi vil have at de skal prioritere dem. Dels er det selvfølgelig en diskussion om, hvor mange anlægskroner alt i alt der kan bruges specielt inden for de her tre hovedområder, som jo er det offentliges kerneområder, kan vi roligt sige, altså i forhold til børnepasning, skolebørn og ældrepleje. Dels er det jo også en diskussion, i forhold til om kommunerne lever op til det, der er aftalt om, at de skal løfte de samlede investeringer lige præcis på de områder. Der ønsker vi selvfølgelig at bruge forhandlingerne til at sætte fokus på det for at sikre, at der sker de nødvendige investeringer, og at man, når man har en skole med skimmelsvamp, så også gør noget ved det, at man sikrer, at børn har gode rammer for pasningen, og at man sikrer, at man hele tiden har fokus på, hvad de bedste boliger for vores ældre medborgere er, så vi har gjort, hvad der kan gøres, for at tingene er i orden.

Kl. 13:24

Vi har selvfølgelig også øje for, at en del af arbejdet her i efteråret med den generelle økonomiske politik handler om vores arbejdsmarked. Vi har godt nok lidt spøgefuldt sagt – ja, jeg ved ikke, om det er spøgefuldt, men lad os nu sige, at det er spøgefuldt – at vi jo efter regeringens planlægning lige nu skulle have stået i en folkeafstemningskampagne. Og så kunne man jo tro, når man hører regeringens retorik omkring det her med arbejdsmarkedet, at det havde været en folkeafstemning for eller imod initiativer på arbejdsmarkedet, men det var vist ikke tanken. Det, der var tanken, var vel, at vi skulle have en folkeafstemning om to af EU-forbeholdene, nemlig det retlige forbehold og forsvarsforbeholdet. Det hele var tilrettelagt, og forventningen var så, at vi her i september skulle have en folkeafstemning. Så spørgsmålet er, om vi havde haft særlig meget fokus på arbejdsmarkedspolitikken.

Irerne, de brave irere, de vikinger, de helte, vi har derovre, stemte jo, som de gjorde til Lissa-

bontraktaten, og ødelagde derfor regeringens mulighed for sammen med andre partier herinde at tage den folkeafstemning, man havde forventet. I lyset af den EF-dom og den diskussion, der har været om udlændingepolitikken, som jeg skal komme tilbage til om lidt, kan det godt være, at regeringen set på nuværende tidspunkt er meget tilfreds med, at man ikke har sådan en folkeafstemning her i september, for sandsynligheden for, at Dansk Folkeparti ville gå sejrrikt ud af kampagnen, ville nok være større, end før den diskussion kom. Nuvel.

I og med at der ikke er den folkeafstemning, ikke p.t. i hvert fald, har regeringen jo selvfølgelig behov for at sætte en anden dagsorden. Der underkender vi overhovedet ikke, at det er naturligt at fokusere på arbejdsmarkedspolitikken, at vi selvfølgelig skal have fokus på, hvordan vi sikrer, at der er den nødvendige arbejdskraft til stede, når vi gerne vil have renoveret børnehaven, når vi gerne vil have renoveret folkeskolen, når vi gerne vil have renoveret ældreboligerne, og vi gerne vil sikre, at der er plads til en god vækst i det danske samfund.

Jeg siger det her for at understrege, at vi anerkender, at den diskussion er nødvendig, og at vi går til den opgave med krum hals. Vi gør det jo, i lyset af at vi for ganske få måneder siden lavede en jobplan sammen – i øvrigt også sammen med Det Radikale Venstre og Ny Alliance, som de i hvert fald hed på det tidspunkt. Den jobplan, som vi lavede i fællesskab, tager vi meget gerne afsæt i for at se, om der er yderligere ting, vi kan gøre for at sikre et godt arbejdsmarked, så vi sikrer, at der er den arbejdskraft til rådighed, der er nødvendig.

Somme tider har jeg det indtryk, at mange har glemt jobplanen og glemt, at vi faktisk gjorde rigtig mange ting i forbindelse med jobplanen. Jeg synes bare, at det skal nævnes, at vi gav førtidspensionister bedre vilkår for at kunne komme ud og prøve sig af på arbejdsmarkedet. Vi har sikret, at folkepensionister skal have et højere bundfradrag, før de oplever modregning, så de får flere penge ud af at tage et arbejde, hvis de altså har mulighed for det rent fysisk. Vi har sikret et skattnedslag til 64-årige, hvis de arbejder frem for at gå fra tidligere. Vi har lavet en øget indsats for international rekruttering, som har været efterlyst af ganske mange virksomheder. Vi har sikret flere voksennæringspladser. Og så har vi lavet en aftale i jobplanen om at nedbringe sygefraværet.

Det skulle så i praksis fungere på den måde, at regeringen hen over sommeren skulle lave en handlingsplan og finde ud af, hvor man mere præcis kunne sætte ind, og så skulle vi her i efteråret forholde os til det og tage de politiske initiativer, der skulle sikre at få bragt det alt for voldsomme sygefravær ned. Det er godt for de mennesker, der ikke er syge, men kommer på arbejde, og det er godt for samfundsøkonomien, fordi der er flere, der giver et bidrag.

Vi opfordrer regeringen til at indkalde forligspartierne bag jobplanen og få evalueret, hvor langt vi er med de aftaler, vi indgik i foråret, og se, hvor der kan gøres mere inden for de områder, vi jo allerede har håndteret. Men hvis regeringen og andre partier har gode forslag, ser vi da også på dem.

På den måde tror vi faktisk det er muligt at gøre ganske meget og få tingene til at hænge sammen, så vi fortsat tager ansvar for en ansvarlig økonomisk situation for vort samfund, men at vi også gør det på en måde, så vi ikke kommer til at dræbe væksten i forhold til det med SP-bidrag og i forhold til det med investeringer i en god offentlig sektor.

Så nogle ord omkring de ting, vi så i øvrigt fokuserer på i Dansk Folkeparti. Jeg nævnte det her med udlændingepolitikken. Nogle vil spørge, hvor meget det har med finansloven at gøre, men det har for os at se ganske meget med finansloven at gøre, at der ikke er tvivl om, at regeringen og Dansk Folkeparti i fællesskab fører en stram udlændingepolitik, og at der heller ikke er tvivl om, at vi står fast på, at det selvfølgelig er i Danmark, at udlændingepolitikken fastlægges.

Kl. 13:29

Vi ser meget gerne, at vi i løbet af september får fast grund under fødderne, så den sten i skoen er ryddet af vejen, inden vi kommer til de egentlige finanslovforhandlinger. Vi ser i hvert fald det problem som lidt større end det, statsministeren har givet udtryk for, men det er vort håb, at det, at vi bliver ved med at presse på for at få en afklaring af udlændingepolitikken, vil medføre, at regeringen også kan se alvoren og vi så får tingene på plads, så vi kan få ryddet den af dagsordenen i forhold til de øvrige ting, der ligger i finansloven.

Når vi så kommer til de økonomiske prioriteringer i finansloven, kommer det nok næppe som nogen stor overraskelse for nogen, at vi selvfølgelig har fokus skarpt rettet på folkepensionisternes og førtidspensionisternes vilkår,

både i forhold til økonomien, som de enkelte, eksempelvis folkepensionister, har, og også i forhold til den pleje og omsorg, som samfundet kan give vores folkepensionister, der har behov for det. Men i forhold til økonomien for folkepensionister og førtidspensionister vil vi meget gerne i hele kredsen af satspuljepartier have en diskussion om, om det er rimeligt i en tid, hvor der er stigende fødevarerpriser og energipriser, at man har den her satspulje, som stort set alle på overførselsindkomst skal bidrage til. Burde man ikke sige, at vi nu er kommet dertil, hvor overførselsindkomstmodtagerne skal have den fulde regulering, og det vil sige, at eksempelvis folkepensionister og førtidspensionister får den fulde regulering, og at den indsats, vi gør for udsatte grupper, som har været betalt over den her satspulje, bør betales over den almindelige finanslov? Det bør vi alle sammen være med til at bidrage til, i stedet for at det er overførselsindkomstmodtagerne, der gør det.

Vi synes, det er et godt tidspunkt at tage den diskussion nu. Det er klart, hvis vi bliver enige om at lave systemet om, skal det jo udfases i forhold til alle dem, der er inde i ordningen i dag og regner med at få nogle økonomiske bidrag, og man skal simpelt hen anerkende, at i en tid, hvor priserne er stigende, bør folk have den fulde regulering. Man kan sige det på den måde, at folkepensionister og førtidspensionister ikke har lønforhandlinger, som vi så i øvrigt i foråret. De er jo alene henvist til os politikere, i forhold til om de får bedre vilkår.

Her skal jeg heller ikke undlade lige at nævne, at ældrechecken forhøjes fra januar. Det er selvfølgelig også et vigtigt bidrag i forhold til pensionisternes økonomi. De her 235.000 pensionister, der har det økonomisk ringest, får en kraftig forøgelse af ældrechecken fra januar måned, nemlig fra de 7.600 kr., den har været på i år, til 10.300 kr. for skat næste år.

Et andet hovedområde, jeg lige vil nå at nævne, er sundhedsområdet. Vi skal også diskutere sygehusstruktur i den kommende tid. Det er os meget magtpåliggende, at vi sikrer den lokale tryghed, nærheden i forhold til en ny sygehusstruktur, og vi vil meget gerne også i forbindelse med finanslovforhandlingerne diskutere, hvordan vi sikrer en sygehusstruktur, der sikrer nærheden og sikrer trygheden, den lokale tryghed.

Under sundhedsområdet har vi en lang række områder, vi gerne vil have diskuteret. Vi har kræftområdet, hvor vi synes vi kan gøre mere, end vi gør. Vi vil gerne have evalueret den

kræftplan, vi lavede i fællesskab for nogle år siden. Vi har vores hjertepatienter, som har lange ventetider for forundersøgelse og operation. Vi har jo stadig væk som sædvanlig et ønske om at vurdere hospicepladserne. Har vi nok? Bør vi have flere? Vi mener det sidste. Vi skal have en forbedret medicin håndtering over for vores ældre medborgere osv. – bare for at nævne nogle områder, nu hvor jeg kan se, at tiden løber.

Retsområdet kommer vi også til at drøfte, og det gør vi, fordi vi har en politireform, som vi selvfølgelig tager medansvar for, fordi vi har været med til at vedtage den, men vi synes ikke, vi får den vare, vi har bestilt. Vi mener ikke, vi får den vare, vi er blevet lovet. Vi har desværre et politi, der alt for mange steder ikke fungerer. Telefonen bliver ikke taget, og hvis den bliver taget, får folk besked om, at de selv kan hente tyvekosterne. Det er jo ikke lige det, man forventer, når man ringer og siger, at der er begået indbrud, og at man ved, at tyvekosterne er et bestemt sted, og så siger politiet: Jamen kan du så ikke selv tage ud og hente dem?

Vi vil have et politi, der fungerer. Vi vil have et politi, der giver tryghed. Vi synes simpelt hen ikke, at implementeringen af den her politireform har levet op til vores forventninger. Historien i en af dagens aviser om, at der kan gå 2-4 år, inden der kommer normale tilstande på politiområdet, er jo fuldstændig uacceptabel, og det kommer vi selvfølgelig også til at drøfte.

Under retsområdet har vi en lang række konkrete ting som mandsopdækning af hærdede kriminelle, bekæmpelse i øvrigt af bandekriminalitet. Vi har i de sidste dage set optøjer i København af en meget, meget alvorlig karakter, skyderi på åben gade, som jo i den grad gør mange, mange mennesker rigtig utrygge og med fuld ret. Der bliver vi nødt til at gøre mere. Udvidelse af medvirkenbegrebet, altså det her med, om man kan gemme sig i en gruppe, når der er begået en kriminel handling, eller at man kan være sikker på, at man får sin straf, samt bedre materiel til politiet, som vi også diskuterede i forbindelse med finansloven for i år, er vigtige punkter for os.

Endelig vil jeg nævne, at vi også på vores ønskeliste, som vi også tidligere har haft det, har prioriteringer for de studerende. Vi synes, det er et fornuftigt forlig, der er lavet her for få måneder siden om, hvor meget studerende kan tjene ved siden af studierne uden at blive modregnet i SU'en. Det var et klart bedre resultat, der kom for et par måneder siden, end det oplæg, der lå

for et halvt års tid siden. Så jeg tror, at det var godt, at vi trak den og ikke gik ind i forliget alt for hurtigt, men ventede, og så kom der et fornuftigt forlig.

Det næste, vi gerne vil sætte på dagsordenen, er, om studerende bør have mulighed for fradrag for litteratur. Der er meget stor forskel på de udgifter, studerende har på de forskellige studier, men SU'en er jo den samme, og man kunne skabe en større ligestilling blandt studerende ved, at man i højere grad anerkendte studerende som lønmodtagere og dermed også gav studerende de fradragsmuligheder, som følger af vores regler for lønmodtagere. Det ville give nogle forbedrede vilkår for de studerende, og det kunne være det næste skridt i den række initiativer, vi tager for at sikre, at studerende får stadig bedre vilkår.

Kl. 13:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg vil lige oplyse, at der er 13, der har markeret for at stille spørgsmål eller komme med bemærkninger. Jeg vil lige kort orientere om navnene, så Tinget også kan følge med i dem og forberede sig på det.

Den første er hr. Ole Sohn, så er det hr. Frank Aen, hr. Morten Bødskov, hr. Henrik Sass Larsen, hr. Morten Østergaard, fru Lone Dybkjær, hr. Morten Helveg Petersen, fru Mette Frederiksen, fru Karen Hækkerup, hr. Jens Peter Verner, fru Özlem Sara Cekic, hr. Rasmus Prehn – og nr. 13 er hr. Carsten Hansen. Så må vi jo se, om vi når alle 13; det kan medlemmerne jo selv være behjælpelige med, så jeg giver ordet til den første, som er hr. Ole Sohn.

Kl. 13:37

Ole Sohn (SF):

Jeg vil starte med at rose hr. Kristian Thulesen Dahl for at have blik for, at der er nogle mangler i samfundet. Og jeg synes, at ordføreren påpegede nogle af de mangler, der er i den kommunale og den regionale velfærd: på sygehusområdet, på folkeskoleområdet, på ældreområdet.

Så er spørgsmålet, om det måske er gået op for hr. Kristian Thulesen Dahl, at det var en knap så god idé, at Dansk Folkeparti lagde stemmer til V og K's pres for at lave skattelettelser. For skattelettelserne er jo blevet betalt ved en voldsom opbremsning af det offentlige forbrug med det resultat, at bl.a. Vejle kommune, som jeg ved at hr. Kristian Thulesen Dahl kender lidt til, mangler 200 mio. kr. for at få dagen og vejen til at hænge sammen.

Så jeg forstår godt bekymringen over, at den offentlige velfærd lider. Men er det ikke også tid til selverkendelse og tid til at sige: Vi må erkende, at vi lavede en fejlposition ved at pumpe for mange penge ud i det private forbrug på bekostning af den fælles velfærd?

Kl. 13:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo for at svare.

Kl. 13:38

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Umiddelbart skal man jo være glad, når man modtager ros. Så blev jeg alligevel lidt betænkelig, da det var ros fra hr. Ole Sohn fra Socialistisk Folkeparti. Men nok om det.

Nej, sådan ser vi ikke sammenhængen. Og det gør vi ikke, fordi vi ikke ser nogen grund til at lave en voldsom opstramning af det offentlige forbrug på grund af den skattepakke, der blev lavet. Vi skal jo også huske på, at skattepakken fra sidste år primært havde to ting i sig. Den ene var det løfte, man havde givet om, at når ledigheden faldt, nedsatte man også det arbejdsmarkedsbidrag, som folk skulle indbetale. Det løfte, som Socialdemokratiet havde været ude med, da man lavede den ordning, synes vi, at vi havde en forpligtelse til at føre ud i livet, så man altså også betaler mindre til ordningen, når der er færre ledige. Den anden del er finansieret ved en indeksering af energiafgifterne, altså ved at de her såkaldt grønne afgifter kan stige med pristalsudviklingen.

De to elementer glemmer man tit at tage med ind, når man diskuterer det med skattejusteringer. Men jeg har jo i mit indlæg redegjort for, at jeg ikke finder, at de to dele betyder, at vi skal lave en opbremsning af det offentlige forbrug. Det er jo det, jeg også har forsøgt at redegøre for i forbindelse med de ting, som vi tager fat på for at være sikre på, at der investeres det nødvendige i f.eks. børnehaver, skoler og i ældreplejen.

Kl. 13:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Værsgo til hr. Ole Sohn for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 13:39

Ole Sohn (SF):

Dansk Folkeparti har tillagt sig den samme tankegang eller fortrængning af virkeligheden, som Venstre og Konservative, for det, jeg spurgte om, var sådan set ikke, hvad man ville ude i fremtiden. Dansk Folkeparti har haft et hovedansvar for økonomien i 7 år, så det er jo ikke spørgsmålet, om man skal foretage den opbremsning næ-

ste år. Virkeligheden er jo, at Dansk Folkeparti har lagt stemmer til en markant opbremsning af vores fælles forbrug i kommunerne, som primært rammer børn, daginstitutioner, folkeskoler og ældrepleje, som hr. Kristian Thulesen Dahl ganske rigtigt påpegede.

Så derfor er spørgsmålet: Når Dansk Folkeparti nu tænker tilbage til 2007 og 2008, hvor man lagde stemmer til den markante opbremsning af det offentlige forbrug, spekulerer man så aldrig over, hvorvidt det nu var klogt? For det, hr. Kristian Thulesen Dahl efterlyser, nemlig ordentlige folkeskoler, ordentlige daginstitutioner og en ordentlig ældrepleje, halter jo, og det gør det jo, fordi Dansk Folkeparti sammen med V og K har prioriteret privatforbrug højere end det, der gør, at vores samfund kan fungere, og at almindelige lønmodtagere kan få passet deres børn på en ordentlig måde, mens de går på arbejde.

Kl. 13:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 13:40

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det, vi har været med til at stå bag, er, at man skal have nogenlunde det samme forbrug i anlægsudgifter i kommunerne næste år, som man har haft de seneste år, men at andelen i det forbrug, lige præcis når det drejer sig om f.eks. børneinstitutioner og skoler, skal være forøget. Og det har jo været, fordi vi har ment, at der er et større behov for at investere nogle flere kroner i lige præcis de offentlige institutioner, som hr. Ole Sohn nævner.

Det, jeg så siger i mit ordførerindlæg her, er, at vi vil bruge finanslovsforhandlingerne til at få sikkerhed for, at det rent faktisk også giver sig udslag ude i virkeligheden, altså at man ude i den kommunale virkelighed så også bruger flere penge på bl.a. at renovere børneinstitutioner og skoler.

Nu henviste hr. Ole Sohn lige til Vejle kommune, hvor jeg har været med til at igangsætte renoveringen af en af de store folkeskoler inde i Vejle for 80 mio. kr. Og det var en lokal prioritering, at det var vigtigt frem for nogle andre ting netop at få renoveret sådan en af de store skoler. Det er vigtigt for os, at det arbejde foregår. På min egen lokale folkeskole, der har været præget af fugtindtrængning osv., er den gamle fløj ved at blive endevendt lige for øjeblikket i forbindelse med en renovering. Og det har været vigtigt for os, at sådan noget sker, for at børnene

har ordentlige vilkår i skolen. Det er bare for at understrege, at det fokus har vi; det arbejder vi på her i Folketinget, og det gør vi også lokalt.

Kl. 13:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Vi går videre til den næste, der har bedt om ordet, og det er hr. Frank Aaen.

Kl. 13:42

Frank Aaen (EL):

Ja tak. Dansk Folkeparti har i 7 år, mener jeg, været med i satspuljeforliget, som betyder, at pensioner, dagpenge til arbejdsløse og sygedagpenge år for år er sattet bagud i forhold til lønudviklingen. Derfor er jeg selvfølgelig glad, når jeg hører Dansk Folkeparti sige, at det vil man kigge på.

Derfor har jeg to spørgsmål til hr. Thulesen Dahl: Skal det kun være pensionister og førtidspensionister, der skal undtages fra satsstyveriet, som jeg kalder det? Eller skal det også gælde modtagere af sygedagpenge, arbejdsløse, efterlønnere og de øvrige grupper, som også får deres ydelser reguleret efter satsbestemmelserne? Er det kun en del, eller er det alle, der skal omfattes, og vil Dansk Folkeparti i givet fald – for det kan jo blive nødvendigt – tage initiativ til at opsigte forliget om satsreguleringen, hvis det er nødvendigt for at komme igennem med det her?

Kl. 13:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 13:43

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I forhold til det første spørgsmål: Når vi foreslår det, skal det gælde for alle. Så er det ikke kun folkepensionister og førtidspensionister. De fylder ganske meget, så det er et eksempel, men når vi foreslår det, er det alle de grupper, der oplever, at de får kappet noget af deres regulering.

Til det andet spørgsmål: Jamen vi vil jo ikke opsigte et forlig, som det ikke giver nogen mening at opsigte. Det, vi gør, når vi har et forslag til en ændring, er at tage det op blandt forligspartierne, og jeg annoncerer her i dag, at når vi mødes og diskuterer i satspuljeforligskredsen, vil vi bringe det her op til debat og høre reaktionen. Hvis det, at vi siger, at det her er vores politik, og nu træder vi ud af forliget, blot medfører, at alle de andre partier viderefører forliget, så fortsætter det med at være nøjagtig, som det var den dag, vi trådte ind, og så vil vi da hellere være med til at fordele pengene, så vi har indflydelse på, hvad pengene går til.

Men det jo ikke det samme som ikke at forsøge at få en diskussion i forligskredsen om, hvorvidt vi kunne blive enige om at ændre kurs.

Kunne vi f.eks. blive enige om som en første del at sige, at i 2009 laver vi en højere regulering for de folk, og så finder man så de penge, man ellers ville have fundet til udsatte grupper, på den almindelige finanslov – så mener jeg, vi er kommet et skridt på vejen.

Kl. 13:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Frank Aaen for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 13:44

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg takker da for erkendelsen af, at man nu gennem en årrække har været med til at udfylde pensioner, dagpenge, efterløn og andre ydelser, og at man nu vil prøve at ændre på det. Det er jo fint nok, at man prøver at rette op på de fejl, man har været med til at lave.

Men med hensyn til forliget vil jeg sige, at hvis man ikke opsiges eller i hvert fald siger, at man er parat til at opsiges forliget, kan der jo ikke dannes noget flertal uden om regeringen i den her sag. Hvis regeringen siger, at den fastholder forliget, kan det jo være vanskeligt at få det lavet om, men hvis nu Dansk Folkeparti siger, at de så er parat til at opsiges forliget, gad jeg vide om der så ikke kunne findes et flertal i Folketinget uden om finansministeren, som sidder tungt på kassen; mon der ikke kunne findes et flertal i Folketinget for i det mindste at lave det om i 2009, så tyveriet ophører i 2009, og vi får en fuld regulering af pensioner og dagpenge?

Kl. 13:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 13:45

Kristian Thulesen Dahl (DF):

To ting: Da vi trådte ind i forliget, var det i erkendelse af, at et meget, meget stort flertal i Folketinget ville fortsætte denne ordning med eller uden vores deltagelse. Det stod krystalklart, det var hr. Mogens Lykketoft, der var en meget central forhandler i hele det spil. Derfor valgte vi at gå med, fordi vi sagde, at det er bedre, vi er med til at fordele pengene og har indflydelse på det, end at vi bare sidder og ser, at andre partier gør det.

Den anden ting, jeg vil sige, er, at vi optræder altså ordentligt i Folketinget. Det betyder, at når vi har et forlig, kan vi tage op i forligsgruppen, om der er basis for at ændre tingene. Hvis der

ikke er det, og vi vurderer, at det så er nødvendigt at opsiges forliget, gør vi det i forbindelse med et folketingsvalg. Det er helt normal kutyme her på Christiansborg, at man respekterer de forlig, der er indgået. Dem holder man, og når de slutter, er det enten, fordi de er tidsbegrænsede og udløber eller man i forbindelse med folketingsvalg siger som parti, at man ikke vil være bundet af forliget efter et valg, og det respekterer vi selvfølgelig.

Kl. 13:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak for svaret. Vi går videre i spørgerækken.

Den næste spørger er hr. Morten Bødskov.

Kl. 13:46

Morten Bødskov (S):

Jeg sidder og bliver lidt forvirret over, hvad det er, Dansk Folkeparti mener, når hr. Kristian Thulesen Dahl gør sig til fortaler for, at der skal ske flere investeringer i daginstitutioner og skoler. Tidligere har hr. Kristian Thulesen Dahl jo været ude at sige, at Dansk Folkeparti mente at have andre beregninger, som efter hans opfattelse betød, at kommunerne havde 3 mia. kr. mindre i det samlede anlægsbudget til næste år, end de havde i år.

Bare lige for at være helt sikker: Det, hr. Kristian Thulesen Dahl mener, er, at den andel af de 15 mia. kr., som kommunerne får næste år, skal være større, for så vidt angår det, de bruger til daginstitutioner og skoler. Underforstået: Mener hr. Kristian Thulesen Dahl stadig væk, at niveauet på de 15 mia. kr. er for lavt, eller er det den andel af de 15 mia. kr., der går til daginstitutioner og skoler, som hr. Kristian Thulesen Dahl vil udvide? For hvis det er det sidste, så tror jeg godt nok, at der er mange kommuner, som bliver rigtig skuffet i forhold til, hvad hr. Kristian Thulesen Dahl bl.a. tidligere har sagt på forsiden af Politiken. Og så er der ikke tale om et opgør med anlægsloftet og nye beregningsforudsætninger, men så er der tale om historisk lave anlægsniveauer, men hvor rammen til de ting, som Dansk Folkeparti ønsker sig, bare bliver udvidet. Og konsekvensen bliver neddrogning af andre anlægsinvesteringer i kommunerne.

Kl. 13:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Værsgo at svare.

Kl. 13:48

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg står med forsiden af Politiken her. Det er altid godt at slå det op, der henvises til. Der siger jeg som finansordfører:

»Der var lagt op til, at kommunerne skulle have de samme penge til anlægsinvesteringer i 2009, som de har haft de foregående år. Men beregningsmetoderne er ændret, og ifølge mine vurderinger betyder det, at kommunerne reelt oplever et fald i investeringerne på op mod 20 procent – og det er ikke det rigtige på nuværende tidspunkt.«

Vores frygt er jo, at den måde, man styrer kommunerne på, betyder, at de reelt ikke når det anlægsniveau, som er forudsat, og det er én diskussion i det her. Spørgsmålet er, om budgetlægningen i kommunerne betyder, at man reelt kommer til at disponere færre penge, altså bruge færre penge på anlægsinvesteringer næste år end det, der har været hele baggrunden for aftalen. Og det er præcis det, Politiken også helt fair beskriver på forsiden af avisen den pågældende dag.

Den anden diskussion handler jo om, hvorvidt man så inden for den anlægssum, man bruger, bruger det, man skal, på bl.a. børneinstitutioner og folkeskoler. Der ligger det klart i aftalen, at en større del end det, man har brugt tidligere, skal bruges lige præcis på de områder. Det skal kommunerne så selvfølgelig gøre, når det er en del af aftalen. Vi vil i finanslovforhandlingerne have fokus på, om det rent faktisk sker, så vi får den investering i børneinstitutioner, folkeskoler og ældrepleje, som vi hele tiden har forudsat sker. Det vil vi ikke være i tvivl om, når vi er færdige med forhandlingen. Så vil vi have sikkerhed for, at det rent faktisk også sker i praksis.

Kl. 13:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Bødskov for sin anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 13:50

Morten Bødskov (S):

Jeg må indrømme, at jeg stadig væk ikke helt forstår, hvad hr. Kristian Thulesen Dahl taler om. Men det, man jo kommer til at skulle forholde sig til, er, at Kommunernes Landsforening har samlet tal sammen nu, og så har de set, at kommunerne samlet set overskrider anlægsrammen med op mod 3,7 mia. kr.

Hr. Kristian Thulesen Dahl har udtalt, at den ramme, som kommunerne har fået, var i omegnen af 3 mia. kr. for lav. Vil man sikre, at kommunerne samlet set får 3 mia. kr. mere til anlæg i 2009, ja eller nej?

Kl. 13:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 13:50

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Bødskov henviste direkte til Politikens forside, og så refererer jeg direkte fra Politikens forside. Nu kan jeg høre, at vi nu skal lægge den væk, for det passede vist ikke ind i hr. Bødskovs kram. Jamen det er jo det, jeg har sagt. Man må jo citere mig for det, jeg har sagt. Det står jo sort på hvidt her på Politikens forside, hvad jeg har sagt.

Jeg synes, at hr. Bødskov fuldstændig forbi-går, at det her også er en diskussion om, hvorvidt de offentlige anlægsinvesteringer går til det, vi gerne vil have. I Rødovre, som er et af de eksempler, Socialdemokratiet har draget frem her under debatten, har man bestemt, at det er meget vigtigt at bygge haller, nye idrætsfaciliteter, og så har man øjensynligt ikke penge til at renovere en skole med skimmelsvamp for. Jeg har været i kontakt med vores byrådsmedlem, som synes, at det har været helt forkert prioriteret; at man burde have prioriteret skolen med skimmelsvamp, før man prioriterer idrætshallen.

Så der er to diskussioner i det her. Den ene diskussion handler om, hvor stor en samlet anlægssum der skal være, og den går vi ind i, og den diskuterer vi. Der er vi nervøse for, at man reelt vil opleve et fald i anlægsinvesteringer, og jeg har sagt, at det vil vi ikke have.

Den anden diskussion handler om, om den anlægsinvestering, man så bruger, også rent faktisk går til det, det skal, nemlig i stigende grad til investeringer i børneinstitutioner og skoler og ældrepleje. Det er den sikkerhed, vi vil have, når vi har forhandlet finanslov.

Kl. 13:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Vi går til næste spørger, som er hr. Henrik Sass Larsen. Værsgo.

Kl. 13:51

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg blev lidt usikker på svarene. Uanset at man læste op fra Politiken, så blev det ikke klarere i løbet af det efterfølgende svar, synes jeg. Men nuvel, det bliver interessant at se, om kommunerne kan få opfyldt deres anlægsramme.

Det, jeg vil spørge om, er noget helt andet. Jeg lagde jo mærke til, at ordføreren sagde, at man var skeptisk over for regeringens forslag om at undlade at suspendere SP-ordningen. Hvad har man tænkt sig at stille op med den skepsis? Har man tænkt sig at fortælle regeringen, at den godt kan glemme det, eller vil man gå ind og

vurdere det lidt, eller hvilke overvejelser gør Dansk Folkeparti sig om det?

Kl. 13:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo at svare.

Kl. 13:52

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi synes, det er en dårlig idé at gennemføre en tvangssopsparring på et tidspunkt, hvor vi vurderer at konjunkturerne klart er vendt, og hvor vi har en lavvækstsituation. Det havde været naturligt at have en diskussion om at igangsætte Den Særlige Pensionsopsparring på et tidspunkt, hvor vi stod midt i højkonjunkturen. Derfor synes vi, at timingen er forkert, og vi er bange for, at det er den forkerte medicin til dansk økonomi.

Det er vores udgangspunkt, når vi går ind i forhandlingerne. Vi håber så selvfølgelig, at vi kan lave en finanslovaftale, og vi vurderer jo også, at det her er så stort et spørgsmål, at det bør løses i de forhandlinger, der kommer. Der håber vi selvfølgelig at vi kan påvirke regeringen i vores retning, sådan at tvangssopsparringen ikke bliver gennemført fra den 1. januar.

Vi har så også bemærket, at nogle har det synspunkt, at det haster lidt med en afklaring i forhold til skattekort, der skal udsendes osv. Derfor har vi også sagt til regeringen, at vi er helt parate til at forhandle det her meget hurtigt og få en diskussion om det, men det er jo helt op til regeringen, hvordan den vil tilrettelægge forhandlingsforløbet.

Kl. 13:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Henrik Sass Larsen for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 13:53

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg er også glad for tilsagnet om, at det haster. Det ville jo være tosset at udsende skattekort til folk og så skulle til at føre det tilbage igen. Så det synes jeg lyder strålende.

Men kan vi komme det lidt nærmere? Altså, er det ultimativt? Er det sådan, at man siger til regeringen, at man godt vil holde møder om det, godt vil drikke kaffe og sodavand og sådan noget, men at de nu skal høre her: Det går ikke, det her. Det er helt forkert. Vi går ikke med til det?

Kan vi komme det så nært?

Kl. 13:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 13:54

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg anerkender det her med, at man kun skal stille spørgsmål, man selv kender svaret på. Det gør hr. Henrik Sass Larsen så også, for det er jo helt normalt ved en førstebehandling af finansloven, at vi ikke står her og siger, hvor vores smertegrænse går i forhold til at kunne lave et finanslovforlig med regeringen senere på efteråret.

Selv om jeg godt er klar over, at det på grund af dagens begivenheder måske er blevet sådan en lidt mere hemmelig debatklub, vi har her i Folketingssalen, vil jeg alligevel ikke vove pelsen ved at fortælle, præcis hvor vores smertegrænse går i forhold til at lave et forlig. Altså, vi forhandler jo for at få et finanslovforlig, og vi ved også godt, at jo flere punkter man udnævner som ultimative krav inden en forhandling, jo mere kan man lige så godt bare sende breve til hinanden om, hvad man mener, i stedet for at forhandle.

Skal vi nå et forlig, tror vi da på, at vi skal møde op til forhandlingerne ansigt til ansigt og ikke bare pr. brev. Og der er det normalt bedst, at man har nogle klare synspunkter, nogle klare holdninger, sådan som vi har det i forhold til den her tvangssopsparring, som vi ikke synes det er en god idé at iværksætte fra den 1. januar. Vi går så til forhandlingerne med regeringen og håber, at vi kan få overbevist regeringen om fornuften i det.

Kl. 13:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak for det. Vi går så videre i spørgerækken, og den næste spørger er hr. Morten Østergaard. Værsgo.

Kl. 13:55

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil da gerne starte med at kvittere for den åbenhed, som hr. Kristian Thulesen Dahl viser over for et bredt samarbejde. Det synes jeg sådan set er meget prisværdigt, også når man betænker den situation, som vi står i som samfund, hvor vi har behov for i et bredt samarbejde at finde nogle løsninger, der gør, at vi ikke får en langvarig lavkonjunktur i Danmark.

Jeg vil også godt kvittere for det samarbejde, vi havde om jobplanen, der på en eller en måde nok giver et udsving på radaren, men jo altså ikke står mål med de meget store udfordringer, som bl.a. også Arbejdsmarkedskommissionen har peget på.

I den sammenhæng kunne jeg sige, at hvis man gerne vil have sådan en saltvandsindsprøjtning af arbejdskraft til det danske arbejdsmarked, kan man måske i virkeligheden finde lidt hjælp i den der Metockdom, for der sidder jo i omegnen af 2.000 par i Sverige. De kunne jo vende hjem, og det ville sådan set have en større effekt end den jobplan, vi var enige om. Så det kan man jo lige tage med i overvejelserne.

Men jeg vil gerne spørge til noget, der ville være rart at vide, når man skal ind i de her finanslovforhandlinger. Som jeg forstår på Dansk Folkeparti, har man nogle ønsker, der relaterer sig til udlændingepolitikken, og som skal opfyldes, før forhandlingerne kan gå i gang. Det vil jeg gerne bede hr. Thulesen Dahl svare en lille smule mere præcist på, så vi ved, hvad det er for en bane, i hvert fald Dansk Folkeparti mener at der skal spilles på. Hvad er det for nogen betingelser, man vil have opfyldt, inden forhandlingerne kan gå i gang?

Kl. 13:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo at svare.

Kl. 13:56

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det, vi forestiller os meget konkret, er, at vi her i efteråret gør nøjagtig det samme, som vi gjorde i 2006. I 2006 havde vi, synes vi, en meget uafklaret situation i forhold til hjemsendelse af afviste asylansøgere. Det gik simpelt hen ikke hurtigt nok. Vi ønskede at få sat et forstærket pres på regeringen for at sikre, at afviste asylansøgere – altså folk, der er blevet afvist til at være her i landet – reelt kom hjem.

Vi kom til finanslovforhandlingerne og sagde til regeringen, at vi ønskede at få en afklaring på det som det første. Den første tid i forhandlingerne gik alene med at afklare det. Vi lavede så en aftale, som vi syntes var tilfredsstillende, og som eftertiden også har vist os var fornuftig – der er for alvor efterfølgende blevet sat pres på hjemsendelse af afviste asylansøgere – og så kunne vi gå i gang med resten af finansloven.

På tilsvarende vis regner vi med, at der i forbindelse med den nuværende uafklarede situation i forhold til dommen fra EF-Domstolen om udlændingepolitikken skal være en tilfredsstillende afklaring. Vi håber da selvfølgelig på, at regeringen tager det så alvorligt, at den afklaring har fundet sted, inden vi sidder i oktober og for alvor skal forhandle finansloven.

Alternativt vil vi gøre nøjagtig som i 2006, altså selvfølgelig møde op, når vi får en invitation,

og drikke kaffen, men sige, at vi lige har noget uafklaret her, som vi skal have løst først.

Kl. 13:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Østergaard for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 13:58

Morten Østergaard (RV):

Ja, det var vel så metodikken. Spørgsmålet er så i forbindelse med substansen her: Hvad er det, Dansk Folkeparti forestiller sig? Altså, oprindelig mente man, at man skulle ignorere Metockdommen, altså EF-Domstolens seneste afgørelse. Er det det, som er kravet, eller er kravet, at der kommer nye ting? Jeg har hørt noget om nogle dokumentationskrav og sådan nogle ting, hvor jeg tror, at de fleste, der har været i klørne på Udlændingesservice, ved, at man skal dokumentere alting i forvejen.

Lad det nu ligge, men hvad er det konkret, hr. Thulesen Dahl forestiller sig? Skal regeringen sige nej til det opholdsdirektiv, der har været i kraft siden 2004, og nej til den seneste dom fra EF-Domstolen? Eller hvad er det for en løsning, man forestiller sig?

Kl. 13:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo at svare.

Kl. 13:58

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi er blevet spurgt om, hvad vi synes kunne være en løsning, og der er det fuldstændig rigtigt, som hr. Morten Østergaard refererer, at vi har sagt: I og med at vi har fået at vide, at vi ikke har afgivet suveræniteten på udlændingområdet, i og med at vi har fået at vide, at det er Danmark, der suverænt bestemmer de ting, og i og med at der ligger en højesteretsafgørelse i den gamle grundlovssag, der siger, at vi kun må afgive suveræniteten til EU i nærmere bestemt omfang, som det jo hedder, mener vi faktisk, at det bør være muligt at trække en streg i sandet og sige, at der er afgørelser fra EF-Domstolen, som går videre end det, vi har afgivet suveræniteten om, og at vi derfor afviser Domstolens virke på det felt over for Danmark.

I det omfang regeringen ikke kan overbevise om det, er det op til regeringen at lægge et bud på bordet til os, der viser, hvordan man så ellers vil kunne løse problemet. Det har regeringen ikke gjort, og det er klart, at det må vi afvente. Der er det så, jeg siger, at der jo er september til at gøre det, hvis vi skal bevare den normale rytme med hensyn til finanslovarbejdet. Hvis regerin-

gen ikke har gjort det i løbet af september og inviteret til finanslovforhandlinger i starten af oktober, vil vi sige, at vi først vil se det og se, hvordan vi får strikket en tilfredsstillende løsning sammen og på plads, så danskerne kan være trygge ved, at den stramme danske udlændingepolitik kan fortsætte uhindret af EU's forsøg på indblanding. Derefter tager vi så fat på resten af finansloven.

Kl. 14:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Den næste, jeg har på navnelisten, ser jeg ikke i salen, så jeg hopper videre igen, og den næste bliver så hr. Morten Helveg Petersen, værsgo.

Kl. 14:00

Morten Helveg Petersen (RV):

Ja tak. Jeg vil godt spørge ordføreren om nogle af de sådan lidt længere linjer i den økonomiske politik, og det helt grundlæggende spørgsmål er vel, om ordføreren er enig i, at der mangler 60.000 i arbejdsudbud, for at regeringens 2015-plan er holdbar. Er det en analyse, som ordføreren deler, og i givet fald, hvad forestiller Dansk Folkeparti sig så at man skal gøre for at imødekomme den her store udfordring?

Kl. 14:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:00

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi synes for det første, det er godt, at vi laver de her mellemfristede fremskrivninger af dansk økonomi, og at vi har nogle sigtelinjer, nogle pejlemærker af, hvor dansk økonomi skal bevæge sig hen, og dér er den 2015-plan jo et godt bidrag til at give sådan nogle pejlemærker.

For det andet vil jeg sige, at vi ikke tager sådan en plan og dens forudsætninger som udtryk for den absolutte visdom. Altså, det er noget, vi jagter, og som vi går i retning af, men vi tror ikke, at man kan fremskrive økonomien så præcist. Vi tror, at der sker ganske mange ting, man ikke rigtig kan forudse. Hvis vi var gået mange år tilbage og havde set på, hvordan tingene ville være i 2008, så tror jeg ikke, vi ville have kunnet forudse det. Allerede i 2004 og 2005 var det største problem i Danmark den høje arbejdsløshed, nu står vi her i 2008 og bestiller ikke andet end at diskutere, at vi mangler arbejdskraft – det er bare for at anskueliggøre det.

Så når vi jagter de her pejlemærker, gør vi det med en viden om, at det ikke lige præcis er udtryk for sådan en religiøs viden om, hvor verden

bevæger sig hen, men det er et forsøg på at understikke pejlemærker.

Derfor jagter vi også det at få øget arbejdsudbuddet, at få flere i beskæftigelse. Og der vil jeg, på trods af det, hr. Morten Østergaard sagde lige før, altså have lov til at fremhæve jobplanen som en god måde at arbejde på, hvor vi i fællesskab har gjort noget, som jeg ikke vil undervurdere betydningen af, for jeg tror faktisk, at der er et større potentiale i jobplanen end det, man er ved lige her. Og det er ad den vej, vi gerne vil arbejde videre, nemlig at vi sætter os ned, som vi på tilsvarende vis gjorde i foråret, og ser på, hvor der er nogle ting, vi kan justere på, så vi hele tiden får den arbejdskraft frem, som nu engang kan frembringes i det danske samfund.

Kl. 14:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Hr. Morten Helveg Petersen for den anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 14:02

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg er helt med på, at man ikke med millimeters nøjagtighed kan styre efter en målsætning i 2015-planen, det siger næsten sig selv. Men er det ikke at underkende – og endda underkende voldsomt – hvad det egentlig er for en udfordring, vi står over for? Altså, det er regeringens egen prognose, og så kan man mene om den, hvad man vil, og mene, hvad man vil, om de forudsætninger, der er lagt ind i den, og det er vi også kritiske over for i Det Radikale Venstre. Men vi snakker stadig væk om en udfordring i størrelsesordenen 60.000 – som måske endda er undervurderet – og i den sammenhæng forekommer det, når Dansk Folkeparti siger, at vi skal kigge lidt på, hvilke justeringer vi kan lave hen ad vejen, som en, jeg var lige ved at sige, grov undervurdering af, hvad det er for en udfordring, vi står over for. Og derfor synes jeg, det er interessant at høre Dansk Folkeparti ad, om det virkelig er sådan, det forholder sig. Det er jo også vigtigt for regeringen at vide, når den skal i gang med alle de her store opgaver, som vi mener trænger sig på i de kommende år.

Kl. 14:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 14:03

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg tror faktisk ikke, det er en grov undervurdering. Jeg tror, det er en meget nøgtern analyse af, hvor der er nogle problemer, og af, hvordan vi så bør gribe dem an, og også gribe dem

an på en måde, så danskerne kan have tillid til, at når vi har lavet nogle ting og sagt, at det er udtryk for en langsigtet politik, så kan de indrette sig på det.

Altså, jeg kender jo godt De Radikales forslag om, at man vel bare sådan kan fjerne efterlønnen fra folk, for nu må de bare se at komme ud og bestille noget, for det har vi behov for. Men når vi i fællesskab i 2006, for kun 2 år siden, har lavet en efterlønsjustering, som vi så i fællesskab jo også har udtrykt som noget langsigtet – det er jo nogle ændringer, der træder i kraft om 10-12 år – så bør folk da også kunne indrette deres tilbagetrækning på det og ikke skulle være usikre på, at Det Radikale Venstre 2 år senere får gennemtruffet, at man lige trækker tæppet væk under dem alligevel.

Må jeg så også minde om, at det i regeringens egen redegørelse for økonomien næste år vurderes, at ledigheden stiger til omkring 74.000 personer. Altså, i det her billede af, at nu har vi virkelig ikke arbejdskraft til noget som helst, står vi over for en situation, hvor regeringens egne publikationer vurderer, at vi får øget ledighed. Og det er i det lys, at vi så siger, at man skal fremskrive og vurdere, hvordan det så står i forhold til 2015-planen og alle de forudsætninger, der er lagt ind. Vi ser gerne en bestræbelse næste år, der sigter på at holde ledigheden så lav som overhovedet muligt, for det er et særskilt, positivt bidrag til menneskers livskvalitet, at de kan være i arbejde.

Kl. 14:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak for det. Vi går videre i spørgerækken, og den næste spørger er fru Mette Frederiksen, værsgo.

Kl. 14:05

Mette Frederiksen (S):

Jeg tror egentlig, at mange danskere kan føle sig lidt forvirrede over den økonomiske diskussion i Danmark og ikke mindst de finanspolitiske diskussioner, for på den ene side har man den her fornemmelse af, at der aldrig har været flere penge i omløb, og – som det på et tidspunkt blev sagt af en tidligere finansminister – at vi snart er så rige, at vi kan købe hele verden. Og på den anden side oplever vi, når eksempelvis vores kære og især den ældre del af familien kommer på hospitalet, at der er ældre medborgere, der har arbejdet et helt liv, betalt deres skat, gjort en masse for resten af samfundet og så skal tage til takke med en seng på gangen. Nogle skal sågar ligge i et skyllerum. Der er ikke sygeplejersker

nok, der er ikke læger nok, ja, som medicinsk patient kan man ofte føle sig overset og have den der meget, meget klare oplevelse af, at man kommer bagest i køen.

Når det er den virkelighed, mange ældre medicinske patienter oplever, undrer det jo i hvert fald sådan en som mig, når jeg læser Dansk Folkepartis forslag til finansloven at se, at der ikke er en krone til de medicinske patienter. Hvordan kan det være?

Kl. 14:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 14:06

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det må jo være, enten fordi fru Mette Frederiksen ikke har læst det, selv om hun nu giver det indtryk, at hun har læst det, eller fordi hun simpelt hen læser det, som en vis mand læser Bibelen. For det står der sådan set, altså hjertepatienter f.eks., de ældre medicinske patienter, forbedret medicinbehandling, vi sætter lige præcis fokus på de ting. Vi har tidligere afsat trecifrede millionbeløb til at forbedre vilkårene for de ældre medicinske patienter. Vi har fokus på det i forhold til de aftaler, der indgås med regionerne. I forbindelse med at der er fokus på ventetiderne og på, at ældre medicinske patienter kan komme i klemme – det har vi jo lige præcis været opmærksomme på og diskuteret gang på gang – så skal der sættes særligt ind i forhold til det.

Så jeg vil bare sige, at det ikke er rigtigt, når fru Mette Frederiksen siger, at det ikke er noget, som Dansk Folkeparti har fokus på. Det har vi, og vi har tidligere også fået sat bevillinger af. Og vi har netop i regionsaftalerne sikret, og det er noget, vi har fremhævet som vigtigt at regionerne er opmærksomme på, og at der er sat penge af til det.

Kl. 14:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til fru Mette Frederiksen for den anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 14:07

Mette Frederiksen (S):

Nej, så let får ordføreren altså ikke lov til at slippe. Jeg kan godt forstå, at Dansk Folkepartis ordfører taler i datid om, hvad det er, man tidligere har sat på dagsordenen. Det er fuldstændig rigtigt, at der er et sundhedsafsnit i Dansk Folkepartis oplæg til finanslov, men det er godt nok et meget lille afsnit, og derfor to konkrete forslag:

Skulle vi for det første ikke tage at annullere skattelettelserne næste år og for det andet bruge rigtig mange af de penge på et løft på vores sygehuse og på vores sundhedsområde? Så kunne vi jo som en del af det – og det kunne vi fint gøre allerede i dag – give hinanden håndslag på, at en væsentlig del af det beløb skulle gå direkte til de medicinske patienter.

Lad være med at bruge debatten i dag til at foregive, at der er afsat specifikke midler til de medicinske patienter, for det er der ikke i Dansk Folkepartis forslag. Det er jo ærgerligt, og det er især ærgerligt i en situation, hvor vi kunne lave det om, for vi kunne jo annullere skattelettelserne, bruge pengene på sundhedsområdet og ikke mindst give de medicinske afdelinger, som lige nu virkelig efterspørger økonomiske midler, den saltvandsindsprøjtning, der er behov for.

Kl. 14:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 14:08

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Noget af det, jeg altid synes er ærgerligt ved de her debatter, når fru Mette Frederiksen blander sig, er den der konfrontationskurs, altså at det altid skal sættes op, som om vi har fru Mette Frederiksen på den ene side, der vil alt det gode, og så alle os andre, som er noget så vederstyggelige, uden at man anerkender de forbedringer, der sker.

Ude i virkeligheden er der en masse ting, der gudskelov går rigtig godt på sygehusområdet. Vi har en masse medarbejdere, som knokler en vis del ud af bukserne for at få tingene til at hænge sammen. Vi har læger, vi har sygeplejersker, vi har portører, vi har en masse mennesker, der gør en masse rigtig gode ting for en masse mennesker, der har hjælp behov hver evig eneste dag. Så er der nogle steder, hvor tingene ikke fungerer, som de skal, og hvor vi skal sætte ind, og jeg har så nævnt en del af dem i dag. Jeg har også nævnt de medicinske patienter, som fru Mette Frederiksen spørger til. Og i stedet for at sige: Jamen det var da dejligt, at I er opmærksomme på det, og at I klør på, så kommer der sådan noget med, at vi da ikke skal tale i datid osv. osv.

Altså, jeg synes, at det drejer sig om, at man anerkender alt det gode, der sker i det danske samfund, men at man også fra Socialdemokratiets side anerkender, at vi faktisk også har fingeren på pulsen i forhold til, hvor der mangler noget.

Jeg talte også om strukturen på sygehusområdet som værende væsentlig, og det troede jeg også var vigtigt for Socialdemokratiet i sygehusdebatten, nemlig at vi sikrer en nærhed og en lokal tryghed i forhold til den sygehusbetjening, som gives til danskerne.

Kl. 14:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak for det, og vi går videre i spørgerækken.

Værsgo til fru Karen Hækkerup.

Kl. 14:10

Karen Hækkerup (S):

Nu troede jeg ellers lige, vi skulle til at have et klart svar fra Dansk Folkeparti på, om man ville være med til at undgå den skattelettelse og i stedet bruge pengene på hospitalerne, men det svar kan jeg forstå får lov til at blæse i vinden, og fremtiden må vise, hvad det bliver.

Jeg vil spørge ind til et andet af velfærdssamfundets meget vigtige kerneområder, og det er vores politi. Der ved jeg at Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne er fuldstændig enige om, at vi skal give politiet de muligheder, som de skal have for at kunne sørge for, at borgerne kan føle sig trygge i vores land. Vi har en politireform, som er ved at blive implementeret over hele landet, og det går ikke for godt. Jeg ved, at hr. Kristian Thulesen Dahl om reformen har sagt, at den er en katastrofe, og jeg har selv brugt præcis samme ord. Nu kan vi jo i dag se, at den minister, som har sørget for at køre politiet i sænk, skal til at styre landets økonomi, og det kan man selvfølgelig godt blive en smule bekymret over.

HK-bistand til politiet blev ikke nævnt, da ordføreren gennemgik, hvad man ville sætte penge af til, og hvor man ville give ekstra til politiet, og der vil jeg gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører, om man vil bakke op om Socialdemokraternes forslag om at ansætte HK-personale hos politiet, så politiet kan frigøre ressourcer til at efterforske sager og til at være på gaden.

Kl. 14:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 14:11

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi mener, at politireformen er gennemført helt, helt mærkværdigt og er på gal kurs. Vi er aldrig blevet stillet i udsigt, at der skulle være nogle år, hvor politiet ikke kunne fungere normalt, fordi vi skulle lave en politireform. Tværtimod er vi jo blevet foregøglet alle de gevinster, der ligger for enden af vejen, når vi laver politireformen. Det,

vi ikke længere vil acceptere, er, at vi taber så meget af politiets indsats undervejs, at der er så mange borgere, der oplever svigt, der ikke oplever at få en ordentlig betjening, mens politireformen bliver udmøntet.

Når politireformen var vigtig for os og vi valgte at gå med i den, var det jo lige præcis på grund af noget af det, som spørgeren her er inde på, nemlig at få frigjort uniformeret personel bag skrivebordene, som kunne komme ud og være synlige i gadebilledet. Vi fik præcis at vide, at det, der svarer til 800 folk, kunne komme ud på gaden og være synlige. I det ligger der jo bl.a., at der så er nogle andre, som skal varetage skrivebordsarbejdet, altså nogle dygtige HK'ere, som der bliver sagt. Det ligger jo som en del af reformen, at det skulle ske. Når vi annoncerer det her, er det selvfølgelig, fordi vi i forbindelse med finanslovforhandlingerne bl.a. vil diskutere lige præcis det for at sikre, at det sker. I hvilket omfang det så nødvendiggør øgede ressourcer specifikt til HK-ansatte, må vi jo se på i de forhandlinger, der kommer.

Kl. 14:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til fru Karen Hækkerup for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 14:12

Karen Hækkerup (S):

Nu sagde Dansk Folkepartis ordfører før, at man skulle huske at rose folk, når der var noget at rose dem for, men jeg vil nu bare sige, at lige præcis når det drejer sig om politiet, er Dansk Folkeparti jo tit dem, som har de rigtige holdninger, dem, som har de rigtige budskaber om, at politiets arbejdsbetingelser skal være så gode som overhovedet muligt. Derfor var det i al fald også med stor ured, at Socialdemokraterne i foråret måtte se, at Dansk Folkeparti gik sammen med regeringen om at skære ned på både politi og domstole i en tid, hvor vi ved at politiet i den grad ligger under for det reformarbejde, som man er i gang med nu.

Nu ved jeg godt, at pengene kommer igen til næste år, men det har ikke været nemt i politiet at skulle håndtere en nedskæring samtidig med den her kæmpe reform. Vi ser, at arresthuse må lukke ned, fordi der ingen dømte kommer. De dømte kommer ikke, fordi domstolene ikke dømmer folk. De dømmer ikke nogen, fordi politiet ikke fanger forbryderne, og formanden for Politiforbundet siger selv, at politiet simpelt hen ikke har tid til at fange forbryderne. De har med andre ord brug for, at vi også hjælper dem øko-

nomisk, og derfor vil jeg bare spørge helt konkret og meget håndfast: Har vi en aftale? Vil Dansk Folkeparti kræve, at der bliver afsat penge til administrativt personale hos politiet, så de kan frigøre deres ressourcer til at være på gaden?

Kl. 14:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:14

Kristian Thulesen Dahl (DF):

To ting: Det første, spørgeren siger i forhold til finansloven for 2008, er naturligvis forkert, og jeg vil bede finansministeren om at redegøre for tallene senere på dagen, for så kan vi simpelt hen finde tallene frem, og så tror jeg, den socialdemokratiske spørger må erkende, at udsagnet om, at vi skulle have lavet en finanslov, hvor vi skar ned på politiets virke, selvfølgelig er forkert.

Så er der den anden ting i forhold til, hvor der skal penge på bordet. Vi har nævnt nogle helt specifikke områder i vores oplæg til finanslovforhandlingerne, hvor vi mener der skal bruges flere penge på politiet. Men vi holder også regeringen fast på, at de løfter, der er givet i forbindelse med politireformen, altså om de forandringer, man ville kunne lave inden for det politiforlig, der gælder, skal vi også have indfriet. Vi vil ikke ligesom øjensynligt Socialdemokratiet bare lade regeringen slippe af den krog, der hedder, at det, de har lovet os, det, de har sagt er en forudsætning for den reform, vi har lavet i fællesskab, skal vi også have leveret.

Så det her går på to ben. Det ene er, at vi får leveret det, vi er blevet lovet, altså mere synligt politi, og at det er en del af reformen, at der kommer mere administrativt personale ind og overtager nogle af de ting, som de uniformerede betjente tidligere lavede. Det andet er diskussionen om, i hvilket omfang vi skal komme med nye midler i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Der har vi haft fokus på bandekriminalitet, vi har haft fokus på al den kriminalitet, der sker i gadebilledet, og hvordan vi kan mandsopdække de hærdede kriminelle og sådan noget. Det er der, vores fokus i første omgang har været lagt, fordi vi vil have, at regeringen leverer den vare, som de har lovet os i reformen.

Kl. 14:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak for det. Vi går videre i spørgerækken, den næste spørger er hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 14:15

Jens Peter Vernersen (S):

Nu er det jo sådan, at igennem de 7 år, vi har haft VK-regeringen, har Dansk Folkeparti haft et helt og fuldt medansvar for de finanslove, der er blevet vedtaget, og dermed også et medansvar for de konsekvenser, som man kan se af finanslovene og de aftaler, der er blevet lavet med kommunerne.

Gør det ikke noget indtryk på hr. Thulesen Dahl, når man i stort set alle regional- og lokala-viser i disse dage kan læse, at skoler, plejehjem og børnehaver skal nedlægges på grund af besparelser ude i kommunerne? Det er stort set lige meget, hvilken avis man slår op i, så ser man det billede. Samtidig tegnes der et billede af, at regionerne, efter at de for 3 måneder siden lavede en aftale, nu er i gang med besparelser i milliardklassen. Det kan jo ikke være til gavn for patienterne, at man skal igennem så store besparelser.

Vi ved, at der er vældig, vældig store problemer derude med kræftpatienter, hjertepatienter og medicinske patienter på gangene – hvilket Dansk Folkeparti i øvrigt ikke har noget med om i sit finanslovsforslag. Det var forkert, hvad hr. Thulesen Dahl sagde for et øjeblik siden. Jeg har det her, og det er ikke pænt at sige noget forkert fra Folketingets talerstol.

Det må da gøre indtryk på hr. Thulesen Dahl, hvad der sker derude på de områder, som jeg har nævnt her. Hvordan får vi det ændret? For det bliver vel ikke ændret med den her finanslov?

Kl. 14:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 14:17

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der kommer mange beskyldninger på en gang, når hr. Vernersen har ordet. I forhold til økonomien i kommunerne, økonomien i regionerne er der i sommer indgået en aftale, hvor kommunernes forhandlere mente, at man kunne holde et uændret niveau fra i år til næste år. Regionerne mente, at de havde et plus, altså at de havde flere midler at gøre godt med. Der gælder jo det, når der skal lægges budget, at det er meget forskelligt, hvordan de enkelte kommuners økonomi ser ud.

Jeg har jo selv et lokalt byrådsarbejde at gøre, og i forbindelse med budgettet for i år øgede vi vores udgifter, fordi vi mente, at der var rum for at øge udgifterne markant. Det ærgrer vi os lidt

over nu, fordi der ikke er den samme mulighed for det i økonomien for næste år. Det skyldes i meget høj grad nogle lokale forhold, som man hverken kan sige er landsdækkende eller et udslag af den aftale, der er indgået mellem regeringen og KL. Så der er mange ting i spil i budgetlægningen ude i kommuner og regioner.

Det, vi har et ønske om, er, at vi bruger vores forhandlinger herinde til at sikre flere penge til lige præcis de udvalgte områder, hvor vi kan se at der er særlige problemer. Det er jo derfor, vi sætter fokus på, at vi i forbindelse med finansloven skal finde flere penge til eksempelvis sundhedssektoren og ældreområdet. Vi sætter altså fokus på lige præcis de steder, hvor vi synes det er vigtigt, at vi afsætter flere ressourcer generelt, selv om man altså har lavet en aftale i sommer, der alt andet lige skulle gøre, at alle kommuner under et har den samme økonomi til næste år som i år. Så ville vi alligevel gerne sørge for lidt ekstra penge til specielt ældreområdet og sundhedsområdet, og derfor har vi afsat det i vores finanslovsforslag.

Kl. 14:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Jens Peter Vernersen for anden og sidste kort bemærkning.

Kl. 14:18

Jens Peter Vernersen (S):

Det kan jo ikke nytte, at hr. Thulesen Dahl står heroppe og siger, at jeg kommer med mange beskyldninger, og hvad det ellers måtte være, om Dansk Folkepartis ansvar. Altså, det er jo notorisk. Det kan jo ikke nytte, at man bare går rundt og siger, at man har været med til at lave finanslov uden at ville tage ansvaret for de konsekvenser, der følger. Og konsekvensen er lige her og nu, at man ude i kommunerne er i gang med at lukke plejehjem og børnehaver. Jeg tror også, at hr. Thulesen Dahl læser aviser og ser, hvad det er for et billede, der tegner sig. Hvis der skal ændres på det, så er det jo helt andre anlægsinvesteringer end dem, der er leveret indtil nu, der skal til ude i kommunerne. Det har jeg forstået at man ikke er meget for at byde på hos Dansk Folkeparti.

Så er der jo altså problemerne med hospitalerne, hvor man er i gang med milliardbesparelser – jeg sagde ikke millionbesparelser – både i indværende år og til næste år for at få økonomien til at hænge sammen. Det hænger jo sammen med, at når man får f.eks. 1,8 mia. kr. ekstra, så skal man selv finde halvdelen af pengene via nye besparelser, som det lige nu sker derude,

og som giver nogle voldsomme problemer. Vi ved, at patienterne ikke bliver opereret, og at operationsstuer står tomme hen, dels fordi sygeplejersker er taget over til privathospitalerne, dels fordi Dansk Folkeparti hellere vil, at man er forsikret, så man kan få behandling derovre. For det har DF's sundhedsordfører jo sagt.

Kl. 14:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 14:20

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, vi vil faktisk helst have, at det offentlige sundhedsvæsen fungerer, så folk kan være trygge og vide, at de får behandling, når de har behov for behandling. Det er hele ideen i det, og det er jo også derfor, at vi i vores finanslovforslag bevilger flere penge til sundhedssektoren.

I forhold til ældreområdet er det også sådan, at når vi foreslår flere penge til både de ældres egen økonomi og ældreplejen, så er det fordi vi lige præcis mener, at der er nogle behov.

Men jeg må bare anholde det billede, hr. Værnersen tegner af, at alt er sort. Gudskelov er der jo i f.eks. vores sygehusvæsen rigtig, rigtig mange – tusindvis af mennesker – som hver eneste dag går på arbejdet for at hjælpe andre mennesker. Og gudskelov er der rigtig mange steder, hvor tingene fungerer; hvor kræfttramte får en god og fornuftig behandling, og hvor de pakkeforløb, vi har planlagt, fungerer; hvor man kommer ind akut som hjertepatient og får en rigtig god behandling og kommer ud igen og er glad for den behandling, man har fået.

Det er dér, hvor Socialdemokraterne i deres iver går galt i byen. I stedet for at sige, at der er en masse, der fungerer godt, og at der er nogle steder, hvor det ikke fungerer – og hvor vi skal sætte ind – så tegner de et billede af, at *alt* ikke fungerer. Det er ikke den virkelighed, folk oplever, og gudskelov for det.

Kl. 14:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Og vi går videre i spørgerækken. Den næste spørger er fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 14:21

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg synes, det er utroligt at sidde her og høre, at Dansk Folkeparti fuldstændig åbenlyst løber fra deres ansvar. DF har de sidste 7 år lagt stemmer til regeringen, der har været inde og fuldstændig kørt kommunernes økonomi så stramt, at der er udsatte børn, som ikke bliver anbragt, for-

di der ikke er penge til det. I dag offentliggør socialrådgiverforeningen en undersøgelse, der viser, at 44 pct. af socialrådgiverne ude i kommunerne siger, at økonomien er afgørende, når man skal anbringe lille Anders, som er seksuelt misbrugt eller kommer fra en familie, hvor mor og far drikker eller slår. Derfor synes jeg, det er meget overraskende, at vi ikke en eneste gang hører ordføreren tage ansvar og sige, at Dansk Folkeparti da har et kæmpe ansvar for den måde, som Danmark har udviklet sig på, og for de fuldstændige svigt, de her meget, meget udsatte borgere bliver udsat for.

Kl. 14:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 14:22

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi vedkender os bestemt vores ansvar. Jeg tror ikke, vi er kendt for andet end at vedkende os vores ansvar.

Det eneste, jeg før forsøgte på at sige, var, at når Socialdemokraterne herinde i Folketingssalen tager ordet, siger de, at så er der intet i vores velfærdssamfund, der fungerer, så er alt noget skidt, alt er sort, alt er mørkt. Og jeg ved ikke rigtig, hvordan den der kongres, Socialdemokraterne har haft, har været. Det må have været en sælsom oplevelse. Virkeligheden, som vi befinder os i, er jo, at der er rigtig, rigtig mange mennesker, der hver eneste dag gør en kæmpe indsats for at sikre, at der er rigtig mange ting, der lykkes på sygehusene, i ældreplejen, med børn, der har meget vanskelige vilkår, også anbragte børn. Der er lokalpolitikere, der kæmper for at finde de rigtige løsninger, for ofte er der ikke to situationer, der er ens. Så er der nogle steder, hvor vi skal være bedre, hvor vi skal gøre en større indsats. Det underkender jeg overhovedet ikke.

Jeg underkender overhovedet ikke den diskussion, der handler om, hvordan vi sikrer, at udsatte børn får en bedre behandling, at der bliver en bedre indsats end tidligere. Jeg synes, at det er en rigtig god diskussion at tage, så det eneste, jeg anholdt, var det her sortsyn, den underkendelse af, at der faktisk er mange steder, hvor medarbejdere får det til at fungere til gavn for mennesker i udsatte positioner. Samtidig må vi sige, at der er nogle svigt nogle steder, og spørge, hvad vi så konkret skal gøre ved de problemer?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til fru Özlem Sara Cekic for den sidste korte bemærkning.

Kl. 14:24

Özlem Sara Cekic (SF):

Altså, jeg synes, det er disrespect for alle andre end de socialdemokrater, der er til stede. Vi er ikke til Socialdemokraternes kongres. Vi sidder altså lige nu og diskuterer finansloven og hvordan, Danmark skal se ud i forhold til de her nøgleproblestillinger, der er inden for velfærden.

Derfor vil jeg rigtig gerne høre ordføreren, som siger, at vi selvfølgelig skal gøre noget: Hvornår vil DF gøre noget? Altså, jeg tror, at der er rigtig mange andre danske borgere, der ligesom jeg også gerne vil vide, hvornår DF vil gøre noget i forhold til de her udsatte børn, som igen kommer til at stå på en lang venteliste, fordi sagsbehandlerne ikke har økonomi til at anbringe dem. Tal fra Ankestyrelsen viser, at når vi når oktober, november, december falder anbringelsestallene. Vi ved, at ude i regionerne skal der spares 43 mio. kr. på psykiatriområdet. Vi ved, at fattigdommen stiger, og vi ved, at de fattige er blevet fattigere. Hvornår vil Dansk Folkeparti tage ansvaret på sig og gøre noget? Det er det, jeg gerne vil høre.

Kl. 14:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren for at svare.

Kl. 14:25

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi har jo konkret foreslået, at de penge, der i forbindelse med det, der hedder satspuljen – altså det, at man tager en lille del af overførselsindkomstmotdtagernes penge og putter i en pulje til hjælp til bl.a. udsatte – tager man ikke i 2009. Man giver folkepensionister, førtidspensionister og andre, som jeg var inde på i et tidligere svar til hr. Frank Aaen, den fulde regulering. Man reserverer så ved siden af på den almindelige finanslov den samme pose penge, som man så bruger til vores udsatte grupper. Det ligger jo også allerede i det forslag, vi diskuterer, hvordan man så skal bruge de penge, de 6-700 mio. kr., på psykiatri og sundhed for socialt udsatte og andre udsatte grupper. Det er jo helt oplagt, at specielt psykiatriområdet er et område, der er vigtigt at prioritere. Derfor ligger der muligheder for at få brugt nogle flere penge på det område. Det, vi skal finde ud af, er, hvordan vi så bedst og rigtigst bruger pengene, så de kommer de udsatte til gavn.

Der ligger en kæmpe mulighed for at få indflydelse på det her i efteråret, hvis man går ind i arbejdet med det udgangspunkt, at man vil påvirke det i stedet for bare at obstruere.

Kl. 14:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Vi når nu frem til sidste spørger i denne runde. Værsgo til hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:26

Rasmus Prehn (S):

Når man sådan har fulgt debatten her og de spørgsmål, der har været til Dansk Folkepartis ordfører, synes jeg, det er mærkeligt at høre, at det er hr. Kristian Thulesen Dahl, der skal beskylde oppositionen for at have et sortsyn. For situationen er den, at det er Dansk Folkeparti, der står her og bruger hele eftermiddagen på at tale sort. Det er jo meget, meget svært at få nogen som helst klarhed over, hvad det er, Dansk Folkeparti vil, hvad det er for en sammenhæng, der er i Dansk Folkepartis politik. Men vil lidt af det hele. Dansk Folkeparti er blevet sådan et parti, der både vil blæse og have mel i munden. Så kan man ikke svare på det med kommunernes økonomi, så er der det med SP-bidraget, det kan man heller ikke svare på, så er der det med de medicinske patienter, det kan man heller ikke svare på. Det er en stor rodebutik.

Så kom jeg til at tænke på, at der for ikke lænere tid siden end fredag den 22. august var en meget, meget lang udsendelse i TV-avisen, hvor Anja Westphal var ude at cykle med Dansk Folkepartis partiledere, fru Pia Kjærsgaard, og de cyklede rundt oppe i Gentofte. Historien var så, at den helt store nye satsning for Dansk Folkeparti var cykelfremme, hvor man ville lave sådan en cykelpulje. Alligevel er det ikke meget, vi har hørt om det i dag med det her nye initiativ. Det var virkelig et langt indslag, der var, og man cyklede lang tid rundt oppe i Gentofte med moderigtig cykelhjelm, men alligevel hører vi ikke rigtig noget om det. Er Dansk Folkeparti blevet sådan et parti, der vil det hele, som lover lidt hist og lidt her for at tigge vælgergrupper, men når det så kommer til stykket, er der i virkeligheden ikke rigtig sat penge af til det? Er det det, der er situationen?

Kl. 14:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo for at svare.

Kl. 14:27

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror, at hr. Rasmus Prehn har det problem, at han ikke rigtig har fulgt med i debatten i Folke-

tingssalen i løbet af dagen. Det kan være, at han har haft travlt med andre ting, eller at der er andre ting, der er mere spændende at følge, for mange af de spørgsmål, der kom undervejs, i det, hr. Prehn sagde, ville han have fået svar på, hvis han havde været her.

Ikke i forhold til det med cyklistere, for der sagde jeg klart, også da jeg præsenterede vores finanslovsoplæg, at der kommer en særskilt rundede om infrastrukturen, hvor vi vil prioritere cyklisterne. Men jeg ved ikke rigtig, om det, hr. Prehn var ude i, var, at han var lidt trist over, at Dansk Folkeparti fik markeret, at vi er et parti, som har, man kan sige, varer på alle hylder, og som selvfølgelig har en politik på alle områder, og at det var lidt irriterende for hr. Prehn, at det åbenbart blev præsenteret i Danmarks Radio i en tv-udsendelse. Men jeg mener: Danmarks Radio er vel ikke alene forbeholdt Socialdemokratiet, det er vel også muligt for os andre en gang imellem at kunne komme i Danmarks Radio og fortælle, hvilken politik vi vil stå for? Og så må vi blive vurderet i forhold til de forhandlinger, der nu kommer i løbet af efteråret, bl.a. omkring infrastrukturen, og om vi lever op til det løfte, vi har givet, om at ville prioritere cyklisterne. Det vil jeg meget gerne måles på, når vi har lavet finanslov.

Kl. 14:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Rasmus Prehn for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 14:29

Rasmus Prehn (S):

Igen er det jo et angreb i stedet for et svar. Det synes jeg ikke rigtig klæder Dansk Folkepartis ordfører. Der er en række spørgsmål, som jeg har siddet og lyttet til, og som der ikke er blevet svaret på, og Dansk Folkeparti har tilsyneladende ikke nogen politik på de områder og har heller ikke sat penge af til det. Det er jo sandheden.

Nu står Dansk Folkeparti her i Folketingssalen og indrømmer, at man har været ude fredag aften på landsdækkende tv og lovet danskerne, at man nu vil være det bedste cyklistparti overhovedet i hele Danmark, og så har man sat 0 kr. af på sit finanslovsforslag. Så kommer der noget til senere, det er det, der bliver sagt her, men man har ikke sat noget af. Det, man så vil sætte af, er så noget, der skal være en krone til kronepulje, kan jeg forstå. Ude i kommunerne er man forhindret i at investere i cykelstier på grund af anlægsloftet. Er det ikke korrekt? Har Dansk Folkeparti gjort sig nogen overvejelser om, hvor

mange cykelstier der bliver prioriteret væk ude i kommunerne i øjeblikket, fordi der er et anlægsloft? Det er jo cykelstier til langt mere end de 100 mio. kr., som Dansk Folkeparti har sagt, altså ikke sat af, men har sagt, de vil sætte af til en krone til krone-pulje. Men i virkeligheden gør man sig skyldig i at få nedprioriteret et antal cykelstier svarende til 200-300 mio. kr.

Kl. 14:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo for at svare.

Kl. 14:30

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg sagde sådan set bare helt ærligt, hvordan det var, nemlig at vi ser hele diskussionen om infrastrukturen og investeringer i vores infrastruktur som en særskilt øvelse, vi forhandler her i efteråret, med det håb, at vi får lavet en rigtig god aftale. I forbindelse med den aftale vil vi gerne måles på, om vi lever op til de løfter, vi har givet, i forhold til bl.a. cyklisterne. Jeg vil gerne måles på det, og man kan jo sådan set her i løbet af efteråret se, om det også kommer til at ske. Jeg vil næsten håbe, at det er lidt på samme måde, Socialdemokratiet har gjort det, da man fremlagde sit finanslovsoplæg.

Med al respekt synes jeg, der er ting i det her finanslovsoplæg, Socialdemokraterne har været ude med tidligere, som ikke er at genfinde her i, og det kan vi da tage i løbet af resten af dagen punkt for punkt, nemlig hvor mange ting Socialdemokraterne har været ude at sige. Jeg går da ud fra, at der også er noget om infrastruktur, som Socialdemokraterne har prioritering om her i efteråret, som man ikke til punkt og prikke kan læse i det her finanslovsoplæg, for ellers vil jeg sige, at det måske bliver lidt tyndere, end vi havde troet. Men jeg kan selvfølgelig blive positivt overrasket over, at Socialdemokratiet på den måde vil prøve at presse sine initiativer ind i forhold til det, man har lovet befolkningen.

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så siger vi tak til ordføreren for Dansk Folkeparti. Den næste ordfører er SF's ordfører, og det er hr. Ole Sohn.

Kl. 14:31

(Ordfører)

Ole Sohn (SF):

Vi har her på det seneste haft to kvartaler, hvor vi har haft en nedgang, en recession, men selv om den på det seneste er blevet sådan annulleret, er det i hvert fald en kendsgerning, at vi er i en situation, hvor væksten i økonomien er brem-

set gevaldigt op. Omvendt er der det i den her sammenhæng lidt paradoksale, at arbejdsløsheden fortsat er lav, og at det helt frem til den seneste måling faktisk har vist sig, at arbejdsløsheden fortsat er faldende. Det er baggrunden for, at vi fra SF's side anbefaler, at vi fører en neutral finanspolitik. Jeg vil godt understrege, at det er, som verden ser ud nu. Det er klart, at man selvfølgelig er nødt til at følge konjunkturerne, og hvis de ændrer sig, hvis det viser sig, at der kommer en stigende afmatning og en stigende arbejdsløshed, ja, så er det klart, at man må justere på finanspolitikken.

Vi kan se tilbage på 7 år, hvor vi har haft en lav rente og en høj international vækst, som har betydet, at Danmark på linje med en række andre lande har haft højkonjunktur. Men vi kan også se, at vi i den samme periode har haft en regeringskonstellation med Venstre og Konservative fast støttet af Dansk Folkeparti, som i den grad har forpasset chancen for at investere i den danske velfærd. Det eneste, der reelt er øget gennem de seneste 7 år, er det private forbrug. Den offentlige sektor og den offentlige service har ikke mærket opgangstiderne. Det har vi også fået eksempler på under dagens debat, men man kan bare slå op i den lokale avis, så vil man se, at folkeskoler mangler toiletter, der er brugbare, at der er lærere, der mangler undervisningsmaterialer, at daginstitutioner er overfyldte, at ungdomsuddannelserne lider under lærerfri timer osv. – at regeringen og DF fuldstændig har forpasset chancen for at investere i alt det, der skal underbygge og forberede næste generation på at komme ud på arbejdsmarkedet.

Med finanslovforslaget for 2009 er der ikke meget nyt under solen. De fleste af de forslag, der ligger, er jo noget, vi har kendt, og som indgår i kommuneaftalen, i trepartsaftalen eller i globaliseringspuljen – og derudover er der jo ikke meget at more sig over, når man ser finanslovdspillet.

Man kan sige, at det, regeringen gør, er, at de sammen med Dansk Folkeparti planlægger at lempe 5 mia. kr. ud i nye skattelettelser i 2009, men de erkender samtidig, at det måske ikke er helt økonomisk ansvarligt, sådan som tiderne er nu, så det, at man giver de bedst stillede nogle nye skattelettelser i 2009, kompenseres så ved, at man genindfører Den Særlige Pensionssparing, så en ganske almindelig lønmodtager kommer til at finansiere en skattelettelse. Og det gør man i en tid, hvor vi bruger så meget tid på at snakke om alle de uløste opgaver i den offentli-

ge sektor, det, der rummer vores fælles velfærd. Det er sådan set et spørgsmål om prioritering, og der har regeringen og Dansk Folkeparti valgt skattelettelserne frem for at løse de uløste opgaver, som vi har i en række kommuner og ikke mindst i regionerne i forhold til sygehussektoren.

Vi ser også, at den stramme linje over for kommunerne bl.a. rammer madordningerne i daginstitutionerne – eksemplet har været nævnt tidligere – hvor man endda tager mere, end man giver. I aftalen med kommunerne om deres økonomi for 2009 bliver forældrebetalingen til daginstitutionerne sat op fra 25 til 30 pct. allerede nu, mens det først er om et år, at den egentlige madordning træder i kraft. Så på den måde indtager man en række midler, som man tidligere sagde at man ville give ud.

På samme måde er det med investeringerne i de offentlige anlæg. Her er der jo ingen tvivl om, at der mangler investeringer i de fysiske rammer for børn og ældre i kommunerne, og her har regeringen etableret den såkaldte kvalitetsfond. Men hvad er det, der ligger i Kvalitetsfonden? Ja, det er sådan set bare, at man foretager den løbende investering, der skal til for bare som minimum at opretholde kvaliteten i den offentlige bygningsmasse – og der følger man jo bare den almindelige udvikling i bruttonationalproduktet – og det vil sige, at der jo ikke er tale om nye eller ekstraordinært store investeringer; der er tale om, hvad man under normale omstændigheder som minimum skal gøre.

Kl. 14:37

Det betyder jo, at vi kan se, at kommunernes stramme økonomi ikke kan løfte de anlægsinvesteringer, og det er derfor, at en kommune som eksempelvis Vejle står over for at skulle spare 200 mio. kr., og at stort set alle kommuner skal spare og ikke kan løfte de anlægsinvesteringer, der skal til for at indfri statsministerens tilsagn til alle landets kommuner om, at det nu skal være slut med folkeskoler med uhumske toiletter, som eleverne ikke kan bruge – det løfte kan ikke indfries med den kvalitetsfond, som regeringen har indført. Kommunernes råderum er løbende blevet begrænset under denne regering, og nu er det helt åbenlyst, at det er utilstrækkeligt, og at kommunerne ikke er i stand til at levere den service, borgerne forventer.

Så er der det sædvanlige slagsmål med, at kommunerne bare kan prioritere anderledes; det er i hvert fald det svar, regeringen og Dansk Folkeparti giver. De siger: Jamen vi har sendt penge

ud til kommunerne, og så er det deres prioritering. Men nu viser det sig, at virkeligheden har indhentet regeringen, for den retorik kan man ikke fortsætte. Det kunne man måske gøre det første og det andet år, men når det nu viser sig, at der skal spares på både daginstitutionerne, folkeskolerne og ældreområdet, så er det jo lidt svært at sige: Jamen vi må bare lave en anden prioritering. Nu viser det sig faktisk, at kommunernes økonomi er så stram, at der ikke lader sig gøre andet end at fortsætte nedskæringerne.

Når man ser på den kommuneaftale, regeringen har lavet sammen med KL, er der afsat 350 mio. kr., og de dækker jo faktisk knap nok den demografiske udvikling, og derfor er der tale om deciderede nedskæringer i det kommunale serviceniveau. Der er sådan set ikke brug for de gode viljers ord, men der er brug for kontanter, og der er brug for øgede ressourcer i kommunerne, for at de kan blive i stand til at løfte de opgaver, som vi fra Folketingets side stiller kommunerne, og også i stand til at indfri de forventninger, borgerne berettiget kan have.

Af de kommunale budgetter, der nu er undervejs, kan vi se, at ca. 25 pct. af kommunerne allerede på forhånd har varslet nye besparelser på børneområdet og på ældreområdet. Det betyder, at vi vil se flere lukkedage, vi vil se kortere åbningstider, og det er sådan set ikke den udvikling, vi har behov for, hverken i forhold til børnefamiliernes situation eller i forhold til erhvervslivet, som skrider efter at have arbejdskraften fra morgen til aften. Men det er situationen med den økonomiske politik, som er blevet ført.

SF mener, at der er behov for, at vi investerer mere i vores fælles velfærd end i skattelettelse. Der er behov for øget kvalitet i den offentlige service frem for flere fladskærme og samtalekøkkener. Her vil jeg godt lige komme med en enkelt bemærkning til min gode kollega fra Venstre, hr. Peter Christensen, som gjorde meget ud af at snakke om sømandskab. Nu fremgik det desværre relativt tydeligt af den måde, hvorpå han brugte retorikken, at hr. Peter Christensen ikke er særlig velbevandret eller søerfaren. Man kan vel snarere sige, at hr. Peter Christensen elsker søen og drømmen om at sejle på de store have. Men der er altså en stor forskel på, at man har den drøm, og at ens eneste erfaring er at synge med på »I en lille båd, der gynger«.

Her ligger forskellen, for hvis man skal skære ind til benet af regeringens økonomiske politik og hr. Peter Christensens ord om zigzagkurs i

oppositionen, vil jeg bare sige, at regeringen i 2008 og 2009 samlet giver 9,5 mia. kr. ud til skattelettelse. Men der sidder nogle fornuftige embedsmænd i Finansministeriet og siger, at det er hamrende uansvarligt, og overbeviser finansministeren om, at vi nok må justere det lidt, men vi skal bare sørge for, at folk ikke tror, at vi tager skattelettelsen tilbage igen. Derfor gør man så det, at man laver et markant anlægsstop over for kommunerne og en særdeles stram økonomi over for kommunerne og regionerne og skærer ind til benet der, og så genindfører man Den Særlige Pensionsopsparing, og så er man lige vidt.

Så hvis der er noget, der skal kaldes zigzagkurs, er det vel rettelig den måde, regeringen fører sin økonomiske politik på. Vi siger åbent, at vi synes, det er hamrende uansvarligt i en tid, hvor den offentlige sektor lider, som den gør, at der skal lempes yderligere 5 mia. kr. ud i skattelettelse til de mest velstillede i samfundet.

KL 14:42

Skulle vi ikke, sådan som situationen er, vende det om og sige: Det er ikke rimeligt, og det er heller ikke ansvarligt; de penge flytter vi over, og så forsøger vi at rette op på de seneste 7 års systematiske forringelser af den offentlige service?

Det gør vi med vores finanslovsforslag. Vi ved godt, at det er sådan, at et øget offentligt forbrug – godt nok i modsætning til det, CEPOS forestiller sig, men sådan er det – giver en lidt mere ekspansiv udvikling, og derfor har vi også i vores finanslovsudspil lagt an til, at der opkræves flere penge, end der bliver brugt, for at sikre neutralitet i finanspolitikken.

Vi mener, at dér, hvor der skal prioriteres, er inden for en styrkelse af sundhedsområdet, ikke mindst det medicinske område, som lider voldsomt. Man kan bare bevæge sig ud på Hvidovre Hospital, så vil man opleve, at vi her i år 2008 efter 7 års højkonjunktur, hvor vi har haft alle muligheder for at investere, stadig væk har et hospital, hvor ældre syge patienter ligger på flersengsstuer uden mulighed for at komme på toiletet eller tage et bad på stuen, men skal vandre ud på gangen. Vi kan ganske enkelt ikke være bekendt i så rigt et samfund at have en prioritering, hvor man giver skattelettelse frem for at løse de opgaver, som trænger sig på.

Der skal fortsat massive investeringer til på trafikområdet, både i jernbanetrafikken og i cykelstier, sådan at vi får lettere ved at komme til og fra arbejde. Og så skal der set med vores øjne

investeres langt mere i at mindske uligheden, herunder ikke mindst uligheden i uddannelses-systemet, hvor vi kan se, at det går ravsuskende galt med den måde, det foregår på. Lad os bare tage ungdomsuddannelserne, hvor hele Folke-tinget er enige om, at vi skal op på, at 95 pct. af en ungdomsårgang får en ungdomsuddannelse, ja, der må vi jo konstatere, at det under den her regering går den modsatte vej. I 2005 var der 81 pct., der fik en ungdomsuddannelse, og som konsekvens af VKO-blokkens politik over for ungdomsuddannelserne er det lykkedes at komme ned på 80 pct. i 2006. Der er et stort frafald på ungdomsuddannelserne, altså det funda-ment af unge, som skal bygge fremtidens samfund. Så vi er ganske enkelt nødt til at stramme op.

Til gengæld vil jeg gerne her afslutningsvis komme med en enkelt bemærkning til Dansk Folkeparti, som i lighed med SF har den tilgang til satspuljen, at tiden nu er inde til, at vi stopper udhulingen af overførselsindkomsterne. Her vil jeg gerne kvittere for Dansk Folkepartis udmelding og sige, at SF er fuldstændig enig i, at vi skal sikre overførselsindkomsterne en fuld regu-lering. Alt andet ville være uansvarligt, specielt i en tid, hvor fødevarerpriserne stiger og stiger.

Vi har det forslag, som vi også vil lægge frem over for de øvrige satspuljepartier, at vi genindfører den fulde regulering og etablerer en ny form for satspulje med den samme sum af midler finansieret ved øgede energiafgifter, hvilket jo ligger helt i tråd med det, statsministeren er ude med, sådan at vi på den måde sikrer, at vi får en satspulje, som bliver solidarisk finansieret, samtidig med at de dårligst stillede på overførselsindkomsterne får en fuld regulering.

Vi vil også gerne tilkendegive, at vi selvfølgelig trods vores hårde kritik af regeringens efter vores opfattelse helt uansvarlige økonomiske politik går ind i de her finanslovforhandlinger, hvor vi kan se, at der er to områder, som trænger til løsninger. Det er dels, at vi skal sikre en udvidelse af arbejdsstyrken, vi skal have lavet nogle reformer, som på kontant vis kan bidrage til at øge arbejdsstyrken, så vi kan løfte de opgaver i samfundet, som vi ønsker at få løftet, dels, at vi får lavet en stor infrastrukturaftale omkring primært den kollektive trafik, jernbanetrafikken og cykelstierne. Vi mener faktisk, det er her, der skal sættes ind, og vi vil gerne tilkendegive, at vi er klar til at indgå i de forhandlinger.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der et antal korte bemærkninger, og den første er fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 14:46

Erling Bonnesen (V):

Ja tak. Nu har vi tidligere i dag hørt, hvordan Socialdemokraterne svarede i forhold til skatte-stoppet. Det betyder jo reelt et brud på skatte-stoppet, og det må jo være sød musik i ørerne for SF, som jo har arbejdet på den sag i mange år.

Så jeg vil gerne spørge SF's ordfører, om han kan bekræfte, at hvis man får magt, som man har agt, så er det endegyldigt slut med skatte-stoppet.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:47

Ole Sohn (SF):

Nu har jeg ikke hørt Socialdemokraterne tale om deres holdning til skattestoppet i dag. Jeg har til gengæld med glæde bidt mærke i, at Socialde-mokraterne har udvist stor ansvarlighed ved at sige, at det at lempe 5 mia. kr. ud i skattelettelser til næste år er hamrende uansvarligt i en tid, hvor vi har medicinske patienter, som ligger på gangene, og hvor vi har medicinske patienter, som ikke engang har mulighed for at komme i bad på stuerne, når de er indlagt på hospitalet. Det tror jeg inderst inde også at Venstre synes er urimeligt. Så det er et spørgsmål om rettidig omhu og at vise ansvarlighed over for vores fælles velfærd.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Erling Bonnesen for yderligere en kort be-mærkning.

Kl. 14:48

Erling Bonnesen (V):

Jo tak. Jeg har lagt mærke til, skal vi sige taktiken med, at når man får et spørgsmål, svarer man med en række andre ting, og man forsøger sig også med ordet skattelettelser. Fakta er bare, at når vi lægger tingene sammen, består skatte-pakken jo af en stigning i energiafgifterne og så en sænkning af skatten på arbejde, og det er de to ting tilsammen, der gør, at skattestoppet bli-ver overholdt. Det sker jo ikke i den optik, som vi hører der bliver svaret med fra Socialde-mokraterne og – kan jeg forstå – nu også fra SF.

Så fakta er jo på bundlinjen, når man kigger i facitlisten, at skattestoppet bliver brudt. Det er så det, jeg kan høre at man også bekræfter herfra

nu: at det reelt er facitlisten, at skattestoppet hermed er brudt.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:48

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Erling Bonnesen, at SF's tilgang til skattepolitik ikke er, at det er sådan et helligt ord. For os skal der ikke betales én krone mere i skat end det, der skal til for at opretholde et ordentligt og velfungerende samfund, som sørger ordentligt for vores børn, har ordentlige uddannelser og ikke mindst sikrer ældre en tryk alderdom.

Hvis man gør skattepolitikken til omdrejningspunktet, sådan som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har gjort igennem 7 år, så er det, at man lukker øjnene for, at vi har en situation, hvor man i folkeskolen har toiletter, som ingen folketingsmedlemmer kunne drømme om at benytte, så uhumsk er de, men det er det, vi byder skoleelever.

Vi siger, at lærerne skal gøre mere for, at folkeskolens elever bliver klogere, men vi skærer ned i kommunernes økonomi, så der er skoler, der ikke engang har mulighed for at købe undervisningsmaterialer.

Så det er da et spørgsmål om at sige: Hvad er det, der skal til, for at fundamentet for fremtidens samfund fungerer? Det er det afgørende – i hvert fald når man ser på det med SF's øjne.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning til hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 14:49

Morten Helveg Petersen (RV):

Mit spørgsmål går på, hvor SF vil skaffe al den arbejdskraft, som skal til for at føre de ønsker ud i livet. Der er mange af de ting, som SF gør rede for, som virker fornuftige og sympatiske, men man er vel nødt til at forholde sig til, hvordan man får folk ud på arbejdsmarkedet, hvis man vil levere så mange velfærdsydelser, som SF lægger op til. Så det er blot et spørgsmål om, hvordan SF forestiller sig at øge arbejdsudbudet.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Ole Sohn (SF):

Jeg er meget glad for at få det spørgsmål, for det er et meget centralt emne. Vi må se i øjnene, at vi allerede i dag mangler arbejdskraft både i den offentlige og i den private sektor, og den mangel vokser i de kommende år.

SF har i finanslovudspillet peget på det helt åbenlyse: Vi har en arbejdskraftreserve gående rundt i den offentlige sektor, som mere eller mindre er tvunget på deltid, fordi regeringen og Dansk Folkeparti har presset kommunernes økonomi i bund. Hvis vi giver kommunerne et større økonomisk råderum, vil de have mulighed for at kunne ansætte flere på fuld tid. Dermed kan vi udvide arbejdsstyrken til gavn for den offentlige service stort set hen over natten, fordi vi har arbejdskraftreserven. Det er ikke noget, vi skal ud og hente. De går rundt, men de udnyttes bare ikke fuldt ud. Det er det ene. Det kan virke her og nu.

Det andet er, at vi skal have lavet en markant indsats for et bedre arbejdsmiljø, som ikke slider folk ned. Vi skal have lavet en markant indsats for et mindre sygefravær. Og så skal vi også på en mere organiseret måde sikre en øget import af kvalificeret arbejdskraft, som er nødvendig, for at vi kan løfte de opgaver både i den private og i den offentlige sektor, som er uløste i dag.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Helveg Petersen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:51

Morten Helveg Petersen (RV):

Men er det SF's overbevisning, at det er tilstrækkeligt til at løfte den opgave, som hedder 60.000 ekstra i arbejdsudbud mod 2015, og som ligger til grund for regeringens økonomiske redegørelse? Så kan man sige, at man ikke køber den plan, som regeringen lægger frem.

Det er jo fair nok, men min pointe er blot, at det er en kæmpe udfordring: 60.000 ekstra i arbejdsudbud, hvilket endda kan være undervurderet, hvis man studerer, hvad Velfærdskommissionen og vismændene kredser om. Er det SF's overbevisning, at de tiltag, vi har skitseret her, er tilstrækkelige til at adressere en udfordring i den størrelsesorden?

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:52

Ole Sohn (SF):

Det vil næppe være tilstrækkeligt. Det har vi aldrig sagt, men vi har bare peget på nogle områder, som er helt åbenlyse, og som i 7 år har ligget uløste hen. Denne regering har intet foretaget sig for at sikre, at den uudnyttede arbejdskraftsressource i den offentlige sektor kommer i brug. Der er ikke foretaget noget reelt for at skabe en reel nedsættelse af de mange arbejdsskader, der sker. Så der er masser af muligheder for at kaste sig ud i at øge arbejdsstyrken. Vi har jo omkring 55.000-60.000, der hver eneste dag er sat uden for arbejdsmarkedet som følge af sygdom, der er betinget af dårligt arbejdsmiljø. Det kan vi da ikke være bekendt. Det er da en helt tåbelig måde at udnytte ressourcerne på, og vi har også behov for at få mere arbejdskraft ind i landet, kvalificeret arbejdskraft, til at løse nogle af opgaverne.

Det eneste, jeg vil sige her afslutningsvis, er: Det, vi ved med sikkerhed, er, at det, som regeringen kredser om med ændringer af dagpengesystemet, intet løser. Vi har et dagpengesystem, som har vist sin effektivitet. Fra 2003 til 2007 er der kommet 123.000 flere i arbejde med det nuværende dagpengesystem, så der er ingen hindring.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Peter Christensen.

Kl. 14:53

Peter Christensen (V):

Jeg vil sådan set endnu en gang ønske SF tillykke. Ting kan jo gå hurtigt i politik, det vidner dagen i dag sådan set også om. Men det, jeg tænker mere på, er, at da vi mødtes til finanslovdebatten sidste gang, altså for et lille halvt år siden, var det tydeligt, at SF's ambition var at udmånevne De Radikale og få Socialdemokraterne til at føre nogenlunde samme politik som SF. Det er sådan set lykkedes hurtigere, end jeg havde forventet på det her tidspunkt, og det vil jeg gerne ønske tillykke med. Og jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre fra SF: Var det svært at få Socialdemokraterne til at opgive skattestoppet?

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:54

Ole Sohn (SF):

Jeg undrer mig lidt over, hvordan man kan sejle rundt i sådan en lille optimistjolle uden at for-

holde sig til virkeligheden. Er det ikke også en del af Venstres virkelighed, at vi har en offentlig velfærd, som skranter? Har det forbigået hr. Peter Christensens opmærksomhed, at der er folkeskoler, som ikke har mulighed for at renovere deres toiletter og skaffe ordentlige undervisningslokaler? At der er hospitaler, som ikke har badmuligheder på stuerne? Er det ikke en opgave, der skal løses, og er det ikke dybt ansvarligt, at der er oppositionspartier, der som Socialdemokraterne og SF siger: Her må vi da sætte ind? Alt andet ville da være uansvarligt i år 2009. Vi er et af verdens rigeste samfund, og så har vi sådan nogle helt åbenlyse mangler i vores velfærd over for de borgere, som har hjælp behov. Det synes jeg da er dybt ansvarligt at sige. Omvendt tror jeg, at optimistjollesejlere måske skulle tænke på, om det ikke var en idé at komme ind på virkelighedens faste grund.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Peter Christensen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 14:55

Peter Christensen (V):

På alle de områder, som hr. Ole Sohn nævner, har vi rent faktisk bevilget flere penge, også med den finanslov, der er nu.

Jeg ved godt, at det kan være sådan, at det ligger dybt i opdragelsen, at man ikke kan lide at bryste sig af succeser, men jeg synes alligevel ikke, at hr. Ole Sohn skal blive vred over, at jeg roser hr. Ole Sohn. For det er sådan set velment, og det var meget, meget hurtigt, at det lykkedes SF at gøre sig til et alternativ til De Radikale, hvilket nu gør, at SF vil have ministerposter næste gang. Det er da en ærlig ros, men mine overvejelser har bare gået på, om det var svært for SF at få Socialdemokratiet til at droppe skattestoppet, for vi har faktisk haft mange debatter i salen her i forbindelse med finansloven, som har handlet om, at Socialdemokratiet ville støtte op om skattestoppet. Nu er man hoppet over til SF.

Derfor synes jeg ikke, at hr. Ole Sohn skal blive vred over, at jeg spørger til succesen.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:56

Ole Sohn (SF):

Jeg bliver ikke vred, jeg er da meget beæret, men selvfølgelig er jeg det også med en vis ydmyghed. Altså, vi er glade for, at det er lykkedes oppositionen at rejse en dagsorden, som har trængt

regeringen i baggrunden, i defensiven, og det er jo derfor, det ikke kan lade sig gøre at få indledt en debat med regeringen om, hvordan den offentlige velfærd skal udvikle sig. Vi får bare – nu også fra hr. Peter Christensens side – et tal fra en eller anden bogholderisøjle, som viser, at der gives flere penge ud til kommunerne.

Det, der er det afgørende, er jo, at hvis man mener, at kommunerne har fået så mange penge, på trods af at vi kan se, at væksten i kommunerne er faldet støt og roligt under denne regering, skal man jo dybest set gå ud og sige, at kommunerne skal fratages ansvaret, hvis ikke de er i stand til at sikre, at daginstitutionerne fungerer, og at skolerne fungerer optimalt. Og regionerne skal vel også nedlægges, fordi de ikke er i stand til at få bygget ordentlige badefaciliteter og toiletforhold til de langtidssyge patienter.

Så jeg synes, det er fint, at oppositionen virkelig er kommet i offensiven og har sat fokus lige nøjagtig på det, der er regeringens svage punkt, nemlig den offentlige velfærd.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra fru Sophie Løhde.

Kl. 14:57

Sophie Løhde (V):

Det er jo i sig selv sådan lidt tragikomisk, at SF præsenterer en spareplan i et forsøg på at sælge sig selv som det her nye økonomisk ansvarlige parti, når indholdet i den spareplan sådan set bare er gammel SF-classic-politik, nemlig højere skatter og en øget efterspørgsel efter hænder og hoveder i en tid, hvor vi står med en historisk stor mangel på arbejdskraft.

Men jeg vil sådan set gerne spørge lidt ind til nogle af spareplanerne, for et af de lidt mere luftige forslag i SF's finanslovsforslag går ud på at spare 1,5 mia. kr. på at holde færre og mere effektive møder i den offentlige sektor. Bl.a. skriver SF i sit forslag, og jeg citerer:

Mødeeffektiviteten er langtfra imponerende, der holdes møder om ting, der kunne være klarer hurtigere på anden vis, ofte deltager for mange, mødeafviklingen lader meget tilbage at ønske, og der følges ikke godt nok op. For at nå målet skal der tilbydes kursus, og så skal der opbygges en hjemmeside med gode råd.

Derfor vil jeg gerne spørge ordføreren: Mener SF, at de offentligt ansatte er dovne, siden der med et snuptag kan spares 1,5 mia. kr. ved at holde et par kurser og i øvrigt ved at lave en

hjemmeside, for det her er da udtryk for klar tale. Det kunne jeg godt tænke mig at høre?

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:58

Ole Sohn (SF):

Jeg tror simpelt hen, at spørgeren ikke har forstået, hvad der foregår i den offentlige sektor. Jeg ved godt, at Venstre er meget kedde af, at de har gennembureaukratiseret den offentlige sektor, og så troede jeg sådan set, at man inderst inde godt vidste, at der under den her regering er opbygget den ene bureaukratiske foranstaltning efter den anden, så offentligt ansatte lige fra hjemmehjælperen til skolelæreren og sygeplejersken og ikke mindst socialrådgiverne bruger mere og mere tid på administrativt arbejde. Vi har ikke arbejdskraften, vi kan ikke bare ansætte flere og flere, så derfor må vi frigøre nogle ressourcer. Og det ville da være mere interessant, hvis man kunne afvikle nogle møder på kortere tid, sådan at hjemmehjælperen kunne få mere direkte tid hos den ældre, frem for at vi skal ansætte flere hjemmehjælpere. På samme måde med folkeskolelærerne. De kunne nemlig blive fritaget for en række af de administrative opgaver, som denne regering har pålagt dem, sådan at de kunne få mere tid til at undervise. Det ville mindske behovet for øget arbejdskraft.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Sophie Løhde.

Kl. 14:59

Sophie Løhde (V):

Jeg tillod mig jo bare at citere fra SF's eget oplæg, men hvis man ikke kan tale at høre i Folkeetingssalen, hvad man har skrevet i sit eget finanslovsoplæg, er det selvfølgelig sådan, det er. Men jeg synes, ordføreren skulle svare på mit spørgsmål, for det er da interessant, om SF mener, at de offentligt ansatte er dovne, siden vi kan spare 1½ mia. kr. med et snuptag; ved at vi laver en hjemmeside, og at der skal sendes nogle mennesker på kursus, kommer der 1½ mia. kr. i statskassen.

Derudover kan man jo også spørge sig selv, om det ikke er et rimelig luftigt spareforslag til en finanslov, og om det er udtryk for en forsvarlig økonomisk politik, at man bygger sit finanslovsforslag op på noget så luftigt som færre og mere effektive møder.

Til sidst vil jeg egentlig gerne viderebringe et spørgsmål fra en af Ekstra Bladets læsere fra dagens avis, hvor der er en, der spørger, hvor mange timer og kroner der så skal bruges på at holde disse kurser i mødeteknik og alternativer til møder samt på at opbygge denne famøse hjemmeside og på vedligeholdelse af disse ting. Det er jo egentlig et meget fair spørgsmål, for der er åbenbart nogle omkostninger forbundet med en besparelse, og de omkostninger er jo så heller ikke finansieret noget sted, så det er jo endnu et eksempel på, at man ikke engang kan anvise en besparelse, og man kan heller ikke anvise en besparelse til en besvarelse.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:01

Ole Sohn (SF):

Jeg er lidt bekymret for spørgerens forståelse for finanspolitik og vores spareplan, det er jeg virkelig. Vi har fremlagt et forslag til finanslov, og heraf fremgår ingen af vores langtidsinvesteringer i spareplanen. Spørgeren henviser til spareplanen og blander den sammen med vores finanslovsforslag. Den spareplan bliver indfaset fra nu af og frem til 2015, og hvis ikke man er i stand til i den offentlige sektor at spare det, der svarer til, jeg tror, det er mellem 5 pct. og 7 pct. af mødeaktiviteten, står det simpelt hen sløjt til med rationaliseringen af arbejdet i den offentlige sektor.

Det, der er vores opgave, er ikke at sige, at de offentligt ansatte ikke laver meget, men vi har snakket med offentligt ansatte, som siger: Vi laver alt muligt andet end det, vi er ansat til. En hjemmehjælper, en social- og sundhedshjælper vil meget hellere gå ud og hjælpe, hvor den ældre har behov for det, end at sidde og udfylde skemaer, som denne regering har sat i verden for at kunne kontrollere den offentligt ansatte. En folkeskolelærer vil hellere undervise børnene end sidde og rode med kontrolpapirer, som undervisningsministeren har sat i verden.

Så det er simpelt hen et spørgsmål om at give de offentligt ansatte nogle bedre arbejdsbetingelser til deres primære opgave. Det vil frigøre en række midler.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 15:02

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er selvfølgelig enig med SF i rigtig meget, herunder at der en masse unødigt bureaukrati, som man kunne bytte ud med mere fornuftigt arbejde. Men der er én ting, der undrer mig lidt, og det er, når SF lægger så meget vægt på en mere stram finanspolitik, for en stram finanspolitik er jo bare en omskrivning af, at man ønsker flere arbejdsløse. Det er det samme, som når nationalbankdirektøren siger, at vi skal have en mere stram finanspolitik, og at vi derfor skal have nogle flere arbejdsløse, hvilket selvfølgelig er noget sludder. Men er det ikke lidt utroligt, at SF nu fører sig frem med nogle ønsker om den økonomiske politik, som vil betyde en mere stram finanspolitik end den, finansministeren ønsker? Man ønsker, så vidt jeg kan høre ud af de tal, der er kommet frem, en mere stram finanspolitik end Socialdemokratiet. Og vi ved oven i købet, at en stram finanspolitik i almindelig gængs økonomisk sprogbrug betyder ønsker om flere arbejdsløse.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:03

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne sige, at det at føre en uansvarlig økonomisk politik er det mest asociale, man overhovedet kan gøre, for de første, der bliver ramt, er de dårligst uddannede ikkefaglærte grupper; det er dem, der først bliver ramt af arbejdsløshed. Så en økonomisk uansvarlig politik er det eneste, som vi ikke vil være med til.

Jeg sagde indledningsvis, og jeg vil gerne citere, for det var faktisk en af de få ting, som jeg citerede fra mine talepunkter, at vi anbefaler en neutral finanspolitik, men hvis konjunkturerne ændrer sig som følge af udviklingen i den internationale økonomi, må vi revidere det; underforstået, at hvis lavkonjunkturerne bider sig fast, skal man selvfølgelig ikke gå efter at få en øget arbejdsløshed, så skal man sætte ind for at løse en række af de uløste opgaver, og jeg har peget på en række områder, f.eks. anlægsinvesteringer i den offentlige sektor, sygehuse, daginstitutioner, folkeskoler, som noget helt elementært.

Men man skal hele tiden dosere det på en sådan måde, at økonomien ikke tilter, for tilter økonomien, er det de dårligst stillede i samfundet, som bliver betalerne og ofrene for det.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Hr. Frank Aaen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:04

Frank Aaen (EL):

Nu er en neutral finanspolitik altså mere stram end regeringens finanspolitik, så derfor har jeg ret i det, jeg sagde før. Og jeg er ikke tilhænger af en uansvarlig økonomisk politik, men Enhedslisten er lodret imod, at den økonomiske politik skal reguleres via antallet af arbejdsløse. Det er derfor, jeg ikke forstår SF's sprogbrug. For til SF's sprogbrug og den måde, som det også er blevet præsenteret på her i dag, vil jeg sige, at det altså er i forlængelse af almindelig national-økonomisk undervisning på første del på Handelshøjskolen sådan, at man regulerer økonomiens hastighed ved at regulere antallet af arbejdsløse. Det synes jeg altså ikke, venstrefløjens skal overtage. Vi har andre midler, som vi ønsker at regulere en økonomi med, så den er ansvarlig.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:05

Ole Sohn (SF):

Jeg erkender, at jeg aldrig har gået på universitetet, jeg har aldrig læst økonomi – det ved jeg hr. Frank Aaen har. Jeg ved også, at det er korrekt, at hr. Frank Aaen og andre, der har læst økonomi, har fået at vide, at en stram økonomisk politik betyder øget arbejdsløshed. Men det er faktisk sådan, og det tror jeg hr. Frank Aaen er enig i, at det, der sker med dansk økonomi, ikke svarer til, hvad man lærer på økonomistudiet. Det gør det ikke, for det er helt naturstridigt, at man har en recessionsperiode og en opbremsning i den økonomiske vækst, og at arbejdsløsheden fortsat falder. Det er naturstridigt ifølge alle håndbøger på økonomistudiet.

Vi har bare taget udgangspunkt i virkeligheden og ikke i studiemateriale på universiteterne. Og jeg tror, at når vi har så lav en arbejdsløshed, selv om væksten er bremset op, er det, fordi der er så stor mangel på arbejdskraft, at selv om der er en opbremsning i væksten, er der så mange ledige job, at arbejdsløsheden stadig væk er lav. Og derfor skal man være påpasselig med at tilte økonomien ved at pumpe for mange penge ud, for så er det, at man får stigende inflation, og det rammer de ikkefaglærte og folk på overførselsindkomst, og det er hamrende asocialt.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Lars Barfoed.

Kl. 15:06

Lars Barfoed (KF):

Vi hører Socialistisk Folkepartis finansordfører fortælle lidt om de store udfordringer, vi står over for. Det er jo, at det her samfund kommer til at mangle arbejdskraft i de kommende år. Nu tænker jeg ikke på konjunktursituationen, men jeg tænker på den struktur, der er i befolknings sammensætningen, som gør, at vi kommer til at mangle arbejdskraft i det her land, hvis ikke vi gennemfører nogle reformer. Og det vil jo gå ud over den offentlige beskæftigelse, det vil gå ud over de private virksomheders muligheder for at tjene penge, og det vil i sidste ende betyde, at der ikke er skolelærere nok, der ikke er sygeplejersker nok, og at vi ikke kan få finansieret de basale offentlige ydelser, hvis ikke vi gør noget.

Jeg har forstået, at Socialistisk Folkeparti på forhånd har meldt blankt nej til at deltage i de reformer, som Arbejdsmarkedskommissionen foreslår for at øge arbejdsudbuddet i det her land. Så vil jeg bare spørge: Synes Socialistisk Folkeparti, at det er en ansvarlig socialpolitik?

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:07

Ole Sohn (SF):

Nu tror jeg, at hr. Lars Barfoed kom herved, efter jeg havde holdt min tale, for jeg sluttede faktisk af med at sige, at vi er klar til i forbindelse med finansloven at forhandle om arbejdskraftproblemerne. For jeg er fuldstændig enig med hr. Lars Barfoed i, at det er vores største udfordring. Det er vores største udfordring. Derfor brugte jeg faktisk meget af tiden i min tale på at komme med ideer til, hvor man kan øge arbejdsstyrken.

Vi har foreslået, at man sætter massivt ind for at sikre deltidsansatte i den offentlige sektor ret til fuld tid. Det vil øge arbejdsstyrken og afhjælpe arbejdskraftmangelen i den offentlige sektor her og nu. Vi vil sætte ind for at nedbringe sygefraværet, forbedre arbejdsmiljøet – det er det andet store satsningsområde. Jeg ved godt, at det er kritik af regeringen, men vi vil rette op på den massive stramning, der er sket på uddannelsesområdet. I stedet for at få flere og flere unge igennem ungdomsuddannelserne er det altså lykkedes regeringen og Dansk Folkeparti at få det drejet den modsatte vej. Uddannelse er for-

udsætning for, at vi har kvalificeret arbejdskraft i fremtiden.

Så jo, vi er klar til at gå ind og diskutere alt, hvad der på en positiv måde kan bidrage til at udvide arbejdsstyrken.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Lars Barfoed for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:08

Lars Barfoed (KF):

At give offentlige medarbejdere på deltid ret til en fuldtidsstilling øger jo ikke arbejdsudbuddet. Altså, hvis de gerne vil have en fuldtidsstilling, og der er fuldtidsstillinger, får de selvfølgelig en fuldtidsstilling. Der nytter det jo ikke noget at give dem ret til det. Selvfølgelig, hvis vi havde brug for flere fuldtidsansatte, ansatte vi jo dem, der gerne ville have et fuldtidsarbejde, så det gør jo ingen forskel overhovedet.

Men vi har en Arbejdsmarkedskommission, der kommer og siger, at det, der for alvor vil betyde noget, er, at vi tager yderligere fat i at gøre noget ved efterlønnen, for det er helt skørt, at vi har en ordning, hvor folk går på efterløn i en tidlig alder, når samfundet har brug for det modsatte og endda belønner dem for det, og at der er brug for en dagpengereform. Og mig bekendt har SF jo meldt blankt nej til de forslag, som Arbejdsmarkedskommissionen netop foreslår som det, der for alvor kan flytte noget.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:09

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne lige rette en misforståelse. Jeg går ud fra, at hr. Lars Barfoed ved, at kommunerne fattes penge, og at man ikke bare kan ansætte folk, som man har lyst til. Det kræver, at man har pengene. Det, der er pointen, er, at der er ansatte i den offentlige sektor, som er mere eller mindre tvunget til at være på deltid, fordi kommunernes økonomi er så stram.

For det første skal kommunerne derfor have en lidt bedre økonomi frem for at bruge penge til skattelettelser for at udvide arbejdsstyrken i den offentlige sektor.

For det andet har SF på intet tidspunkt sagt, at vi ikke vil være med til at sikre, at folk bliver længere tid på arbejdsmarkedet, for det er en stor udfordring. Vi har bare foreslået, at man skulle lave nogle senioraftrædelsesordninger, altså lave en mere fleksibel fratrædelse.

Jeg forstår ikke, hvorfor vi skal arbejde 37 timer om ugen den ene dag og dagen efter 0 timer. Hvorfor gør vi det ikke attraktivt for samfundet og laver en glidende aftrapning? Der er da mange ældre. F.eks. sad jeg forleden aften og talte med en skolelærer, som var gået på pension, fordi hun var slidt op. Hun ville meget gerne fortsætte med at tage 8-10 timer som støttelærer, eller hvor hun nu kunne bidrage med de erfaringer, hun nu havde, men hun magtede ikke fysisk eller mentalt at have et fuldt skema. Hvorfor gør man det ikke mere attraktivt at udnytte arbejdskraften på den måde?

Vi har også sagt med hensyn til dagpenge, at vi gerne deltager i en dagpengereform, bare den ikke er betinget af, at der skal ske forringelser over for folk, der i forvejen har en meget lav indtægt.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:11

Jacob Jensen (V):

Nu har vi i dag og mange gange tidligere forsøgt at få et klart svar, ikke fra SF – for det plejer vi at få – men fra Socialdemokraterne, om den politik på skatteområdet, som man ønsker at føre. Man siger godt nok, at man vil følge regeringens skattestop, men på den anden side siger man også, at man vil rulle de skattelettelser tilbage, som har været med til at finansiere en stigning i energidgifterne.

Mit spørgsmål til SF er: Når man nu fra SF's side bevæger sig ind mod Socialdemokraterne, eller omvendt Socialdemokraterne bevæger sig hen mod SF og stort set er enige på lange stræk i den økonomiske politik, kunne det være interessant at få et vide fra SF's ordfører, hvorvidt man fra SF's side ønsker, at det samlede skattetryk i Danmark skal stige, at det skal blive, hvor det er, eller at det skal falde.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:11

Ole Sohn (SF):

Først vil jeg sige, at jeg synes, at det da er ganske interessant, at regeringspartierne er begyndt at se skrifterne på væggen, nemlig at 7 års massive nedskæringer ikke holder i længden. Derfor sætter man fokus på oppositionen. Vi er faktisk fra SF's side, men også fra Socialdemokraternes side, lagde jeg mærke til i deres ordførertale,

kommet med en række bud på, hvordan vi kan sikre en bedre velfærd.

Jeg gerne sige om SF og skattepolitik, eller gerne gentage det, for jeg har sagt det en gang før under debatten: Der skal ikke betales én krone mere i skat af almindelige lønmodtagere, end der skal til for at opretholde et ordentligt og velfungerende samfund. Men vi mener faktisk, at vi er nødt til at prioritere. Vi er faktisk kommet med et sparekatalog, hvor vi har peget på områder, hvor vi mener, at der bliver brugt 13,6 mia. kr., som man måske godt kunne undvære. Til gengæld kunne de flyttes over til at sikre, at vi kunne få nogle bedre lokaler i folkeskolen, nogle undervisningsmaterialer og få sygehussektoren til at fungere, også for de medicinske patienter, og give de ældre en bedre pleje. Så det er et spørgsmål om prioritering. Skattepolitik er kun et middel til at sikre et ordentligt velfærdssamfund.

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Jacob Jensen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:13

Jacob Jensen (V):

Der skal ikke betales en eneste krone mere i skat, end der skal til for at sikre et ordentligt velfærdssamfund, kunne jeg forstå på SF's ordfører. Men betyder det så, at SF faktisk mener, at der skal betales mere i skat, og SF dermed vil bryde skattestoppet? For det er jo lidt interessant i den her sammenhæng, hvor vi ser en konstellation af Socialdemokraterne og SF, som på lange stræk bliver enige om store dele af den økonomiske politik. Så det er sådan set derfor, jeg spørger ind til, om SF faktisk mener, at der er behov for, at der skal betales mere i skat af almindelige lønmodtagere, af erhvervslivet, sådan at man kan få finansieret de mange gaver, som SF gerne vil dele ud til danskerne. Grunden til, at jeg spørger, er altså sammenhængen med Socialdemokraternes noget vage melding på det her punkt, og der mener jeg normalt vi får klart svar fra SF.

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:13

Ole Sohn (SF):

Først vil jeg lige sige, at i den udstrækning man ønsker konkrete svar om Socialdemokraternes økonomiske politik, er jeg sikker på, at min gode kollega, hr. Morten Bødskov, er indstillet på at

svare på spørgsmålene. Jeg vil gerne svare på spørgsmål om SF's politik.

Det, der er helt afgørende, er, at der ikke bliver indbetalt flere penge i skat, end der skal bruges, og at man skal bruge de penge, der kommer ind, med rettidig omhu. Det vil sige, at penge, som tidligere pr. tradition har været givet ud til noget, må man sætte fokus på. Er det rimeligt, at man bliver ved at bruge de penge? Det kunne f.eks. være til hjemmeværnet, det kunne være spørgsmålet, om folk, der tjener 1 mio. kr., også skal have en børnecheck. Altså, der er mange ting, hvor man kan begynde at diskutere, om det er rimeligt. Jeg er ret sikker på, at hvis man skulle diskutere i dagens Folketing, om man skulle opfinde en børnecheck, så ville man næppe sige, at folk, der har mere end 1 mio. kr. om året, skulle have. Det tror jeg ikke at hr. Jacob Jensen ville sige ja til. Vi har bare sagt: Skal vi ikke se på, hvordan vi bruger pengene i dag, og kan vi ikke bruge dem lidt anderledes? Og det er ikke et spørgsmål om at hæve skatten. Det er et spørgsmål om at bruge de knappe ressourcer, der er i den offentlige sektor, med rettidig omhu.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:15

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja tak. Jeg vil faktisk gerne lige komme med en ros. Det gjorde hr. Ole Sohn nemlig også til mig. Da jeg stod op på talerstolen, tænkte jeg, at nu skulle den returneres.

Jamen jeg synes altså, at det er rigtig godt, at Socialistisk Folkeparti har fremlagt forslag om at nedskære folkepensionen og brugerbetalingen i sygehussektoren, for det giver sådan en fornemmelse af, hvad det er, Socialistisk Folkeparti vil forsøge at få gennemført, hvis man kommer til sammen med vennerne i Socialdemokratiet. Også med hensyn til det her med færre og mere effektive møder er det jo fantastisk, at man vil finde 1,5 mia. kr. i den offentlige sektor ved at sige, at der ikke må holdes så mange møder. Det helt fantastiske bliver jo at finde ud af, hvordan man vil gennemføre det, altså at man har sikkerhed for, at der ikke afholdes de møder. Eller vil man bare tage de 1,5 mia. kr. forlods?

Men se, mit spørgsmål angår så et andet af SF's besparelsesforslag, og det er det, der handler om såkaldt puljetyranni. Er det korrekt forstået, at Socialistisk Folkeparti vil tage 300 mio. kr. af de penge, kommunerne får i dag, altså

300 mio. kr. fra kommunerne i forhold til de puljer, som kommunerne får andel i i dag? Er det i forbindelse med, at man ikke vil have de puljer længere, og så vil man simpelt hen lige kappe 300 mio. kr. af af det, kommunerne har til rådighed?

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:16

Ole Sohn (SF):

I SF's forslag til finanslov tilføjer vi 1,1 mia. kr. mere til kommunerne, så jeg ved ikke helt, hvor den kortslutning kommer henne. Det er korrekt, at SF har foreslået, at man fjerner fradraget for sundhedsforsikringer, og jeg har også med glæde lagt mærke til, at Socialdemokraterne har et tilsvarende forslag. Det er jo sådan set udtryk for at ville skabe en mere lige sundhedssektor, hvor man ikke kan se, at folk, som ikke er på arbejdsmarkedet, kommer længere og længere agterud.

Nu har vi faktisk gjort os den ulejlighed at tage rundt på nogle hospitaler for ligesom at fornemme, hvor det er, skoen trykker. Det, vi entydigt har fået at vide – jeg skal nok lade være at nævne antal – er, at de, der kommer i klemme i den måde, som regeringen og Dansk Folkeparti har tilrettelagt sundhedspolitikken med opbygning af den private sundhedssektor på, primært er de medicinske patienter. Derfor er vi faktisk interesseret i at sætte fokus lige nøjagtig på det område og sørge for, at vi har en velfungerende offentlig sundhedssektor, også i fremtiden.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Thulesen Dahl for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:17

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tænkte slet ikke på det forslag om at fjerne skattefradraget på sundhedsforsikringer. Jeg tænkte på det med at indføre gebyrer i sundhedsvæsenet, altså som Socialistisk Folkeparti foreslår. Men det, der så angik mit konkrete spørgsmål – jeg beklager, at jeg ikke var stringent nok – er et eller andet, der hedder punkt 8.3.5. »Stop for statens puljetyranni overfor kommunerne«. Der fremgår det, at staten i dag giver kommunerne 2,3 mia. kr., og efter at Socialistisk Folkeparti så har været der, vil man kun udbetale 2 mia. kr., altså 300 mio. kr. mindre. Så spørger jeg bare: Er det rigtigt forstået, at på det her punkt – det fremgår af finanslovudspillet fra

SF – vil man mene, at når man lader være med at give puljerne på den måde, man gør i dag, kan man simpelt hen spare 300 mio. kr. i det beløb, man giver til kommunerne? Er det rigtigt forstået, for det kan godt være, at man så på et andet sted ville give nogle penge? Det anerkender jeg. Det er slet ikke det, men det er bare logikken i, at de puljer, man giver ud til kommunerne, får 2,3 mia. kr. i dag. Mener hr. Ole Sohn virkelig, at hvis man bare giver dem på en anden måde, så er det fair kun at give 2 mia. kr. og så spare 300 mio. kr. og stryge dem ind i statskassen?

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:18

Ole Sohn (SF):

Jeg forstår udmærket, at hr. Kristian Thulesen Dahl måske er ked af, at vi sætter spørgsmålstegn ved, om det er det fornuftige, at den her regering og Dansk Folkeparti har opbygget den ene lille pulje efter den anden, nogle helt ned til 20 mio. kr., som kommunerne kan søge og bruge masser af administrativt bøvl på, arbejdstid, som de kommunale medarbejdere kunne bruge meget mere grundigt og effektivt. Der er det da fuldstændig hul i hovedet, at man laver sådan nogle puljeordninger, som opbygger et kæmpe-mæssigt bureaukrati, som kun har det ene formål, at Dansk Folkeparti og regeringen lidt på skift eller sammen kan gå ud og sige: Nu gør vi en hel masse, og så laver vi en pulje. Var det ikke bedre at give kommunerne flere penge i bloktilskud og så have tillid til, at det kommunale selvstyre kan fungere? Det er sådan set det, vi gør. Derfor afsætter vi 1,1 mia. kr. til kommunerne, sådan at man kan styrke den kommunale velfærd for at sikre, at vi får nogle folkeskoler, som har undervisningsmaterialer, toiletter, som eleverne kan bruge, osv.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Inger Støjberg.

Kl. 15:19

Inger Støjberg (V):

Det er jo ikke så svært at få budgetterne til at balancere, når man bare hæver skatterne, og det er jo det, der ligger i finanslovsforslaget fra SF. Men det er jo nu engang sådan, at det ikke løser det primære problem med at skaffe arbejdskraft nu og også på længere sigt. En sænkning af indkomstkatterne kunne jo være noget af det, der

kunne hjælpe der. Men kan ordføreren ikke bekræfte over for mig, at SF med det her finanslovsforslag jo lægger op til netop at hæve indkomstskatterne og f.eks. sådan noget som energiafgifterne?

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:20

Ole Sohn (SF):

Hvis man skal lave en sammenligning i forhold til de 9,5 mia. kr., som regeringen har givet ud i skattelettelse i 2008 og 2009, så har regeringen jo sagt, at den første pulje på de 4,5 mia. kr. var en fejl. Godt nok skal de velstillede stadig have skattelettelse, men alle almindelige lønmodtagere får kappet skattelettelsen af, ved at man genindfører SP-ordningen. Så er den pulje neutraliseret. Vi foreslår nemlig ikke, at man indfører SP-ordningen; vi vil hellere have den sociale tilgang.

Med hensyn til de 5 mia. kr., som er givet ud i 2009, vil fru Inger Støjberg hellere give de velstillede nye skattelettelse og så lukke øjnene for, at folkeskolerne ikke fungerer, at ældre ikke får den pleje, de har behov for, og at vi har hospitaler, som ikke har bad og toilet på stuerne.

Det er to forskellige prioriteringer. Jeg erkender åbent, at jeg mener, at det er mere ansvarligt at sørge for, at vores fælles velfærd over for de borgere, som har behov for hjælp, bliver sikret, før vi begynder at øde pengene væk på skattelettelse; specielt i en tid, hvor vi har en stigende import til landet, er det da ikke særlig ansvarligt.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Det er fru Inger Støjberg for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:21

Inger Støjberg (V):

Det er jo sådan, at et af SF's slogans lige for øjeblikket er, at det kunne være så godt. Jeg vil sige, at det egentlig også kunne være så godt, hvis hr. Ole Sohn ville svare på spørgsmålet. For det er jo rent faktisk sådan, at der med det her finanslovsoplæg lægges op til, at indkomstskatterne skal stige, at energifgifterne skal stige, og at boligskatterne skal stige. Altså, er der overhovedet snart en skat, som SF ikke vil have til at stige?

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren, værsgo.

Kl. 15:22

Ole Sohn (SF):

Jeg er nødt til at sige til fru Inger Støjberg, at selv om virkeligheden er ubehagelig, så er man nødt til at lytte til den. Altså, det er den skinbarlige virkelighed, at regeringen gav 4,5 mia. kr. i skattelettelse i 2008 til gavn for de mere velstillede. Nu tager man hele beløbet ind igen – mere end rigeligt endda – ved at genindføre Den Særlige Pensionsopsparing. Jamen det er da den skinbarlige virkelighed, og det rammer almindelige lønmodtagere.

Så er der skattelettelsen næste år, og der siger vi, at vi ikke synes, man skal give skattelettelse næste år. Vi synes, man skal sørge for, at den offentlige velfærd kommer til at fungere. Det er jo derfor, vi har forskellige partier i Folketinget. Jeg er utrolig glad for, at Venstre er begyndt at fokusere på SF's økonomiske politik og det samarbejde, vi har med Socialdemokraterne om, hvordan vi kan sikre en ordentlig velfærd i det her samfund. For det betyder faktisk, at oppositionens politik kommer mere og mere i centrum, og det er vi faktisk meget glade for, fordi det netop og så udstiller de fejl, regeringen har begået igennem de seneste 7 år.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger til SF's ordfører. Vi går videre i ordførerrækken til den konservative ordfører, og det er hr. Lars Barfoed.

Kl. 15:23

(Ordfører)

Lars Barfoed (KF):

Atter en gang fremlægger regeringen jo en finanslov med fremgang og forbedringer, både i investeringer og i service til borgerne, og det er der mange eksempler på. Jeg kan bare nævne et par af de sager, der optager os Konservative meget. Det er f.eks. den stigende indsats for klima og natur, miljø; de øgede midler til forskning og uddannelse; flere midler til sundhed; en indsats for at gøre det mere attraktivt at være ansat i den offentlige sektor; mere hjælp til de fattigste i udviklingslandene; og en større indsats over for de svage i samfundet. Og sådan kunne man blive ved.

Samtidig kan vi glæde os over den laveste ledighed i mange, mange år og den højeste beskæftigelse nogen sinde. Der er store offentlige budgetoverskud og i det hele taget en mere robust økonomi i det her land end i de fleste andre lande i Europa eller for den sags skyld hele verden.

Ikke desto mindre ser og hører vi igen i år en gentagelse af grædekonernes kor. Koret fremfører de rituelle påstande om nedskæringer og forsøger at skabe et billede af en regering, der kun tænker på at genere borgerne mest muligt. Det er jo et livsvilkår, som vi i regeringspartierne må leve med, og folketingsvalgene siden 2001 har da også demonstreret, at den hopper borgerne ikke på. Landets borgere er ikke faldet for klagesangen; den er for længst gennemskuet.

Men jeg spørger mig selv, om det virkelig kan være meningsfuldt for politikere at tilbringe livet i Folketinget som grædekoner i stedet for at deltage konstruktivt og positivt i arbejdet. Derfor vil jeg gerne benytte dagen som anledning til at opfordre medlemmerne af de tre socialistiske partier her i Folketinget til at lade en smule lys syn komme ind bag de nedrullede gardiner i kontorerne og glæde sig over de mange ting, der er at glæde sig over.

Vi har jo netop set, hvordan Socialdemokraterne på deres kongres i weekenden gjorde et stort nummer ud af at fordanske Barack Obamas slogan »Yes, we can« til: »Vi kan, hvis du vil«. Når man ser på Socialdemokratiets bidrag til finanslovdebatten, skal det vist forstås som: Vi kan sagtens bruge flere penge og opkræve større skatter, hvis vælgerne vil lade os gøre det. For det er netop det, der er tilfældet med Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten, der er det socialistiske triumvirat i dansk politik, at der ingen ende er på ønskerne om at ekspandere de offentlige udgifter og den offentlige sektor. Men det vil føre til forarmelse og stigende problemer med at finansiere velfærdssamfundet, hvis man fulgte den linje, som venstrefløjen anbefaler. Og de tre socialistiske partier er jo samtidig dybt reaktionære, når det gælder om offensivt og fremadrettet at håndtere de økonomiske udfordringer, som vi står over for i fremtiden. Her er der ingen vilje til at erkende behovet for nødvendige reformer. Det er et uomgængeligt faktum, at hvis vi skal øge velfærden og forbedre den offentlige service, så skal der flere hænder og hoveder til. Det socialistiske triumvirat lover gerne guld og grønne skove, men sandheden er, at uden vilje til reformer kommer vi ingen vegne.

Vi Konservative bruger ofte vendingen, at man skal forandre for at bevare, til at sige, at hvis man vil bevare de værdier, vi har i samfundet, så er der ofte brug for nogle forandringer, fordi vilkårene hele tiden ændrer sig og kræver andre og nye løsninger. Mange af de vilkår, som

vi agerer under, ændrer sig i disse år og har allerede ændret sig markant. Det gælder sammensætningen af befolkningen, hvor en stigende andel er ældre; det gælder levealderen, der glædeligvis stiger; det gælder globaliseringen med stadig stigende bevægelighed på tværs af grænserne med hensyn til kultur, økonomi og mennesker; og det gælder informationsteknologien, der på mange måder har revolutioneret vores måde at søge information og viden på og træffe beslutninger, kommunikere og tjene penge på.

Kl. 15:28

Naturligvis kræver alle disse forandringer, at vi indretter os anderledes, hvis vi vil bevare vores værdier – ikke mindst velfærdssamfundet. Vi skal forandre for at bevare, og derfor er Det Konservative Folkeparti stærkt optaget af de store reformer, der skal gennemføres, hvis vi skal fremtidssikre vores land. Reformerne gælder arbejdsmarkedet, skattepolitikken, den offentlige sektor og infrastrukturen. Mangelen på arbejdskraft er den dominerende samfundsøkonomiske udfordring. Det gælder her og nu på grund af de gode konjunkturer, vi har haft, og det gælder ikke mindst på længere sigt som følge af de forandringer, der sker i befolkningssammensætningen. Derfor har vi bedt Arbejdsmarkedskommissionen om at komme med nogle bud på, hvad vi kan gøre for at øge arbejdsudbuddet. De peger allerede nu på reformer af dagpengesystemet og efterlønsordningen, og desværre er der, nærmest inden blækket er tørt, i de første udkast til dele af beretningen fra kommissionen en række partier, der på forhånd afviser at tage fat på reformer, der for alvor kan flytte noget. Fra konservativ side opfordrer vi til fordomsfrit og åbent at se på kommissionens forslag og overvejelser. Det nytter ikke noget at stikke hovedet i busken ligesom strudsen. Vi må have mod til at se sandheden i øjnene. Mangel på arbejdskraft kommer til at true den indtjening i landets virksomheder, der skal finansiere vores velfærd, og den kommer til at true helt basale offentlige serviceydelser, hvis ikke vi gør noget ved det.

Skatten på arbejde skal ned. Vi har i denne regerings tid allerede taget hul på lettelser i skat på arbejdsindkomster, men der er brug for noget mere grundlæggende. Især skatten på den sidst tjente krone skal sættes ned, så man højst betaler halvdelen af den sidst tjente krone i skat. Det vil gøre det mere tiltrækkende at arbejde og investere i Danmark og gøre en ekstra indsats, og det er det, der er brug for. Det vil gøre Danmark

mere konkurrencedygtigt i en globaliseret verden, hvor arbejdskraften er mere mobil end nogen sinde før, og det vil bidrage markant til at øge arbejdsudbuddet.

Så skal der fremtidsinvesteres i danske jernbaner og veje og anden infrastruktur. Det er helt afgørende for effektiviteten i vores samfund og for virksomhedernes lyst til at placere sig i Danmark, at det er hurtigt, let og bekvemt at komme rundt i landet, hvad enten det er privat, vi taler om, eller det er godstransport. Vi skal bruge vores tid på noget værdifuldt og ikke på at sidde og vente på at komme på arbejde eller komme hjem til familien ude på en vej eller en jernbanestation.

Den offentlige sektor er også en vigtig del af hele reformprocessen, og det vidner finanslovsforslaget jo ganske klart om. Kvalitetsreformen fylder meget i forslaget til finanslov. Stigende mangel på arbejdskraft på den ene side og større og større pres på de offentlige udgifter på den anden side er rimelig sikre prognoser. Det er ikke mindst det stigende antal ældre, som gør – og det skyldes jo den skæve aldersfordeling og den stigende levetid – prognosen sikker. Kvalitetsreformen skal sikre, at vi får mest muligt for pengene, og at den offentlige sektor er en attraktiv og spændende arbejdsplads, der er konkurrencedygtig i fremtidens konkurrence efter arbejdskraft. Også kvalitetsreformen vil – gennemført på den rigtige måde – bidrage til at sikre den nødvendige arbejdskraft, både til den private og til den offentlige sektor.

Reformerne af arbejdsmarkedet, skattepolitikken, infrastrukturen og den offentlige sektor er langsigtede investeringer i Danmark og i velfærd i Danmark. Der er to modeller til at sikre fremtidens velfærd. Den ene er den socialistiske. Den går ud på gennem stigende skatter at finansiere stadig stigende offentlige udgifter – altså at fordele mere og mere af velstanden. Den model vil føre til et samfund, hvor der ikke bliver tjent penge, fordi det ikke kan betale sig.

Kl. 15:33

Den anden model, som Det Konservative Folkeparti står for, går ud på at sikre, at det kan betale sig og lade sig gøre for virksomhederne og borgerne at tjene penge og dermed øge velstanden og dermed sikre, at vi har råd til velfærd.

Man bliver nødt til at indse, at det er de penge, der tjenes i landets private virksomheder, der i sidste ende betaler for den offentlige sektor.

Finanslovsforslaget har tre sigtelinjer: Vi styrker den offentlige service til borgerne og de of-

fentlige investeringer; vi fører en relativt stram og dermed ansvarlig økonomisk politik; og vi lægger op til reformer, der fremtidssikrer dansk økonomi. Det er fornuftigt og ansvarlig konservativ økonomisk politik.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er en række korte bemærkninger. Den første er fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:34

Rasmus Prehn (S):

Ordføreren giver udtryk for, at vi ikke sådan skal være sortsynede og plage os selv i oppositionen; vi skal se lyst på det. Men sagen er jo den, at der ude i den virkelige verden altså er nogle sorte skyer over kernevelfærden – der er helt konkrete problemer, som folk virkelig synes er problemer, og som de må forholde sig til. Vi kunne tage Esbjerg Kommune, hvor man skal ud og afskedige 50 lærere, som simpelt hen bliver i overskud, når man skal til at spare. Man kunne tage Aalborg Kommune, hvor man måske er nødt til at afskedige 130 læger.

Ordføreren taler om, at der kommer til at mangle arbejdskraft, men her er altså tale om, at man går ud og afskediger folk, fordi kernevelfærden er under pres. Jeg vil komme med et lidt særegent eksempel fra Smørum i Egedal Kommune. Der er man så pressede på kernevelfærden, at man simpelt hen i folkeskolens 5. klasser har indført tørsvømning. Det er sådan, at i stedet for at lære børnene at svømme nede i et svømmebassin, har man simpelt hen reduceret det til, at de sidder inde i klasselokalet og tager svømmetag og lærer at svømme på den måde.

Synes den konservative ordfører ikke, at der er lidt grund til sortsyn, og at der er grund til at være bekymret, når vi er presset så hårdt, at vores børn skal lære at svømme ved tørsvømning?

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 15:35

Lars Barfoed (KF):

Nu er det jo sådan, at jeg er finansordfører for Det Konservative Folkeparti herinde i Folketinget. Jeg er ikke konservativ finansordfører hverken i Esbjerg, Aalborg eller i Smørum Kommune – som tror jeg hr. Rasmus Prehn sagde, men hr. Rasmus Prehn mener vist Egedal Kommune – og derfor kan jeg jo ikke stå her og diskutere med hr. Rasmus Prehn, hvorfor man er nødt til at gøre det ene eller det andet i den ene eller den

anden kommune. Det er jo kommunalbestyrelsens ansvar.

Jeg må bare sige, at der aldrig nogen sinde har været flere penge ude i kommunerne, end der er nu. Aldrig nogen sinde før har kommunerne haft så mange penge, aldrig nogen sinde før har vi haft en offentlig sektor, hvor der er så mange penge ude, som der er nu. Jeg benægter bestemt ikke, at der er kommuner, der har problemer. Det kan der være forskellige årsager til fra kommune til kommune, og der må man jo i kommunalbestyrelsen så prioritere, som man bedst kan. Og hvorfor man lige i de tre kommuner, som hr. Rasmus Prehn nævner, har valgt at prioritere på den måde, som man har, kan jeg ikke vide. Jeg har ikke et indgående kendskab til, hvad der foregår i budgetovervejelserne i samtlige af landets kommuner, og skal heller ikke have det.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:36

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes, det var udtryk for en meget virkelighedsfjern arrogance fra den konservative ordførers side. Jeg har jo ikke stået og forlangt, at ordføreren skulle udtale sig som en kommunalpolitiker, men at han skulle udtale sig som den overordnede, ansvarlige politiker for finanspolitikken.

Sagen er jo den, at det jo ikke kun er de her tre kommuner. Det er stort set alle kommuner, som er pressede i øjeblikket, og som sender bulletiner ind til Folketinget om, at de virkelig har svært ved at få enderne til at nå sammen. Så nævner jeg nogle helt konkrete eksempler, heriblandt det her lidt kuriøse fra Egedal Kommune på Boesagerskolen i Smørum, hvor de i 5. klasse simpelt hen sidder og tager svømmetag lige ud i luften, fordi man ikke har mulighed for at have svømmeundervisning, fordi man har været nødt til at afskedige sine svømmelærere. Det må da være et helt konkret eksempel, der gør indtryk på den konservative ordfører.

Jeg kunne tage plejehjemmene i Skagen, hvor man nu fordobler prisen på maden. Altså, sådan nogle helt konkrete eksempler må da gøre et indtryk på den konservative ordfører. Ordføreren kan da ikke bare stå og tale udenom og lade, som om det ikke er ordføreren ansvar, når det er den centrale finanspolitik, der har noget at

gøre med, hvilke rammer man har i kommunerne.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:38

Lars Barfoed (KF):

Hr. Rasmus Prehn siger, at han ikke forlanger, at jeg skal stå og tage stilling til konkrete tiltag ude i kommunerne, og så nævner hr. Rasmus Prehn endnu flere konkrete tiltag ude i kommunerne med fordobling af madudgifter et sted og igen problemstillingerne på skolen i Egedal Kommune. Jeg er helt opmærksom på, at der er kommuner, der har problemer med at få deres budgetter til at hænge sammen. Det skal vi naturligvis være opmærksomme på. Jeg siger bare, at når det gælder statens bidrag til kommunerne gennem bloktilskuddene, er det forhandlet med Kommunernes Landsforening, hvor der er en aftale, og når vi ser på, hvad vi samlet set har af økonomi ude i kommunerne, vil vi se, at kommunerne aldrig nogen sinde har haft så mange penge at gøre godt med, som de har i øjeblikket. Så kan der være konkrete problemer i de enkelte kommuner, og det er jeg sikker på der er. Det er først og fremmest kommunalbestyrelserne, der må prioritere de problemer.

Men helt overordnet vil jeg godt sige, at jeg tror, at vi står over for en udfordring, der har at gøre med, at vi skal lære at prioritere den offentlige økonomi bedre, for der er da under alle omstændigheder en lang række områder, hvor vi godt kunne yde en bedre offentlig service. Og når vi samtidig står i den situation, at vi aldrig nogen sinde har brugt så mange offentlige kroner, som vi gør i øjeblikket, er det et udtryk for, at vi kommer til at prioritere mere, at vi kommer til at have mod til at sige, der er nogle ting, vi ikke vil gøre, hvis vi vil gøre de basale ting ordentligt. Den situation tror jeg vi kommer i, men hver gang vi taler om, at der er nogle ting, vi ikke skal gøre, så melder Socialdemokratiet pas, for de tør jo ikke at være med til at skære ned på noget som helst, og så står vi i den situation, at vi så gør alting lige dårligt. Den situation er jeg bange for vi kommer til at stå i, hvis Socialdemokratiet får magt, som de har agt, hvilket de formentlig ikke gør.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 15:39

Frank Aaen (EL):

Ja tak. Hr. Lars Barfoed, forhenværende minister og måske kommende minister, talte helt traditionelt om lavere skat, som jo er det, som Det Konservative Folkeparti går ind for. Det kan man jo godt sige er lidt paradoksalt, når vi diskuterer en finanslov, hvor man genindfører en skat, nemlig Den Særlige Pensionsopsparing. Derfor må man stille det spørgsmål til hr. Lars Barfoed, om grunden til, at Det Konservative Folkeparti kan støtte, at sådan en ny skat bliver indført, er, at den er socialt hammerskæv. For når man indfører denne procent, som er skattefradragberetiget, er det sådan, at dem, der betaler lav skat, altså dem med lave indkomster, rammes med 0,6 pct., hvorimod vægten af skatten oppe i toppen af skattesystemet, der hvor de høje indkomster er, kun er 0,4 pct.

Det vil sige, at den her skat altså er med til at øge uligheden i samfundet og fremme det, som jeg ved Det Konservative Folkeparti gerne vil have, nemlig at det altså særlig er dem oppe i toppen, der slipper nemmest for skattebyrden. Er det derfor, Det Konservative Folkeparti har støttet den?

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 15:40

Lars Barfoed (KF):

Jeg må for det første sige, at Den Særlige Pensionsopsparing ikke er en skat, men en opsparing. Det er jo ikke sådan, at det er penge, folk leverer til stats- eller kommunekassen, det er jo penge, der bliver sparet op, og som man senere får tilbage med renters rente, så det er ikke en skat.

For det andet er det altså sådan, at man indbetaler den procent, man skal betale, til sin egen pensionsopsparing, og hvis vi ser på, hvad man betaler, så er det naturligvis sådan, at hvis man har en lønindkomst på 100.000 kr., så betaler man SP på 614 kr., og hvis man har en lønindkomst på 500.000 kr., så betaler man 2.022 kr. Det er selvfølgelig sådan, når vi taler om procenter, at man betaler et stigende antal kroner, jo mere man tjener. Derfor har jeg svært ved at se det socialt skæve i det her.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:41

Frank Aaen (EL):

Nu tror jeg godt, at hr. Lars Barfoed kan regne og ved, hvordan skattesystemet fungerer. Hvis man betaler 1 pct. af sin indkomst i skat – hr. Lars Barfoed må også gerne kalde det tvungen opsparing – og man kan trække den ene procent fra i skat, så er det sådan, at skattefradraget er mest værd for dem, der tjener mest. Er vi ikke enige om det? Det vil sige, at hvor lave indkomster må betale ca. 0,6 pct. af deres indkomst i skat, kan man oppe i toppen af systemet nøjes med at betale 0,4 pct. Det behøver vi vel ikke være uenige om. Skattesystemet er sådan, at et skattefradrag er mest værd for dem, der har den højeste indkomst. Derfor spørger jeg bare igen: Er det, fordi det er asocialt, og at det rammer hårdt i bunden og blødest i toppen, at Det Konservative Folkeparti har støttet genindførelsen af SP?

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:42

Lars Barfoed (KF):

Nej, men vi synes, at i det omfang det er nødvendigt at begrænse det private forbrug – og det ser vi meget kritisk på, om det er – og vi altså er i en situation, hvor der er mangel på arbejdskraft, at en SP-ordning i sidste ende er penge, som hverken den, der tjener mange, eller den, der tjener få penge, kommer til at mangle, for det er penge, der kommer tilbage med rentes rente. Så der er ingen, der betaler noget til nogle andre; det er ikke en skat. Og det er sådan set det, der er det afgørende.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er en kort bemærkning til hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 15:43

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne blive ved diskussionen om skat og SP-ordning, for hr. Barfoed har jo om nogen kæmpet for skattesagen her i forbindelse med tidligere finanslovdebatter og andre debatter om økonomisk politik. Hr. Barfoed må da medgive, at man da i hvert fald ikke stillede danskerne i udsigt, da man vedtog de her ufinansierede skattelettelser, at der efterfølgende skulle komme en regning – og så kan vi kalde den skat eller SP eller særlig pensionsopsparing, eller hvad det er. Men det var da i hvert fald ikke det, man stillede danskere i udsigt, nemlig at man med

den ene hånd skulle give ufinansierede skattelettelser og med den anden hånd en regning efterfølgende. Det kan være, at hr. Barfoed i dag kan forklare, hvad logikken egentlig er i den form for kurs i den økonomiske politik. Jeg tror, der er mange, der har svært ved at se, hvad der er den lige linje og den røde tråd i det her.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 15:44

Lars Barfoed (KF):

Det skal jeg meget gerne forklare hr. Morten Helveg Petersen lidt om. Det er jo sådan, at der er forskel på skatter og opsparing. Man giver en skattelettelse, og det betyder, at folk har mere til rådighed til sig selv. Der er så her tale om en opsparingsordning, der betyder, at man udskyder en del af sit forbrug til senere, fordi vi er en situation, hvor der er et efterspørgselstryk i samfundet, som er problematisk, fordi vi har mangel på arbejdskraft.

Det er den sammenhæng, der er, og der er det jo altid sådan, at man må bruge disse konjunkturpolitiske instrumenter, i takt med at udviklingen skaber et behov for det. Der er vel ingen af os, der for 1 år siden havde forestillet os, at arbejdsløsheden kunne blive så lav, som den er i øjeblikket; den er jo lavere, end nogen overhovedet havde forventet. Det betyder, at vi skal passe gevaldigt på, at vi ikke overopheder vores økonomi i form af stigende inflation, og der er klare tegn på en stigende løninflation.

Derfor er det, at vi skal passe på. Derfor er det, at SP-ordningen er en del af det. Jeg vil så sige, at SP-ordningen bliver indført automatisk. Det er jo ikke noget, vi laver lovgivning om, det er jo en ordning, der kommer helt automatisk, fordi den kun er suspenderet frem til den 1. januar.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 15:45

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg tror, at hr. Lars Barfoed får travlt på ølkasserne ude i forsamlingshusene, hvis logikken her skal forklares på en måde, der gør, at folk vil tage jublende imod det her tilbud fra regeringen om med den ene hånd at få en ufinansieret skattelettelse og med den anden hånd få mulighed for at spare op på Den Særlige Pensionsopsparing, sådan som hr. Barfoed redegør for det her.

Var det ikke bedre og mere logisk, om man droppede begge dele og satte sig sammen for at forhandle en egentlig skattereform, der kunne sænke skatten på arbejdsindkomst markant, så man samtidig løste det her problem, der er med arbejdsudbuddet, som vel er velkendt og en fælles opgave for os alle?

Ville der ikke være mere logik i det, altså i, at man siger, at man dropper det hele, at man udskyder det og så forhandler en samlet skattereform, der virkelig batter, i stedet for den her sikskakurs, som vi oplever i øjeblikket?

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:46

Lars Barfoed (KF):

Nu skal vi lige passe på, at vi ikke går fejl af hinanden, for jeg har sådan set ikke nogen ambition om at stille mig op på nogen ølkasser i forsamlingshusene og få folk til at juble over SP-ordningen. Jeg jubler ikke selv over den. Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at vi er nødt til at lade den SP-ordning blive indført igen; det sker så helt automatisk. Jeg så da hellere, at vi kunne undgå den form for indgreb i folks dispositionsret, som det jo er, men det er jo så nogle gange nødvendigt af hensyn til den økonomiske politik at gøre det. Og nej, alternativet er ikke at udskyde det og vente med at snakke skattereform, til Skattekommissionen er kommet med sin betænkning, for en skattereform er en langsigtet, strukturel ændring af den måde, vores skattesystem fungerer på, så vi får en mere robust økonomi.

Det, vi taler om her, er et kortsigtet konjunkturpolitisk instrument, som vi da hurtigst muligt – efter konservativ opfattelse – skal droppe igen, når der ikke længere er brug for det.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 15:47

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne fortsætte lidt i den boldgade med skattelettelser, SP og det offentlige forbrug. Der er i hvert fald et par faktuelle ting, jeg tror det vil være meget rart at få på plads.

Jeg går ud fra, at hr. Lars Barfoed er enig i, at med den aftale med de 350 mio. kr., som regeringen har lavet med kommunerne for 2009, er man i en situation, hvor kommunerne end ikke får dækket omkostningerne ved den demografiske udvikling, hvorfor de så nødvendigvis må skære ned i den konkrete service på de borgernære

områder. Det er punkt 1, og det går jeg ud fra at vi er enige om. Det vil jeg gerne have bekræftet.

Det andet vedrører skattelettelser kontra SP. Er det ikke korrekt, at den fordelingsmæssige effekt af det er, at en skattelettelse, som regeringen har givet, giver et øget råderum for de bedst stillede i samfundet, mens almindelige lønmodtagere, som får skattelettelserne annulleret af den tvungne opsparing, har færre penge til at købe fødevarer for?

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:48

Lars Barfoed (KF):

Må jeg for det første sige, at kommunerne og regeringen har indgået en aftale i juni måned om, hvordan bloktilskuddene og kommunernes økonomi og for så vidt i øvrigt også regionernes økonomi skal udvikle sig i det kommende år. Den dækker de merudgifter, som kommunerne har. Det kan være forskelligt fra kommune til kommune, det anerkender jeg. Altså, man kan problematisere det, fordi den måde, vi nu giver bloktilskud på, er at give dem sådan over én kam efter visse kriterier. Der kan så være situationer, hvor nogle kommuner får mere, end de egentlig skulle have, og andre får mindre, end de egentlig skulle have. Men det er nu engang den måde, også Kommunernes Landsforening har valgt at det skal ske på.

Med hensyn til det fordelingspolitiske i det er det jo sådan, at når vi ser på skattelettelserne i sammenhæng med SP-ordningen, er det alle, som får en samlet indtægtsforøgelse, et reallønsløft, fra 2008 til 2009. Den havde naturligvis været større, hvis vi ikke havde haft SP-ordningen, men den bliver jo altså automatisk genindført, og det lader vi den blive simpelt hen for at sikre, at vores økonomi ikke eksploderer. Men der vil alligevel for de allerfleste netto være et reallønsløft i 2009 i forhold til i 2008.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Sohn.

Kl. 15:49

Ole Sohn (SF):

Jeg prøver en gang til: Er det ikke korrekt, at de 350 mio. kr., der samlet set er afsat til kommunerne, ikke dækker omkostningerne ved demografiudviklingen? Det var det ene.

Det andet er: Er det ikke korrekt, at skattelettelserne, som nu bliver annulleret med genindførelsen af SP-ordningen, i hvert fald købekraft-

mæssigt betyder, at mange ganske almindelige lønmodtagere får færre penge til rådighed i en tid, hvor fødevarerpriserne stiger?

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:50

Lars Barfoed (KF):

Hvis fødevarerpriserne stiger, har vi jo ikke en situation her i landet, hvor vi regulerer det over skatterne, sådan at når fødevarerpriserne stiger, skal skatterne falde noget mere, fordi der er kommet nogle ekstra omkostninger på. Det, der typisk sker, er jo, at vi ser en lønudvikling i samfundet, der tilpasser sig den prisudvikling, der er. Det er jo der, den regulering skal ske.

Men det korte af det lange er, at folk samlet set har en højere løn i 2009, end de havde i 2008. For så vidt angår de 350 mio. kr., er de jo en del af en aftale, og jeg har ikke siddet og regnet ud, hvad den enkelte kommune har i forhold til en demografiudvikling. Det er jo nu engang et beløb, som der samlet set er kommet en aftale om, som vi må tage til efterretning.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Hr. Morten Bødskov for en kort bemærkning.

Kl. 15:51

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Jeg vil meget gerne starte med at rose hr. Lars Barfoed, for jeg synes faktisk, at hr. Lars Barfoed er et af de mere interessante elementer i dansk politik. Det skal forstås på den måde, at man jo aldrig nogen sinde frasiger sig evnen til at gå imod strømmen. F.eks. var hr. Lars Barfoed jo en af de første, der var ude at kommentere finansministerens forslag om at genindføre SP-ordningen. Det var hr. Lars Barfoed imod. Vi hører så, at man ligesom har rettet ind nu, og nu mener man så, at man skal genindføre SP-ordningen alligevel.

Noget andet handler om de her oliepenge, som vi havde til debat tidligere i dag. Er det ikke rigtigt forstået, at hr. Lars Barfoed på et tidspunkt der har ment, at det ekstraordinære provenu for nordsøolien skulle gå til skattelettelser?

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er ordføreren.

Kl. 15:52

Lars Barfoed (KF):

Om det sidste vil jeg sige, at Det Konservative Folkeparti altid er ude efter penge til skattelet-

telser, for vi mener, at skatten i Danmark er alt for høj. Jeg har på et tidspunkt – jeg tror, det var til Dagbladet Børsen – udtalt, at det kunne være en god idé at lade pengene gå til skattelettelser eller til infrastrukturforbedringer.

Nu er vores forslag i Det Konservative Folkeparti så – fordi vi jo kan se, at vi får brug for rigtig mange penge til infrastrukturforbedringer – at vi simpelt hen laver sådan en fond, så penge, i det omfang der bliver flere olieindtægter, end vi havde forventet, går ind i en fond, der kan dække en del af de infrastrukturforbedringer, som vi skal gennemføre.

For så vidt angår det med SP-ordningen, er det sådan, at jeg den 21. august sagde, at hvis der er behov for at stramme op, så må vi se på alle muligheder, men jeg synes, vi skal være opmærksomme på så vidt muligt at lade borgerne beholde så mange penge som muligt. Hvis der skal strammes op, så skal vi i høj grad se på det offentliges forbrug, og det er jo udtryk for en grundlæggende holdning, nemlig at vi altid skal se på det offentliges forbrug, hvis der er brug for at stramme op.

Hvis Socialdemokratiet har gode ideer til, hvordan vi kan stramme op på det offentlige forbrug i større grad, end vi allerede har gjort, således at der ikke er behov for at stramme op på det private, så er vi da absolut til at tale med.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:54

Morten Bødskov (S):

Det overrasker mig ikke, at De Konservative og hr. Lars Barfoed ønsker at stramme op på det offentlige forbrug og dermed bidrage til større besparelser på den grundlæggende velfærd i kommunerne og regionerne. Men det er så det, og det er ikke nogen nyhed.

Det nye er, at De Konservative er klar til at lave en oliefond, en fondslignende konstruktion, hvor man altså vil bruge de ekstraordinære midler til infrastrukturinvesteringer, og der er Socialdemokraterne og De Konservative enige. Altså, det er lige nøjagtig vores pointe, at vi skal bruge en større del af de ekstraordinære indtægter fra Nordsøen til at investere i bl.a. infrastruktur.

Jeg synes, at det er dagens gode nyhed, at De Konservative er enig i, at vi skal bruge de her penge på infrastruktur. Når man læser pressemeddelelsen fra De Konservative på partiets hjemmeside, så er det som taget ud af det social-

demokratiske finanslovsudspil, nemlig at man vil investere i kollektiv trafik og i veje, således, som der står, at de tusindvis af timer, vi bruger i kø på veje og i busser og tog hver eneste dag, ophører. Så jeg vil bare bibringe forsamlingen en positiv nyhed, nemlig at der faktisk er enighed mellem De Konservative og Socialdemokraterne om, at vi i fremtiden skal bruge en del af vores oliepenge til infrastrukturinvesteringer. Så det ser jeg frem til, når vi skal til at forhandle infrastrukturplanen, nemlig at De Konservative så står ved det, de har sagt her, og vil kæmpe for, at vi med oliepengene får et løft i investeringerne i vores infrastruktur.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:55

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes, det er rigtig hyggeligt, at vi sådan kan stå og blive enige her. Jeg skal måske lige sige, at når hr. Morten Bødskov siger, at det er som taget ud af Socialdemokratiets finanslovsforslag, vil jeg i al beskedenhed lige gøre opmærksom på, at det sådan set var Det Konservative Folkeparti, der kom først med forslaget; derefter kom det til at stå i Socialdemokratiets finanslovsforslag. Jeg ser, at hr. Morten Bødskov ryster på hovedet. Det skal vi så ikke skændes om, for det er jo godt, hvis vi kan finde hinanden. Jeg havde sådan set forstået, at Socialdemokratiet ville tage mere end de ekstraordinære indtægter, som vi ikke havde forventet. Jeg havde forstået det sådan, at Socialdemokratiet også ville begynde at bruge nogle af de olieindtægter, der allerede er disponeret over i 2015-planen, og så er det jo, vi bliver uenige. Men hvis det er sådan, at Socialdemokratiet holder sig til det, som Det Konservative Folkeparti har foreslået, nemlig at det kun er de indtægter, som vi endnu ikke har disponeret over og regnet med, der skal disponeres til infrastruktur i den her fond, så synes jeg da, det er en glædelig nyhed.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Hr. Jens Peter Verner sen for en kort bemærkning.

Kl. 15:56

Jens Peter Verner sen (S):

Jeg bed mærke i, at hr. Lars Barfoed brugte meget tid på at fortælle, at kommunerne bare skulle prioritere, for så gik det hele jo nok, og at det også gælder for regionerne. I øjeblikket har man meget, meget store problemer ude i regionerne

med sparerunder – ikke bare i millionklassen, men i milliardklassen – både her i 2008 og i 2009. Det betyder jo, at kræftpatienter ikke bliver behandlet, det betyder, at hjertepatienter kommer på lange ventelister, og det har faktisk stået på over et års tid nu, uden at problemerne er løst, og de bliver ikke løst med de 100 mio. kr., der er afsat på nuværende tidspunkt. Der skal bruges et beløb i størrelsesordenen 400 mio. kr.

Finder hr. Lars Barfoed også, at der bare er tale om en prioritering ude i regionerne, når man har disse voldsomt store problemer, der betyder, at borgere risikerer at dø på ventelisterne?

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:57

Lars Barfoed (KF):

Jeg tror, vi alle sammen er enige om, at vi fortsat har nogle store udfordringer i vores sundhedssystem, som vi skal gøre noget ved.

Når det så er sagt, synes jeg, hr. Jens Peter Vernersen skulle glæde sig over, at der trods alt investeres langt mere i sundhedsvæsenet nu, end dengang vi havde en socialdemokratisk regering. I øjeblikket bruger vi altså omkring 21 mia. kr. mere på sygehuse, sundhed og plejehjem, end der blev brugt i 2001, da vi overtog regeringsansvaret. Allerede i 2005 var der ansat 1.200 flere læger og godt 1.300 flere sygeplejersker end i 2001; i 2007 blev der opereret ca. 128.000 flere personer end i 2001, så på alle fronter er der sket markante forbedringer siden den socialdemokratiske regerings tid.

Men selvfølgelig er der stadig udfordringer, og dem er vi også i fuld gang med at gøre noget ved. Der investeres jo hele tiden mere i sundhedsvæsenet, og vi arbejder hele tiden på at gøre det bedre, for der er stadig væk forbedringer, der skal gennemføres.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:58

Jens Peter Vernersen (S):

Jamen naturligvis er der tilført yderligere midler under VK-regeringen. Det blev der også under Nyrupregeringen, og hvis man ser de oplysninger, der er udarbejdet af Folketingets økonomigruppe, viser det sig faktisk, at der var en større vækst under Nyrupregeringen, end der er på nuværende tidspunkt. Det kan hr. Lars Barfoed jo slå efter.

Så vil jeg bare sige til hr. Lars Barfoed, at ja, der bliver opereret 128.000 flere personer; det er, fordi man nu opererer mange flere ambulant. Men der, hvor det står virkelig slemt til, har vi jo indmeldinger om fra patientorganisationerne, fra Hjerteforeningen, fra kræftpatienterne. Det er virkelig der, hvor der er tale om livstruende sygdomme, regeringen svigter. Man har i øjeblikket en situation, hvor der hver eneste dag er operationslejer, der ikke bliver brugt. På et hospital var det vist to ud af fem, der ikke blev brugt, og det vil sige, at man ikke optimerer operationer optimalt.

Det er altså den situation, hospitalerne er bragt i, og det bliver værre, for lige i øjeblikket er man i gang med disse milliardbesparelser, som yderligere vil udsætte operationer. Det er der ikke nogen som helst tvivl om, så jeg synes egentlig, at selv om der er leveret noget på området, hjælper det jo ikke dem, der ikke bliver behandlet, og jeg synes virkelig, man skulle tænke over, hvad vi kan gøre ved det nu, og så måske se lidt på vores finanslovsforslag på netop det her område.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:00

Lars Barfoed (KF):

Jamen altså, nu kan man jo blive ved med at slynge om sig med statistikker. Winston Churchill sagde engang, at man kun skal stole på de statistikker, man selv har forfalsket.

Men det er jo en ubestridelig kendsgerning, at vi bruger flere penge på sygehusområdet nu, end vi nogen sinde har gjort før. Hvis vi ser på ventetiderne, vil vi se, at de falder, og hvis vi ser på, hvor mange patienter der bliver behandlet, vil vi se, at det drejer sig om flere og flere. Så på alle områder sker der fremskridt. Men det ændrer jo ikke ved, at vi skal blive ved med at gøre det bedre, og så sent som i den seneste finanslov har vi aftalt, at vi f.eks. skal forbedre akutbehandlingen, når det gælder kræftpatienter. Vi skal lave nogle handlingsplaner, så det går hurtigere, og så man får et mere sammenhængende forløb, når det gælder kræftbehandling. Vi har gjort det samme på hjerteområdet.

Der sker hele tiden forbedringer, men selvfølgelig vil der også om et år være behov for forbedringer. Vi investerer kraftigt, vi forbedrer, vi gennemfører ændringer af sygehusstrukturen, og hele måden, regionerne er opbygget på, skulle også meget gerne bidrage til, at vi får et mere

effektivt sundhedssystem, end vi havde under den socialdemokratiske regering.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Anders Samuelsen.

Kl. 16:01

Anders Samuelsen (LA):

Jeg kan godt forstå, at hr. Lars Barfoed har haft det lidt vanskeligt undervejs, ikke mindst med spørgsmålet fra hr. Morten Helveg Petersen om SP, for sandheden er jo, at hr. Lars Løkke stak af med den skattelettelse, som hr. Lars Barfoed og Det Konservative Folkeparti i hvert fald udadtil tog æren for, og som blev gennemført før sidste valg. Men lad det nu ligge.

Jeg har et helt konkret spørgsmål. Hvad prioriterer den konservative ordfører højest – skattelettelser eller vækst i den offentlige sektor?

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at hr. Lars Løkke betegnes finansministeren her i Folketingssalen. Ordføreren.

Kl. 16:02

Lars Barfoed (KF):

Det Konservative Folkeparti prioriterer skattelettelser meget højt. Derfor er vi meget optaget af den skattekommission, der nu er nedsat, og vores mål er i hvert fald i første omgang, at ingen skal betale mere end halvdelen af den sidst tjente krone i skat. Det er vores opfattelse, at en ændring af skatterne på den måde, så vi måske også får et mere enkelt, overskueligt og gennemskueligt skattesystem, vil betyde, at vi øger arbejdsudbuddet og styrker Danmarks konkurrencedygtighed, og at det i virkeligheden vil være en investering, der gør det muligt bedre at løse de offentlige opgaver, der skal løses. Så jeg mener, at lavere skatter på længere sigt er en forudsætning for, at vi kan styrke de offentlige serviceudbud og de offentlige investeringer.

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 16:03

Anders Samuelsen (LA):

Jeg beklager den lidt for familiære tone.

Jeg synes ikke, at jeg fik et klart svar, så jeg prøver at konkretisere det yderligere. Der er nu 1 million danskere, som bliver ramt af topskatten. Jeg tror, at der mellem ordføreren og undertegnede er fuldstændig enighed om, at det simpelt hen bare er 1 million for mange. Men lad os

så prøve at være realistiske og sige, at vi kan løfte 400.000 af den million ud af at betale topskat. Det kan vi gøre ganske enkelt ved at sige, at der skal være nulvækst i den offentlige sektor i stedet for den vækst på 1,1 pct., der er lagt op til med det forslag, som er fremsat nu. Med en nulvækst er der lige nøjagtig 5,3 mia. kr. fri, og det er ifølge Skatteministeriets hjemmeside det beløb, der skal til for at hæve grænsen for, hvornår topskatten sætter ind, med 50.000 kr. Så er der 400.000 færre, der skal betale topskat. Det er et helt konkret og enkelt forslag, som illustrerer, at valget står imellem, om man vil have vækst i den offentlige sektor, eller om man vil sænke skatten på arbejde. Kan det lade sig gøre at få et helt konkret og direkte svar fra den konservative ordfører på, om man vil være med til den prioritering?

For sandheden er jo også, at man ligesom må vælge. Man skal starte et sted. Jeg tror, at det er helt rigtigt, at der kommer nogle rigtig gode effekter af at sætte skatten ned på arbejde, men hvis man skal opnå de effekter, er man nødt til at starte med at få sat skatten ned på arbejde, og det kræver, at man træffer et valg – f.eks. det her. Vil den konservative ordfører være med til at sige nulvækst i den offentlige sektor og til gengæld løfte 400.000 mennesker ud af at betale topskat?

Kl. 16:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:04

Lars Barfoed (KF):

Jeg skal beklage, hvis jeg ikke svarede klart nok på første spørgsmål, som jo er et andet spørgsmål end det, der nu bliver stillet. På det første spørgsmål er svaret klart, at vi vil prioritere lavere skatter højere end stigende offentlige udgifter, for lavere skatter er forudsætningen for, at vi kan styrke den offentlige økonomi på længere sigt. Men det betyder jo ikke, at vi her og nu bare kan bremse op sådan, som hr. Anders Samuelsen foreslår det, og sådan på en eller anden meget let måde lige sige, at nu skal der være fuldstændig nulvækst i den offentlige økonomi. For der er jo opgaver, der skal løses.

Problemet er, hvis den offentlige forbrugsvækst er større end den private forbrugsvækst på længere sigt, for så får vi kun stigende skatter ud af det, og så får vi et forarmet samfund, fordi det dårligere og dårligere kan betale sig at investere og arbejde i Danmark. Derfor er det vigtigere, at vi får lavere skatter, og at den private

sektor dermed får lov til at vokse mere end den offentlige. For det vil i sidste ende gøre, at vi får en mere robust økonomi, hvor der er råd til ordentlige offentlige ydelser.

Kl. 16:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Der er ikke flere korte bemærkninger til ordføreren. Tak til den konservative ordfører. Hr. Morten Helveg Petersen som ordfører.

Kl. 16:05

(Ordfører)

Morten Helveg Petersen (RV):

Regeringens udspil til finanslov er præget af, at valgkampen 2007 omsider er forbi, at festen er slut, og regningerne forfalder nu til betaling. Dansk økonomi har ikke længere medvind som ellers i denne regerings tid.

Danskerne er blevet tudet ørerne fulde med, at der var råd til både skattelettelser og offentlig velfærd. De økonomer og Nationalbanken, der advarede imod slap finanspolitik, skulle gå hjem og skrive deres lærebøger om; kæden var hoppet af for vismændene og Velfærdskommissionen, hvis der overhovedet havde været en kæde, som den tidligere finansminister sagde det. Og nu kommer regningen så for ikke at have fremtidssikret dansk økonomi i tide. De økonomiske lærebøger har så at sige indhentet regeringens drejebog.

Men hvorfor så dystert? Hvad er det egentlig for udfordringer, vi står over for? Jo, sagen er, at der er udsigt til lav vækst i de kommende år, især i Danmark. Samtidig oplever vi nu, at de generationer, der forlader arbejdsmarkedet, er større end de generationer, der kommer ind på arbejdsmarkedet. Det har været en løbende diskussion igennem de seneste år, hvordan denne såkaldte demografiske udvikling vil presse økonomien. Det bliver nu til virkelighed.

Desværre har regeringen ikke reformeret tilstrækkeligt på hverken arbejdsmarkedet eller skatteområdet. I stedet har regeringen år efter år udskudt strukturreformer. Der er udstedt masser af dyre løfter, men uden at man har fortalt vælgerne, at løfter koster penge, og at der er brug for arbejdskraft.

Regeringens egen plan for dansk økonomi frem mod år 2015 rummer et underskud på de offentlige finanser på 14 mia. kr. Det betyder, at beskæftigelsen skal øges med ca. 60.000 helårspersoner gennem reformer for at sikre, at økonomien er holdbar. Hvis de forudsætninger ikke holder, ja, så stiger kravene faktisk yderligere.

Hvad betyder det? Hvad betyder det for den enkelte dansker? Jo, hvis ikke vi tager fat i tide, kommer der underskud på statens finanser, der enten kan finansieres ved massive skattestigninger eller en markant ringere offentlig service. Det er ikke den udvikling, Radikale Venstre ønsker for Danmark.

Regeringens udspil til finansloven forholder sig ikke til disse udfordringer, tværtimod. Med den ene hånd uddeler regeringen skattelettelser og med den anden hånd opkræver regeringen nu bidrag til den særlige pensionsopsparing. Der er i øvrigt få nye initiativer, og de store udfordringer med hensyn til at skaffe flere ud på arbejdsmarkedet bliver ikke besvaret.

Radikale Venstre vil gerne deltage aktivt og konstruktivt i forhandlingerne om næste års finanslov. Vi vil gerne prøve at inspirere regeringen til at tage fat på nogle af de grundlæggende udfordringer, og vi finder, at der er brug for ansvarlighed. Vi tror på, at reformer er vejen frem. Vi har i vores finanslovudspil fremlagt konstruktive forslag til reformer på skatteområdet, på arbejdsmarkedsområdet og på udlændingeområdet.

Der er brug for at reformere skattesystemet, så flere kan deltage på arbejdsmarkedet, så der kommer et større arbejdsudbud. Skatten på arbejdsindkomst skal ned, og en reform skal finansieres bl.a. med mere vægt på energiafgifter. Det vil kunne øge arbejdsudbuddet med ca. 35.000 mennesker.

Vi foreslår en reform på arbejdsmarkedet, hvor dagpengeperioden forkortes mod til gengæld en højere ydelse i starten. Selv med en dagpengeperiode på 2½ år vil Danmark have nordisk rekord i dagpengeperiode. I Norge og Finland kan man f.eks. få dagpenge i 2 år, mens den svenske dagpengeperiode er på et enkelt år. Forslaget kan kombineres med, at forligspartierne igen drøfter dagpengeperiodens længde, hvis ledigheden måtte overstige et vist niveau.

Arbejdsmarkedet har også brug for lempelser. Radikale Venstre vil gerne afskaffe kontanthjælpsloftet, 300-timers-reglen og starthjælpen, som vi finder virker helt forkert.

Danmark skal også blive bedre til at tiltrække udenlandsk arbejdskraft. Vi konkurrerer med lande, der er større, der har engelsk som arbejdssprog, hvor skatten er lavere og vejret bedre. Man kan have forskellige modeller herfor med lavere indkomstkrav og pointsystemer, men grundlæggende set er Danmark simpelt hen nødt til at have et system, der er enkelt og

effektivt i forhold til at tiltrække udlændinge hertil, der vil hjælpe til på det danske arbejdsmarked.

Hvorfor i øvrigt blive ved med at træde sig selv over tærerne med lange sagsbehandlingsstider blot for at få et turistvisum?

Vores egne beregninger viser, at de tre reformpakker kan skaffe ca. 60.000 ekstra i arbejdsudbud. Det svarer til, hvad der mangler i regeringens egen økonomiske 2015-plan. Det svarer til, hvad der skal til for at gøre dansk økonomi holdbar og fremtidssikre. Det svarer til de udfordringer, som vi synes vi skal have en diskussion om her i dag.

Men hvorfor al den snak om reformer? Er der ikke gennemført nok? vil nogle spørge. Vi mener, at svaret er nej. Det, der er på spil, er vigtigere end kortsigtede taktiske manøvrer. Det er ikke engang at sætte sagen på spidsen at sige, at det er fremtiden for det danske velfærdssamfund, der er på spil. Hvis ikke vi fremtidssikrer økonomien, står vi over for massive skattestigninger eller privatiseringer af de velfærdsydelser, vi i dag forventer af det offentlige.

Kl. 16:10

Ud over det akutte behov for reformer efterlyser Radikale Venstre klare prioriteringer. Kvalitetsreformen er der næppe mange, der kan huske, ud over de tilstedeværende her i salen. Vores tilgang er, at samfundets velstand først og fremmest skal komme de udsatte borgere til gode, og derfor har vi foreslået, hvad vi kalder en social 2015-plan, og med den prioriterer vi til fordel for de mest udsatte.

Radikale Venstres sociale 2015-plan tager hånd om seks forskellige udsatte grupper: børn, unge, udviklingshæmmede, voksne med psykiske problemer og voksne på kanten af arbejdsmarkedet samt kriminelle og deres børn, i alt 109 konkrete forslag, og dem vil vi fremsætte i Folketingssalen i tiden frem mod 2015, og allerede i det kommende folketingsår fremsætter vi de første beslutningsforslag.

Det er en ambitiøs plan, det er mere end lap-peløsninger. Vi ønsker en ny retning i socialpolitikken, vi skal opfinde socialpolitikken på ny med fokus på de udsatte og sårbare grupper og ikke på bred velfærd til alle.

Virkingen er langsigtet, og derfor vil den samlede plan blive gennemført over en årrække – den koster 4 mia. kr., når den er rullet fuldt ud, hvilket er mange penge, men de kan skaffes, hvis vi tør prioritere. Vi foreslår eksempelvis at rulle forhøjelsen af børnechecken og takstned-

sættelserne i daginstitutionerne for de 75 pct. bedst stillede familier tilbage, til gavn for de mest udsatte borgere.

Der er mange, der hvert år rammes af en psykisk sygdom, og borgere, der rammes af en psykisk lidelse, får alt for tit sociale problemer med i købet; det kan være i form af et misbrug, ledighed, hjemløshed og manglende kontakt til familie og venner. Derfor prioriterer vi det psykiatriske område meget højt, og frem mod 2015 vil vi arbejde for, at psykisk syge får hjælp, præcis som borgere med fysiske lidelser, samt halvere antallet af borgere, der tvinges ud i hjemløshed.

Et af de altafgørende problemer for mennesker med psykiske lidelser er, at de ikke er lige-stillet med mennesker med fysiske lidelser i sundhedsvæsenet i dag. Paradoksalt nok er der behandlingsgaranti for alle fysiske lidelser, store som små, men ikke for selv de mest alvorlige psykiske lidelser. Behandlingsgarantien, som den er udformet nu, kan i praksis medføre det absurde eksempel, at personer med mindre akutte fysiske lidelser får behandling før eksempelvis en kvinde med skizofreni. Det vil vi gerne lave om på. Og der er mange andre forslag og prioriteringer i vores udspil, der kan læses på vores hjemmeside.

Vi foreslår, at nogle af de initiativer finansieres med finansiering fra satspuljen, og alle forslagene vil være fuldt finansierede, og vi fremsætter dem i et tempo, der sikrer, at målene nås inden 2015, og at økonomien kan følge med.

Vi har fremlagt et finanslovudspil, der er fuldt finansieret og ansvarligt, og jeg vil nævne yderligere et par af hovedtrækkene:

Vi vil i sundhedspolitikken prioritere de mest syge patienter først, og vi vil styrke forebyggelsen af sygdomme. Det sker i erkendelsen af, at den historiske mangel på sundhedspersonale gør det tvingende nødvendigt at prioritere sundhedsvæsenets knappe personaleresourcer. Der bruges enorme summer og kostbare personaleresourcer på at turbobehandle patienter med sygdomme og skavanker, der ganske vist er problematiske for patienterne, men som ikke nødvendigvis er kritiske. Samtidig anvendes pengene ikke optimalt, for pengene klattes væk på et hav af dyre aftaler, som det offentlige sundhedsvæsen er tvunget til at indgå med privathospitalerne, og imens lades patienter med de mest kritiske sygdomme i stikken. Det vil Radikale Venstre gøre op med, og på den måde frigør vi ressourcer til behandling af de mest kritiske sygdomme.

Radikale Venstre vil gerne kigge på de såkaldte DRG-takster, når det offentlige afregner med privathospitalerne, og efter vores beregninger kan der her frigøres mange ressourcer, som kan bruges andetsteds i sundhedssektoren, eksempelvis til at styrke kræftbehandlingen, at gøre mere for hjerte-kar-patienter samt at opprioritere forebyggelsen.

Vi ønsker at prioritere den kollektive trafik og ad den vej bidrage til at reducere CO₂-udledningen; vi ser frem til de forestående forhandlinger, når regeringen spiller ud med sit bud på hele infrastrukturen, men vi vil gerne gå i gang allerede nu, også med initiativer til gavn for cyklismen, trafikikkerheden og til styrkelse af den regionale busstrafik.

Vi har forslag på naturområdet og har tidligere fremlagt en økologiplan. Vi håber, at der også i denne omgang kan komme forhandlinger i stand på kulturområdet, hvor vi spiller ud med en lokal kulturpakke samt en pakke for ytringsfrihed, herunder støtte til den ny forfatterfribyrdsordning.

På uddannelsesområdet foreslår vi en handlingsplan for videreudvikling og modernisering af folkeskolen med fokus på efteruddannelse af lærerne.

Vi ønsker bedre forhold for de ca. 1.700 mennesker, der er indkvarterede i asylcentre, og vi ønsker at styrke rådgivningen og sagsbehandlingen i Udlændingsservice – det skulle der vist være brug for.

Vi foreslår på vanlig vis en højere ulandsbistand og ønsker, at regeringen ville gøre et reelt forsøg på at leve op til sit eget regeringsgrundlag om en højere ulandsbistand. Ulandsbistand nytter, og der er brug for mere, ikke mindre. Der er brug for initiativer som »Det Arabiske Initiativ«, der søger en dialog med landene i Mellemøsten, der er ikke brug for at skære i den, som vi ellers hører fra ikke mindst Dansk Folkeparti.

Der er brug for flere penge til klimaet, også i ulandene, og ikke mindst da Danmark skal være vært for det her store topmøde i 2009, ville det være klædeligt, om man kunne gå foran på det her område.

Kl. 16:16

Vi ser frem til forhandlingerne om udmøntningen af globaliseringspuljen samt til forhandlingerne om satspuljen.

Det skulle gerne fremgå af min tale, at vi er optaget af reformer med henblik på at skaffe det arbejdsudbud, som er tvingende nødvendigt i de kommende år. Vi betragter de kommende år

som arbejdsår, og vi kommer til at fortryde, hvis ikke vi tager fat nu. De radikale mandater vil blive brugt til reformer og til en ansvarlig finanspolitik, og vi ser frem til de forestående forhandlinger om finansloven. Tak.

Kl. 16:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Morten Bødskov for en kort bemærkning.

Kl. 16:17

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Sådan som jeg lige hører De Radikale og læser De Radikales finanslovsforslag, så kan jeg høre, at Det Radikale Venstre jo her i den senere tid har udviklet sig til at være Folketingets vel største forsvarer af regeringens 2015-plan. Altså, ikke engang finansministeren er så sikker i stemmen, når han skal forsvare 2015-planen, og jeg kan da også se, at det nu bliver gengældt med et bredt smil fra finansministeren. Men det er jo fint, at man er så stålset i Det Radikale Venstre.

Det, jeg bare har svært ved at forstå, er, at man så også ligesom accepterer konsekvenserne af 2015-planen, altså de store skattelettelser, besparelserne i kommunerne. Det, der så skal til for at sikre holdbarheden i 2015-planen, er jo som sagt, at man skal finde de her 50.000-60.000 årsværk inden 2015. Og der er det så, jeg ikke rigtig forstår det ansvarlige i, at De Radikale er klar til at ændre efterlønsordningen så dramatisk, som man er, når vi nu for 2 år siden stod foran døren i Finansministeriet og lovede alle efterlønsmodtagere, at nu var den reform, efterlønnen, fremtidssikret; der ville ikke mere blive rørt ved den.

Er det ansvarligt at gøre det nu? Er det særlig sympatisk, hvis man forsvare 2015-planen så hårdt, som man gør fra Det Radikale Venstres side, at man rent faktisk er klar til at lade folk, der har et nedslidende, hårdt arbejde, betale for store skattelettelser? Det er jo det, der ligger i det radikale budskab om at røkke ved efterlønsalderen, når man forsvare regeringens 2015-plan, som man gør.

Kl. 16:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:18

Morten Helveg Petersen (RV):

2015-planen er regeringens. Det er ikke en, vi forsvare, det er ikke en, vi har udarbejdet, så jeg vil meget gerne have mig frabedt, at 2015-planen som sådan har groet i vores forhåbning – eller

baghave for den sags skyld. Det, der er pointen her, er vel, at det jo er meget sundt med nogle planer for den mellemlangfristede udvikling i økonomien, og vi har jo været kritiske over for forudsætninger, som regeringen har lagt ind i den 2015-plan.

Men det, der står tilbage, hvis man læser 2015-planen, er jo stadig væk, at der mangler 60.000 i arbejdsudbud for at indfri regeringens egen plan, og der er det, vi siger, at vi gerne vil gå ind og byde på, hvordan man kan tilvejebringe det. Og vi peger på en skattereform, der sænker skatten på arbejde, vi peger på reformer af arbejdsmarkedet og dagpengeområdet, og vi peger på reformer af udlændingepolitikken. Det mener vi simpelt hen er påkrævet for at gøre dansk økonomi fremtidssikker. For at vi ruster os til fremtiden, har vi altså brug for et væsentlig større arbejdsudbud, og det vil vi jo sådan set have, om der er en 2015-plan eller ej, i lyset af den demografiske udvikling, som vi oplever i disse år.

I den sammenhæng mener vi at man bør kunne diskutere alt. Vi står fuldt ud ved det forlig, som er indgået omkring efterlønnen, men vi synes samtidig, at man bør kunne tage alle diskussioner op, når det drejer sig om at skaffe mere arbejdskraft i fremtiden.

Kl. 16:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 16:19

Morten Bødskov (S):

Jamen så er det bare, jeg ikke rigtig forstår, hvad der står i De Radikales finanslovudspil. For under udfordringen for dansk økonomi er det anført, at en særlig udfordring for dansk økonomi er, at regeringens 2015-plan ikke hænger sammen, og det må man jo gå ud fra er en del af grundlaget – om ikke selve grundlaget – for de reformer, Det Radikale Venstre ønsker at lave nu. Så det at sige, at regeringens 2015-plan selvfølgelig er regeringens egen, og at den står man ikke ved, passer ikke rigtig sammen med den tyngde, det ligesom har, når man beskriver udfordringerne for dansk økonomi i det radikale finanslovudspil.

Så er det bare, jeg igen vil spørge – for det fik jeg ikke svar på – om det er særlig ansvarligt, at man, 2 år efter at man har lavet en af de vel største politiske reformer, der er lavet i nyere tid i danmarkshistorien, er klar til at løbe fra den reform. Og er det særlig sympatisk – sympatisk – at man beder folk, der har et langt liv på arbejds-

markedet, og som er slidt ned, og som har behov for at gå på efterløn, om rent faktisk at betale for, at regeringens 2015-plan hænger sammen, og at de derved kommer til at betale for, at de mest velstillede i det her samfund har fået store skattelettelser?

Det må den radikale finansordfører da kunne svare meget klart på, når 2015-planens sammenhæng vejer så tungt i de udfordringer, Det Radikale Venstre peger på for dansk økonomi.

Kl. 16:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:21

Morten Helveg Petersen (RV):

Men 2015-planen hænger ikke sammen, medmindre der skaffes 60.000 ekstra i arbejdsudbud.

Jeg mener, at vi står over for en fælles udfordring i forhold til den demografiske udvikling, der sætter ind, og det er ikke noget, som nogen partier – synes jeg – bare kan benægte eller lukke øjnene for. Det er da en fælles udfordring, at den demografiske udvikling helt konkret betyder, at der er mindre årgange, der træder ind på arbejdsmarkedet i disse år, end de årgange, der forlader arbejdsmarkedet. Så kan vi have en lang diskussion om forudsætningerne i 2015-planen, men tilbage står, at man for at ruste dansk økonomi i fremtiden da er nødt til at tage fat på nogle af de her helt grundlæggende reformer.

Vi har sagt, at selvfølgelig er vi del af et forlig – det står vi ved, og det respekterer vi – men vi er samtidig parat til at kigge vores forligspartner i øjnene for at sige: Var det ikke relevant at overveje også efterlønnen? For hvis man skal kigge på, hvordan man får mange folk ud på arbejdsmarkedet, så er det altså en ordening, som det mildest talt er relevant at diskutere, og der er det, vi har sagt: Der er ikke nogen tabuer i det her; hvis vi har en stor, fælles udfordring med hensyn til at få flere folk ud på arbejdsmarkedet, så må vi også kunne diskutere det hele.

Kl. 16:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Hr. Henrik Sass Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:22

Henrik Sass Larsen (S):

Tak for talen. Jeg synes, at den var rigtig god og meget sympatisk på mange strækninger, og jeg er enig i, at vi har en fælles udfordring i, at der skal findes arbejdskraft fremover. Vedrørende dét har jeg to lidt opfølgende spørgsmål.

Er ordføreren ikke enig i, at det, vi sagde i juni måned 2006, da vi kom ud til befolkningen og havde indgået et meget bredt forlig, var, at vi lovede dem, at nu var der tryk, og nu var der ro omkring efterlønsordningen, så folk i god tid kunne planlægge, hvordan de ville gå på pension? For det betyder jo ret meget for den enkelte, at man har god tid til at planlægge, for ellers er det svært at få skruet en ordentlig pensionsordning sammen. Det er derfor, at nogle af os bliver sådan lidt triste over, at vi skal ud og skabe usikkerhed om efterlønnen, fordi vi mener i hvert fald, at vi lovede det meget klart dengang.

Og så bare lige et spørgsmål mere. Jeg er meget villig til at kigge på, hvordan vi kan få fat i folk og få nogle flere ud på arbejdsmarkedet. Men hvordan er det, hvis man nu forkorter dagpengeperioden fra 4 år til 2½ år og så samtidig sætte ydelsen op i starten? Hvor mange økonomer får vi med på, at det er en god idé, hvis vi skal have flere folk ud på arbejdsmarkedet?

Kl. 16:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:23

Morten Helveg Petersen (RV):

Med hensyn til efterlønsdiskussionen står vi ved det forlig, vi har indgået, men vi siger, at vi er parate til at se parterne i øjnene for at diskutere, om ikke der er grundlag for at gå ind og diskutere det her en gang til. Vi har den her fælles udfordring. Jeg ved ikke, om der er enighed om det, men jeg fornemmer i hvert fald, at mange giver udtryk for, at vi har en fælles udfordring. Så kan man diskutere størrelsesordenen af den; om det er regeringens 2015-plan, om det er 60.000 mennesker, eller om det er endnu flere, som Velfærdskommissionen og den type økonomer, der sidder der, jo ville sige. Så er pointen, at der vel ingenting er, som vi på forhånd skal afskære os fra at diskutere, herunder efterlønnen.

Man kan da godt tillade sig at stille sig op og sige: Jamen hov, der er en 10 års indfasningsperiode her, hvorfor er den fuldstændig mejslet ind i runesten? Hvad er det, der gør, at det lige præcis er de 10 års indfasning, der gør, at man ikke skulle kunne diskutere det her emne en gang til? Det har jeg altså svært ved at forstå, det har jeg svært ved at se. Men igen, vi respekterer fuldstændig, at der er et forlig på området, og det står vi selvfølgelig ved. Men vi er faktisk parate til at diskutere det.

Så til forslag om dagpengeperiodens længde. Det kan være en lang teknisk diskussion om, hvor højt et ydelsesniveau man kan have i starten, i forhold til hvilken effekt det vil have på arbejdsudbud. Der er jo mange forskellige beregninger på det her felt. Vi mener nu, at der i det forslag, vi har lagt frem, skulle være et øget arbejdsudbud.

Kl. 16:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Henrik Sass Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:25

Henrik Sass Larsen (S):

Tak for svarene.

Vores udgangspunkt er – det tror jeg også er mange andre partiers i Folketinget – at hvis det enkelte menneske sætter sig ned og planlægger sin pension, og det gør man jo i god tid, for der skal jo mange år til at spare op til pensionen, så er det vigtigste og mest ansvarlige signal, vi kan sende fra det politiske Danmark, at skabe ro og tryk omkring den opsparing. Det er jo klart, at hvis vi river den væk hvert andet år, ja, så får man det modsatte, nemlig utryk. Det er bare for, at ordføreren kan forstå, hvad der er vores intention og bekymring bag det her.

Så vil jeg sige, at så vidt jeg har forstået De Radikales forslag, så kan man måske gå op og have en meget, meget høj dækningsgrad i starten, hvis man bliver ledig og er inden for dagpenge systemet, et loft på op til nogle og tyve tusind kroner, har jeg forstået. Men hvis man sætter det loft op, ryger man så netop ikke ind i en kritik af, at der så er et mindre incitament til meget hurtigt at finde et arbejde? Risikerer man så ikke, at det virker modsat? Jeg synes da, det er sympatisk, at folk kan få en høj dækningsgrad, men jeg spørger bare, også ud fra Det Radikale Venstres velkendte bekymring for økonomi og andet: Får man ikke lidt svært ved at argumentere det igennem hos nogle af de mest, skal vi kalde dem radikale økonomer?

Kl. 16:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:26

Morten Helveg Petersen (RV):

Radikale økonomer? Jo, men det må vi jo kigge på. Nu forstår jeg det på den led, at der kommer forhandlinger om nogle af de her elementer på foranledning af Arbejdsmarkedskommission, og som jeg forstår det, vil regeringen også til at diskutere det, og så må vi jo kigge på, hvordan en sådan model kan udformes. Altså, hvor høj en

dækningsgrad kan man have i hvor lang tid i den indledende fase i forhold til, hvad det så giver af arbejdsudbud? Vi har lagt et udspil frem i vores finanslovudspil og er fuldt ud parate til at diskutere og forhandle ud fra de effekter og ud fra, hvad der måtte være hensigtsmæssigt i forhold til forskellige modeller.

Så lad os se på de effekter og virkninger, som de her forslag har, når vi begynder at forhandle.

Kl. 16:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:27

Peter Christensen (V):

Jeg synes jo, at det er meget positive ord, der bliver sagt fra De Radikale om, at det er en fælles udfordring, vi har, med også at få lavet de strukturelle ændringer, der skal til, for at vi vil stå stærkest muligt i fremtiden. Men det, der jo alligevel undrer mig, og som debatten lige før jo også viser med al tydelighed, er, at De Radikale dybest set vil i regering med de forkerte. Vi vil reformer, Socialdemokratiet vil ingen reformer have – De Radikale peger på Socialdemokratiet. Vi fører for ekspansiv økonomisk politik, siger Det Radikale Venstre, og de peger på Socialdemokratiet, der vil gøre det dobbelt så ekspansivt, mere end dobbelt så ekspansivt. Det hænger simpelt hen ikke sammen.

Giver det her slet ikke anledning til refleksion hos De Radikale om, hvorvidt de skulle bryde den totale isolation, partiet har sat sig i her på Christiansborg, og så faktisk begynde at samarbejde måske med dem, de var mest enige med?

Kl. 16:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:28

Morten Helveg Petersen (RV):

Vi samarbejder jo på kryds og tværs, og det ved hr. Peter Christensen også udmærket godt. Hvis hr. Peter Christensen i øvrigt havde hørt min tale, tror jeg da også, at han havde fornemmet en god del kritik af regeringen og regeringens manglende bedrifter i forhold til at reformere både skat og arbejdsmarked. Så det må jo høre med i billedet, når hr. Peter Christensen skal forholde sig til det.

Så vil jeg godt sige, at vi betragter de kommende år som arbejdsår. Altså, den her evindelige regeringsdannelse-diskussion, som vi render ind i under de her større debatter, synes jeg er noget ondsomt. Vi er lige startet på en valgpe-

riode, og hvis vi i øvrigt skulle forsøge at forholde os til nogle af de udfordringer, som jeg vittentlig mener er fælles, var det da mere konstruktivt, om vi trak i arbejdstøjet og begyndte at forberede at gennemføre nogle af de reformer, som vi mener der er brug for.

Kl. 16:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 16:29

Peter Christensen (V):

Jamen jeg bemærkede sandelig den kritik, der var af regeringen, men det, der bare er mærkeligt, er, at man kritiserer regeringen, når den bebuder, at den faktisk ønsker at lave reformer, og samtidig siger man, at man i øvrigt peger på en socialdemokratisk formand og et parti, som ingen reformer vil lave. Altså, jeg troede sådan set, at det var politikken, der i sidste ende afgjorde, hvem det var, man ønskede at danne regering sammen med. I forhold til Det Radikale Venstre virker det, som om det er stik modsat, og det undrer mig sådan set bare, at De Radikale ikke ligesom benytter den situation, der er, hvor Socialdemokratiet har giftet sig helt og aldeles med SF. Det vil sige, at den gamle radikal-socialdemokratiske bastion fuldstændig er faldet.

Giver det slet ikke anledning til refleksion hos De Radikale om at sige: O.k., måske skulle vi faktisk til at kigge over i den borgerlige lejr, for det er dem, der vil det samme, som vi selv vil? Det synes jeg jo ville være en naturlig måde at føre politik på, men hvordan tænker en radikal?

Kl. 16:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:30

Morten Helveg Petersen (RV):

Det er jo et meget bredt spørgsmål, det sidste, men lad mig sige igen: Vi har jo indgået stribevis af forlig med regeringen og med stort set alle øvrige – om ikke *alle* øvrige – partier i Folketingsalen, så vi bestræber os da selv på at kigge på indholdet, og hvis vi synes, at indholdet er fornuftigt, er vi også parate til at gå med i en aftale. Det er også det, der ligger til grund for vores meldinger om finansloven, at vi gerne vil forsøge at gå ind og prøve at påvirke og inspirere regeringen til at tage fat på nogle af de her grundlæggende problemer og udfordringer, som vi ikke synes at man adresserer med sit udspil her. Så vi prøver at kigge på indholdet, og det bliver vi faktisk ved med at gøre.

Kl. 16:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke flere korte bemærkninger til hr. Morten Helveg Petersen. Tak til den radikale ordfører. Hr. Frank Aaen som ordfører.

Kl. 16:31

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Der er efter vores opfattelse en ganske positiv, udmærket udvikling i oppositionen i øjeblikket for en politik, der viser en skarpere kant imod regeringen end den, vi f.eks. så ved sidste valg, som trækker linjer op, der viser, hvilke forskelle der vil komme med et regeringsskifte med flere penge til velfærd, mere lighed i samfundet, flere penge til ulandsbistand og en bremse for udliciteringer og privatiseringer. Det er ikke en fuldstændig liste for, hvad vi synes der skulle laves om, men det er dog en begyndelse, og en proces af den type er Enhedslisten naturligvis meget gerne deltager i, når det altså vel at mærke – vil jeg gerne sige – er en linje, der er i klar opposition til regeringen, og ikke når, som det også er tilfældet tæt på, at der er tale om kopiering af regeringens politik. Der tænker jeg selvfølgelig bl.a. på flygtninge/indvandererpolitikken og fastholdelsen af, desværre, at staten skal bestemme, hvor unge forelskede skal bo.

Men på rigtig mange andre områder går det den rigtige vej, og det har debatten i Folketinget i dag også vist, nemlig at der er et alternativ, og det tegner sig stærkere og stærkere, og det vil vi naturligvis gerne bidrage til.

Vi har i vores finanslovudspil fremlagt en række initiativer. Vi har i nogle år sagt, at vi ikke er sat i verden for at flytte kommaer, og så har vi flyttet 100 mia. kr. Vi har i år valgt at gå en anden vej, for det er ikke bare for at flytte kommaer, men det er for selvfølgelig at være med til måske at kunne forme den linje, som er under udvikling fra en mere samlet opposition, og derfor har vi taget nogle mere enkle forslag om at skabe mere retfærdighed i Danmark, skabe en mere bæredygtig verden, som altså kan bidrage til at samle venstrefløjen i Folketinget.

Vi har taget tre hovedområder ud: fattigdomsbekæmpelse, velfærd for alle og effektiv klimainsats. Som jeg lige har redegjort for, er det i virkeligheden relativt beskedne forslag. Vi vil gerne gå endnu længere ad den vej, vi peger på, men vi vil altså fokusere meget på, om det skulle være muligt at skabe opbakning i en bredere kreds af partier, og det er altså selvfølgelig på venstrefløjen.

Lad os starte med fattigdomsbekæmpelse. Som svar på den stigende ulighed foreslår vi en højere indkomst til pensionister, førtidspensionister, arbejdsløse, efterlønnere og andre på det, man ikke så pænt kalder overførselsindkomst. Vi mener, at det er på tide, at den såkaldte satspulje bliver afskaffet, så dagpenge og pensioner følger den almindelige lønudvikling. Den har nu virket i 15 år og har medført et stort efterslæb, og vi er glade for, at det i diskussionen er kommet frem, at der er mulighed for at få puljen suspenderet i 2009, og mon ikke det så vil vise sig at være for evigt. Jeg kan næsten ikke forestille mig, at så asocial en reguleringsmetode, der automatisk gør, at de, der har mindst, sækker mere og mere bagud, kan blive genindført, hvis den først er blevet suspenderet.

Vi har altså hørt her i debatten, at der er partier som Dansk Folkeparti og SF, der er med i ordningen – som bekendt er alle partier på nær Enhedslisten med i det, vi kalder satsstyreriet. Det, vi kan se, er altså, at nogle partier nu erklærer sig villige til at suspendere dette tyveri, og jeg vil også godt sige, at der skal komme en meget stærk opfordring fra os til Socialdemokratiet om, at man tilslutter sig det forslag, der vil være fremme i hvert fald i 2009 om at suspendere satspuljen, således at vi i 2009 får en parallel udvikling imellem lønudviklingen og udviklingen af pensioner, dagpenge til arbejdsløse osv. Jeg kan også godt sige med det samme, at der vil komme et forslag i Folketingssalen fra Enhedslisten om at gøre det, og gør altså opmærksom på, at går Socialdemokratiet med, så vil der være et flertal i Folketinget for at sikre en lige udvikling for pensionister og arbejdsløse i forhold til lønudviklingen. Det betyder selvfølgelig, at vi skal finde nogle penge, for hvis vi nedlægger satspuljen i 2009, skal de forslag, der ellers finansieres af satspuljen, selvfølgelig finansieres som alle andre forslag på finansloven, altså med selvstændige punkter, og det er jo noget, vi har været talsmand for i mange år.

Vi har et andet forslag, der skal tage fat i nogle ulighedsproblemer, der måske ikke er så store endnu, men som er på vej, fordi der er boligejere, der har købt deres bolig til en meget høj pris, og som måske nu bliver ramt af arbejdsløshed eller andre sociale begivenheder og lige pludselig kan se, at de ikke kan sælge deres bolig og derfor må lade den gå på tvangsauktion og komme rigtig skidt ud af det.

Kl. 16:37

Det forslag, vi har fremlagt, er, at går en bolig på tvangsauktion, skal staten have ret til at byde på det hus eller den lejlighed og lægge 1 kr. oveni og dermed overtage huset eller lejligheden, hvis det er sådan, at de, der bor i den pågældende bolig, ønsker at blive boende som lejere hos staten i stedet for at måtte flytte. Det gør vi selvfølgelig f.eks. af hensyn til børnene, der ellers skal skifte skole, skal flytte væk fra deres venner og i det hele taget have en utryk dagligdag i forhold til der, hvor de bor; dem vil vi gerne hjælpe til at blive boende. Vi mener, det er noget, der er fornuftigt at gøre, og det er jo ikke noget særlig dyrt forslag, for lejerner skal selvfølgelig betale husleje, nu bare til staten, i stedet for at være tvunget til at flytte. Jeg tror, det er et meget aktuelt tilbud, som kan give tryghed i en del hjem, hvor beboerne i øjeblikket er nervøse for deres fremtidige boligsituation.

Vi tænker selvfølgelig ikke kun på ejerne, og derfor foreslår vi også, hvordan det kan sikres, at der bliver bygget flere billige almene boliger i storbyerne. Hvis vi kunne komme igennem med det, ville vi også sørge for, at kommunerne selvfølgelig fik ret til at støtte opførelse af billige boliger i deres område.

Hvad angår den globale ulighed, er vores forslag, at vi sætter ulandsbistanden op med 2 mia. kr. som et skridt på vejen til at nå den ene procent af BNI, som var gældende, før den regering, vi har nu, kom til.

Så er der spørgsmålet om fælles velfærd. Før det sidste valg var luften fyldt med løfter fra alle mulige partier om, at lavtlønnede og særlig lavtlønnede kvinder i den offentlige sektor skulle have mere i løn, og derfor er der blandt vores forslag et forslag om 5 mia. kr. – tilfældigvis det en del partier lovede op til valget – til en ligelønskommission, så vi kan få mandeløn i kvindeslag. Vi vil desuden afsætte 5 mia. kr. til kommunerne til at løse de påtrængende problemer, der er med forringet velfærd. Vi ser nu dyre madregninger til de ældre, der får leveret fra kommunen, dårlige folkeskoler med rådne vinduer og alt det der, som er blevet diskuteret i løbet af dagen, og derfor vil vi selvfølgelig sørge for, at der kommer nogle penge ud til at løse de problemer. Det kan vi se at også S og SF er indstillet på, og det støtter vi selvfølgelig.

Som noget helt selvfølgelig skal det også være sådan, at kommunerne har ret til at bruge de penge, de har. Det kan ikke passe, at man skal

tvunge kommunerne til at spare der, hvor de har mulighed for at gøre en indsats for velfærden.

Vi ønsker at vende udviklingen inden for sundhedsvæsenet, hvor privatiseringen tager til, mens det offentlige sundhedsvæsen udsultes, og vi vil derfor stoppe skattefradraget for sundhedsforsikringer. De penge, der vindes ved det, skal så indgå til at betale et bedre offentligt sundhedsvæsen.

Så er der vores klimaindsats. Alle ved, at der skal gøres noget for klimaet, og derfor skal kommunerne selvfølgelig også her have ret til at bruge de penge, de har, hvis de vil igangsætte klimainvesteringer. Det er direkte uansvarligt over for klimaet at sætte begrænsninger her. Vi ønsker også, at der skal være lånemuligheder for alle kommuner og regioner til energibesparende tiltag; det lån, som kommunen eller regionen får, skal så afdrages, i takt med at energibesparelserne bliver sikret. På den måde er det jo i virkeligheden gratis, kommunerne skal bare have mulighed for det.

Det er gratis for det offentlige, det er til gavn for naturen, og derfor vil vi også foreslå, at private skal have tilskud til installering af solvarmeanlæg og andre former for vedvarende energi, og igen på den måde, at de kan låne pengene, og at investeringen betales tilbage, i takt med at det kan ses på energiregningen.

Vi ønsker, at kommunerne skal have et tilskud på 1 mia. kr. til kollektiv transport i stedet for den nedskæring på 500 mio. kr., der nu tales om; de skal i stedet have en forbedring på 500 mio. kr. Der skal gives flere penge til investeringer i infrastruktur for den kollektive trafik, det er der jo relativt store diskussioner om i forvejen.

Den måde, vi vil finansiere vores forslag på, er, at vi vil tilbagerulle regeringens skattelettelser, der særlig gives til de højeste indkomster, og vi ønsker også øget beskatning af nordsøolien. Private olieselskaber står til at tjene måske 27 mia. kr., når omkostningerne er betalt, og de penge kunne vi nok tage en lidt større andel af. Vi ønsker at lukke skattehullet for de multinationale selskaber; der er store, kendte selskaber, der igen, igen scorer et rent nul i skat. Vi vil have bompenger i de store byer, og provenuet skal gå til at forbedre den kollektive trafik. Det virker jo dobbelt: Når det bliver dyrere at køre ind i en by, er der færre, der gør det, og når det bliver billigere at køre kollektivt, er der flere, der gør det. På den måde bliver det dobbelt op.

Nogle kan sige, at der ikke er penge nok – det vil der jo altid være nogle, der siger. Jeg må sige, at det med, om der er penge nok, er meget forskelligt. Nogle gange sidder pengene ualmindelig løst. Lad mig gøre opmærksom på Roskilde Bank. Man afviste på samleband penge til velfærd. Alle forslag om penge til skoler og pasning af børn og forbedringer blev bare afvist. Da Roskilde Bank så kom i problemer, var der pludselig 20 mia. kr., som bare uden videre blev bevilget. Og vi gravede så lidt i, hvem det er, der skal have de her milliarder. Det stod hurtigt klart, at det ikke var aktionærerne i Roskilde Bank, der skulle have pengene – heller ikke den unge pige, der blev lokket til at putte en del af sin børneopsparing i aktier i Roskilde Bank; der var en lang næse til hende. Det var heller ikke småsparerne, der skulle have pengene fra statskassen. De er i forvejen dækket af en regel, der siger, at 300.000 kr. altid bliver dækket. Nej, de, der skulle have de penge, som staten lige pludselig bare bevilgede, var spekulanter. Det er spekulanter, der har placeret store beløb i banken med krav om en høj rente. De krævede en høj rente af Roskilde Bank, fordi de vidste, at der var en risiko. Normalt er det sådan, at hvis man løber en risiko, må man også bære den, hvis den bliver til virkelighed. Men her kommer staten altså løbende og betaler dels folk indskuddet tilbage, betaler dels den høje rente, de havde krævet, fordi de ville løbe en risiko – der sker en betaling på helt op til 1,3 mia. kr. til en enkelt indskyder, der har sat 1,3 mia. kr. i Roskilde Bank til en eller anden uhørt høj rente, og som nu lige pludselig skal have pengene tilbage af skatteyderne. Mens vi ikke har råd til velfærd, har vi råd til at hjælpe en stakkels investor, der havde 1,3 mia. kr., han ikke lige vidste, hvad han skulle gøre ved.

Det er altså uanstændigt, og det bør man ikke bare acceptere. I Enhedslisten bad vi om at få en debat her i dag i Folketingssalen om det, når man nu alligevel skulle mødes, men desværre mente alle andre partier i Finansudvalget, at det kunne man nemt klare bag lukkede døre i Finansudvalget, det var der ikke grund til at involvere befolkningen i debatten om.

Jeg må sige til alle dem, der påstår, at der er mangel på hænder – et af de problemer, som vi ved dukker op, når vi kommer med vores forslag – at der stadig er flere hundredtusinde i den arbejdsdygtige alder, der ikke er i arbejde, og som er arbejdsløse, syge, nedslidte eller skubbet helt ud af arbejdsmarkedet. Derfor er svaret på, om der er hænder nok til de forslag, vi f.eks. har,

at kigge på, om ikke der er nogle, der skal uddannes bedre, end de er i dag. Er det ikke sådan, at vi skal kigge på, hvordan vi stopper den store stigning i sygefraværet, der er på arbejdsmarkedet, fordi det fungerer for dårligt? Skulle vi ikke kigge på selve arbejdsmarkedets måde at fungere på? For det er jo arbejdsmarkedets måde at fungere på, der gør, at vi har flere hundrede tusinde i den arbejdsdygtige alder, som ikke er i arbejde, men som er skubbet uden for arbejdsmarkedet. Det var det, man skulle kigge på. Så ville der ikke være nogen problemer med at sikre den nødvendige arbejdskraft.

Jeg vil slutte der, hvor jeg begyndte, nemlig med at se, at der tegner sig en stærkere opposition til en regering, som ikke har noget at byde på. Jeg kan jo ikke lade være med at få den tanke, at man måske tænkte, at det kunne være, at vi i dag, hvor man står med en finanslov, der ikke har noget at byde på, og som er den mest kedelige finanslov i mange år – og som derfor også giver en relativ kedelig debat – måske skulle snakke om noget andet. Derfor var der en minister/partiformand, der trak sig. Vi får en ministerrokade, og så er det det, hele pressen fokuserer på til finansministerens ærgrelse, for det er jo finansministerens store dag med stor debat i Folketingssalen. Men nu kom der altså noget andet i stedet for, og på den måde kan man jo også skjule sine fiaskoer, det er set før i historien.

Kl. 16:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Frank Aaen. Der er en kort bemærkning fra hr. Henrik Sass Larsen.

Kl. 16:46

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg vil da bare kvittere for talen, som jeg synes var rigtig god og fremadrettet på en masse områder. Jeg glæder mig over, at vi i oppositionen kan stå stærkt over for regeringen. Men glemte man alligevel ikke fra ordførerens side en lille ros til regeringen?

Jeg tænker på, at et er, at man ikke er helt tilfreds med det, der er sket omkring Roskilde Bank, men et andet er, om man ikke med Enhedslistens historie i mente – og andet – kan se, at der jo egentlig er tale om en nationalisering. Jeg har jo lagt mærke til, at Bush har fulgt op på det i USA med endnu flere nationaliseringer. Derfor tænker jeg på, om ordføreren ikke kunne sige: O.k., under andre vilkår ville det være et skridt i den rigtige retning, som regeringen her tog.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:47

Frank Aaen (EL):

Jo, jeg er også i løbet af dagen blevet mødt af folk, der sagde, at nu er Enhedslisten blevet overhalet af George Bush – og det er jo alligevel en hård kost at stå model til.

Derfor har vi selvfølgelig været inde og kigge på, hvad det egentlig er, der sker i USA. Kigger man på det, der sker i USA, ser man, at det jo ikke er husejerne i USA, der skal have hjælp. De, der skal have hjælp i USA, er bankerne, som har lånt penge af de her to kæmpe pengeklaser. Det er bankerne, der skal have hjælp, og ikke husejerne. Derfor er vi også meget skeptiske over for det, der foregår i USA, og vi skal nok studere det nærmere. Sådan har jeg det også med Roskilde Bank. Hvis det var småsparerne i Roskilde Bank, hvis det var småinvestorerne som f.eks. den unge pige, jeg talte om før, som skulle reddes, var vi villige til at være med til at åbne pengepungen for statens vedkommende, men når det eksempelvis drejer sig om en spekulant, der skal have hjælp i forbindelse med 1,3 mia. kr., han var lige ved at miste, sker det ikke med Enhedslistens støtte.

Jeg vil også love hr. Sass Larsen, at jeg, hvis vi skulle få flertal efter næste valg og staten stadig ejer det, der er tilbage af Roskilde Bank, vil foreslå, at vi viderefører Roskilde Bank som en offentligt ejet bank, som ikke igen kommer ud i et sådant uføre, i stedet for at sælge den tilbage. Det synes jeg ville være en rigtig god idé.

Kl. 16:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Der er ikke flere korte bemærkninger til hr. Frank Aaen. Hr. Anders Samuelsen som ordfører.

Kl. 16:49

(Ordfører)

Anders Samuelsen (LA):

Overskriften på dagens debat kunne være: Et er søkort at forstå, noget andet er skib at føre. Finansministeren ved, hvad man bør gøre, men han gør det desværre ikke.

For at undgå mere vedvarende inflation og endnu større lønstigninger, der kan udfordre den økonomiske stabilitet, er der behov for en afbalanceret økonomisk politik og en fortsættelse af den strukturpolitiske indsats med sigte på at øge vækstpotentialet. Sådan skriver finansmi-

nisteren i en lille pjese om regeringens forslag til finanslov for 2009.

Det er jo rart at vide, at finansministeren godt ved, hvad der skal til. Det er bare ikke så rart at være vidne til, at han undlader at gøre det, der er det åbenlyst rigtige. Hvis finansministeren havde været socialdemokrat og minister i en regering med støtte fra SF og Enhedslisten, ville man ikke have så svært ved at se logikken. Men nu er finansministeren jo ikke socialdemokrat, og Venstre er jo ikke et venstrefløjsparti – endnu da.

I Liberal Alliance vil vi gerne hjælpe Venstre til at huske sit udgangspunkt – ikke så meget for Venstres skyld, men først og fremmest for Danmarks skyld. Vi har ikke råd til at nærme os afgrundens rand en gang til. Mit udgangspunkt er, at Liberal Alliance gerne sammen med regeringen vil være med til at lave en god finanslov for næste år, for alternativet med Socialdemokraterne er vel lige godt strengt nok. Det eneste, en rød regering med sikkerhed kan levere, er røde tal på bundlinjen, og det er det sidste, vi har brug for.

Men for at det skal blive en god finanslov, er det altså nødvendigt, at vi sammen tager de to hensyn, som jeg til indledning citerede finansministerens pjese for, helt bogstaveligt og meget mere alvorligt. For det første skal der føres en afbalanceret økonomisk politik, og for det andet skal den strukturpolitiske indsats med sigte på at øge vækstpotentialet forstærkes.

En afbalanceret økonomisk politik burde betyde, at man sikrer sig, at den offentlige økonomi ikke vokser hurtigere end den private. Alligevel fremlægger regeringen en finanslov, som på udgiftssiden allerede til næste år rammer loftet for regeringens egen 2015-plan. Det er altså ikke meget mere end 1 år siden, at 2015-planen blev fremlagt. Det er simpelt hen for sløset af en regering, der har været kendt for at ville have styr på tingene, at man allerede et år inde i en 8-års-plan skrider så meget med hensyn til disciplinen. Meningen var, at der med 2015-planen skulle skabes økonomisk råderum til at lette skatten på arbejde markant. Derfor skulle væksten i de offentlige udgifter holdes i ave helt frem til 2015. 2015-planen skulle have været startskuddet til en liberal regerings egen økonomiske politik, som ud over det symbolske skattestop skulle berede vejen for reelle liberale økonomiske reformer.

Det er nok værd at huske på, at indtil sidste år regerede den borgerlig-liberale regering på grundlag af en 2010-plan forfattet af fru Marianne Jelved og hr. Mogens Lykketoft. Gennem flere år udskød regeringen at lancere sin 2015-plan. Man fornemmede en vis portion håb om, at der ville blive lagt op til at gennemføre gode, liberale skattereformer og vigtige reduktioner i de offentlige udgifter, og at det var derfor, man ventede. Men ak, da planen endelig kom, blev skattelettelserne nærmest afløst, og den vigtigste tidsel i skattebedet, topskatten, blev hårdt og kontant fjernet af Dansk Folkeparti, mens den nu forhenværende konservative leder hr. Bendt Bendtsen forsøgte at finde en grimasse, der kunne passe.

Undervejs i processen var regeringen simpelt hen blevet grebet af velfærdsiver og lovede hele råderummet til og med 2015 væk op til valget sidste år. Reelt bedømt er der ikke noget råderum tilbage til så meget som en kop vand mere i den offentlige sektor i årene, der kommer, hvis målsætningen skal holdes. Det er den rå sandhed, som man kan høre, når man lægger øre til vismænd, til bankøkonomer og andre med forstand på den økonomiske holdbarhed.

Så en afbalanceret økonomisk politik må nødvendigvis og naturligvis indebære, at man sætter væksten i de offentlige udgifter i bero, indtil væksten i det private stiger så meget, at der igen bliver råd til en afbalanceret vækst i det offentlige, hvis det er det, man vil. Sådant en finanslov vil vi meget gerne hjælpe regeringen med at skru sammen.

Hvis man skal sige det direkte, er regeringen 7 år foran, når det drejer sig om at bruge penge, og den er 7 år bagud, når det drejer sig om skattelettelser. Der er helt tydeligt brug for en liberal pudseklud til de briller, som regeringen ser samfundsudviklingen igennem. Lige nu er udsynet sløret af, hvad man kunne kalde den socialdemokratiske velfærdståge, som regeringen med fuldt overlæg har anbragt sig selv i.

Kl. 16:54

Det andet hovedpunkt, jeg trak frem i indledningen, var, at den strukturpolitiske indsats med sigte på at øge vækstpotentialet, som finansministeren skriver, skal forstærkes. Finansministeren ved udmærket, at tvungen opsparring ikke giver vækst, tværtimod. Han ved også godt, at uden vækst ingen velstand og på sigt ingen velfærd. Når væksten svigter, når vi skal opleve et årti med lavvækst, så er resultatet klart nok, så svigter vores velstand også, og så kan vi ikke

leve op til de enorme forventninger, som befolkningen har fået.

Finansministeren er en klog mand. Han ved også godt, at vejen til økonomisk vækst går gennem større arbejdsudbud. Ingen hænder, ingen kage. Når den viden er til stede, og når man sidder på magten, har man så ikke pligt til at gøre det nødvendige? Jo, skulle jeg mene.

Regeringens finanslovsforslag indeholder desværre ikke tiltag, der bare tilnærmelsesvis fjerner de barrierer, som staten har bygget op, og som forhindrer folk i at holde sig i et aktivt liv på arbejdsmarkedet. Det væsentlige bidrag – det allervæsentligste bidrag – ville være en sænkning af marginalbeskatningen. Liberal Alliance har foreslået en maks. skat på 40 pct., men vi har også prøvet at være meget konkrete i forhold til årets finanslov og har foreslået, at vi fjerner topskatten for 400.000 skatteydere allerede fra næste år. Det tilbud synes jeg at regeringen skulle overveje seriøst. Det kan ikke være foreneligt med liberal skattepolitik, at en million skatteydere skal belastes af en topskat på 21 pct., som i den grad virker demotiverende.

Et andet meget væsentligt bidrag til at øge vækstpotentialet ville være at stoppe tilgangen til efterlønnen. Det er måske drastisk, men ikke mere indgribende, end det vil opleves, når regningen for at lade raske og rørige mennesker blive forsørget på det offentliges regning om føje år skal betales med mindre velfærd. Det er simpelt hen ikke fair, at man prioriterer midler, penge, til folk, som godt kan arbejde, og reelt set tager pengene fra folk, som er i nød. Det er både moralsk forkert og økonomisk uforvarsomt kun at ville forholde sig til en politisk aftale frem for at bekymre sig om samfundets fremtid.

Jeg ved godt, at politiske aftaler skal holdes i dette Ting, men det må være rimeligt, at man tillader sig bare at hæve stemmen en lille smule og annoncere, at det kunne være interessant at diskutere det her emne også. Sådant virker det ikke, når man ser på den reaktion, der har været fra regeringens side. Man har lukket ned, inden vi overhovedet har fået startet diskussionen. Her skylder regeringen at tage et ansvar og gå forrest. Det kan ikke være rigtigt, at en liberal finansministers ambition er at ligge i læ af LO-formand Harald Børsting. Så er vi altså kommet for langt ud.

For det tredje burde man forkorte dagpengeperioden – det er et oplagt sted at sætte ind – og lade os tage den gevinst med. Alle med forstand på de ting siger, at vækstpotentialet i dansk øko-

nomi faktisk slet ikke kan imødekommes ved at tvinge de sidste lønmodtagere i job. Det er ikke nok, men jeg synes, at vi skal tage den gevinst med, der vil være ved at tage fat på en dagpen-gereform.

Det er på timeregnskabet ved at fjerne top-skatten og højne tilbagetrækningsalderen gen-nem at fjerne tilgangen til efterlønnen, at dyna-mikken kommer, og at den strukturpolitiske indsats med sigte på at øge vækstpotentialet styrkes.

Til sidst vil jeg gerne knytte et par generelle kommentarer til regeringens finanslov. Finanslo-ven er i sin tilblivelse, for at sige det meget di-rette og kontant, og i sit væsen et optryk af en socialdemokratisk tankegang. SP-bidraget, som regeringen vil genindføre, er et klassisk eksem-pel på, hvor lidt liberalt der tænkes i øjeblikket. Tvungen opsparing er simpelt hen ikke noget, der hører en moderne tid til. Det hører ingen ste-der hjemme i en finanslov præsenteret af en libe-ral finansminister.

Jeg er faktisk fuldstændig overbevist om, at finansministeren godt ved, at den vigtigste op-gave, som en regering i et liberalt samfund har, er at lade være med at gå i vejen. Når man læser regeringens finanslovsforslag igennem, er der rigtig mange steder, hvor man studser lidt og siger til sig selv: Kunne staten ikke med fordel trække foden tilbage her og lade være med at spænde ben for dem, der både kan og vil give det her land et skub fremad?

Det fører for vidt at gå i detaljer med den øvelse her, og det er i og for sig også blot en op-fordring til finansministeren: Er det ikke på tide, at hele finansloven bliver sendt til et liberalt gen-nemsyn? Jeg tror, vi kunne nå langt, hvis vi var flere, der turde stå ved vores ideologiske ud-gangspunkt. Danmark er et godt land, Danmark kan blive et bedre land, men vejen til et bedre Danmark går gennem liberale reformer. Hvis Liberal Alliance kan være finansministeren til nogen som helst hjælp i den proces, så stiller vi os selvfølgelig til rådighed. Vi er til enhver tid parate til at sige de ting, som andre ikke tør sige, eller de ting, som man måske ikke finder det op-portunt at sige fra regeringens side.

Mine ord i denne tale har været, kan man si-ge, rimelig kontante, måske også direkte kon-frontatoriske vil nogle sige, men det skal grund-læggende stadig væk forstås som en fremstrakt hånd. Vi vil meget gerne være med i de forhand-linger, som kommer, vi vil meget gerne være med til at indgå en aftale, men der skal også

være plads til, at der er nogle, der siger det, som skal siges, nemlig at der er behov for liberale re-former.

Kl. 17:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Anders Samuelsen. Der er ingen korte bemærkninger. Den næste på talerlisten er det nye færøske medlem, fru Annita á Friðriksmørk.

Kl. 17:00

(Ordfører)

Annita á Friðriksmørk (TF):

Hr. formand! Et land i Nordatlanten er under opbygning. Arkitekterne er uenige om indret-ningen og redskaberne og om, hvor hurtigt byg-ningen skal bygges, men de er enige om, at lan-det skal bygges. De er enige om, at de en dag skal være selvstændige, således at de kan flytte ind i nutiden, hvor gensidig respekt, samarbejde og ansvar er nogle af redskaberne. Og så håber de alle sammen på et godt og givende samar-bejde med omverdenen inklusive med den tids for-henværende værtsland.

Dette er mit første møde og min første tale i det danske Folketing, og jeg vil indledningsvis sige, at jeg som en af de 48.000 arkitekter inder-ligt håber på, at vi får et godt og givende samar-bejde med Danmark.

I dag diskuterer vi den danske stats finanslov, en finanslov, som indebærer meget, som Dan-mark kan være stolt af, en finanslov, som viser, at Danmark er om ikke *det* så et af de førende lande inden for mange sektorer. Danmark er en velfærdsstat, har et godt socialt netværk, et re-spekteret demokrati osv. Bl.a. derfor står jeg her og ønsker et godt og værdigt samarbejde mel-lem Færøerne og Danmark. Intet land kan stå alene i dagens globale samfund. Samarbejdet mellem Danmark og Færøerne vil derfor alt andet lige være til gavn for begge vores lande. I min og mit partis verden er det derfor et spørgs-mål om at have respekt for hinandens suveræni-tet.

Men hvad har alt dette så med finansloven at gøre? Med suveræniteten får du fuldt ansvar, og med suveræniteten får du muligheder på den in-ternationale arena. Sådan er suveræniteten red-skab til fremgang og derfor en betydningsfuld faktor i en finanslov.

En konto på den danske finanslov er et gene-relt tilskud til Færøernes hjemmestyre. Den er nu på 615 mio. kr. og er blevet udgjort af det be-løb, siden vi i 2001 reducerede tilskuddet med en tredjedel og fastfros beløbet. Vi reducerede bloktilskuddet med en tredjedel, efter at for-

handlingerne med den danske regering ophørte. Bloktilskuddet blev dengang reduceret, fordi vi ville tage sagen i egne hænder og vise, at vi mente det alvorligt. Da bloktilskuddet er en betaling for vores suverænitet, ønskede den dengang siddende regering på Færøerne en gradvis reducere.

Jeg skal ikke bruge megen tid på at forklare baggrunden for tilskuddets oprindelse ud over at sige, at det er kommet frem, at det historisk set har vist sig at være en betaling til færingerne for at få dem til at legitimere en annullering af folkeafstemningen, hvor flertallet ønskede suverænitet. På den måde frasagde vi os og solgte vores suverænitet over vores land og sø for et beløb, som nu er på omkring 0,5 mia. kr. Det er en forretning, som Danmark mener kan betale sig, og man siger derfor: O.k., vil I sælge, så vil vi købe. Så kommer vores land på Danmarks finanslov, og konsekvensen er, at vi færingere frasier os suveræniteten over et land- og søområde, som er 279.000 km², et område, som er fire gange større end Danmark og dets søområde. Men lad mig slå fast, at dette skal ses fra den vinkel, hvor man ønsker fuldt ansvar for det færøske samfund, og absolut ikke som en bebrejdelse mod nogen herinde. Det er vel utvivlsomt, at mange ville have gjort præcis det samme, hvis de fik et tilbud, som var langt billigere end dets værdi.

Jeg kan så også i denne sammenhæng informere om, at Færøernes landsstyre, som nu er be mandet med Socialdemokratiet, Tjóðveldisflokkurin, Midterpartiet og et støtteparti, Selvstyrepartiet, har planer, som vender i den rigtige retning. Men det ironiske er, at retningen umiddelbart gør det billigere for Danmark i den danske finanslov at besidde vores suverænitet. I finanslovens tekst ser vi, at 117 mio. kr. af bloktilskuddet er ment til at gå til særforsorgen. Særforsorgen er et område, som landsstyret har planer om at overtage i denne valgperiode. Lykkes det, vil tilskuddet reduceres med et tilsvarende beløb. Det vil sige, at de samme 279.000 km² nu bliver tilsvarende billigere. Vi vælger i virkeligheden at tage ansvaret for en sektor, at tage ansvaret fra moderselskabet og kræver samtidig, at moderselskabet reducerer betalingen for vores ejendom. Det er en absurd situation, hvis vi sammenligner med almindelig forretning, og det viser nok også, hvor absurd en ordning som hjemmestyret i virkeligheden er.

Diskussionen om selvstyre ligger primært i bloktilskuddet, og vi har derfor valgt et kompromis, som indebærer en gradvis nedskæring af

tilskuddet. Dette skal ses som et kompromis med andre partier, en pragmatisk løsning, som ofte er nødvendig i et flerpartisystem.

Kl. 17:05

Finanstilsynet af Færøerne er ligeledes et område, som vi har planer om at overtage. Dette skal også ses som et led i selvstyreprocessen og skal selvfølgelig gøres i samarbejde med det danske Finanstilsyn. Formålet er at få ansvarsorganet flyttet til Færøerne. Når vi ikke har det fulde ansvar, kan vi heller ikke forvente, at vi altid får de relevante oplysninger til tiden. Det primære i denne omfordeling er at placere ansvaret der, hvor akten ligger.

En overtagelse af Finanstilsynet af Færøerne udelukker ikke, at vi delvis køber udenlandsk ekspertise og har et tæt samarbejde med det danske Finanstilsyn. Overtagelsen bliver dog først en realitet, når man er enig om, at overgangen er hundrede procent tryk, og hvor tilliden til den færøske pengeverden og dens banker snarere vokser, eller hvor tilliden til bank- og pengeverdenen og de færøske banker i det mindste er intakt.

I forholdet mellem Færøerne og Danmark er der stadig nogle økonomiske anliggender, hvor Danmark har ansvaret, og hvor det ansvar burde få en større prioritering. Her tænker jeg specielt på, at flere bygninger på Færøerne kræver vedligeholdelse og modernisering for at leve op til nutidens krav. Jeg kan f.eks. nævne politistationen og fængslet i Thorshavn, domhusene osv.

Hvis vi et øjeblik vender os fra den danske finanslov til Færøernes økonomi og finanslov, kan jeg sige, at den hovedsagelig er domineret af to faktorer. En af faktorerne er den internationale økonomi, da vi er en meget åben økonomi med forholdsvis stor import, og den anden faktor er vores egen økonomiske politik. Økonomiske problemer internationalt viser sig hurtigt som en dominoeffekt på Færøerne, hvor vores udfordring er at komme uden om disse problemer, så godt som det nu lader sig gøre. Men da vores økonomi er enstregnet, vil de økonomiske svingninger vise sig meget kraftigere på Færøerne end andre steder, hvor økonomien har flere ben at stå på.

Det, som må siges at være dagens udfordring i den færøske økonomi, er oliepriserne, som specielt udfordrer vores hovederhverv, fiskeriindustrien, der som bekendt er meget energitung, og som generelt set sejler i tung sø i øjeblikket. Oliepriserne presser også priserne på vores varer og tjenesteydelser opad. Dernæst er der mangel på

arbejdskraft, som sætter en kraftig dæmper på vores initiativer på arbejdsmarkedet, og så er der faldet på aktiemarkedet og den sidste manglende økonomiske selvstændighed, hvis konsekvenser jeg kom ind på indledningsvis.

Men når det er sagt, ligger vi dog langt væk fra krisen, som vi kender fra først i 1990'erne. Og når jeg siger, at Færøernes økonomiske situation ligger langt væk fra en lignende krise, så bygger jeg det bl.a. på de seneste års konsolidering i de nationale reserver. Vi har en udenlandsk nettoformue og skylder derfor mindre, end vi ejer i udlandet. Det offentlige har stadig ejendomsretten til mange store ejendomme, på trods af at viljen til at privatisere har været stor de sidste 4-6 år. Og så er beskæftigelsen på Færøerne rekordhøj.

Trangen til frihed og selvstændighed vokser også stødt længere nordpå. Jeg har medbragt en hilsen fra min grønlandske kollega fru Juliane Henningsen – vi har sådan en fælles hilsen, om jeg så må sige – som ikke kunne være her i dag. Lige nu arbejder hun på fuldt tryk hjemme i Grønland for at få grønlænderne til at stemme ja til den nye selvstyrelse, der skal til folkeafstemning i november i år.

Kl. 17:09

På vegne af fru Juliane Henningsen og mig selv vil jeg gerne sætte fokus på et af de tiltag, som kan gå hen og blive en af de helt store solstrålehistorier om det internationale samarbejde, der er mellem vores lande, nemlig klimatopmødet i København i 2009.

Som bekendt er Grønland og Færøerne ikke suveræne stater, og derfor er Danmark medlem af FN på vores vegne. Danmark og den danske regering er derfor også værter på vegne af Grønland og Færøerne, når det store FN-topmøde løber af stabelen i 2009. Og netop derfor bekymrer det fru Juliane Henningsen og jeg, at den danske regering kun har afsat 240 mio. kr. til værtskabet.

Regeringen anslog selv tidligere, at værtskabet ville koste 300 mio. kr., og de 240 mio. kr., der er afsat, er faktisk kun halvt så meget, som den sidste mindre klimakonference i Canada i 2007 kostede. Derudover er planen, at topmødet skal være væsentlig større, mere prestigefyldt og med et større sikkerhedsopbud end det i Canada. Topmødet i København bliver efter alt at dømme det vigtigste i nyere tid globalt set, og derfor synes vi, at det er et problem at starte ud med et alt for lille budget.

Den danske regering har også valgt at finansiere en anelig del af topmødet med midler fra ulandsbistanden. Her ved 50 mio. kr., måske flere, tages direkte fra ulandsbistanden og bruges på afholdelse af topmødet. Det bekymrer os også. Vi håber, at regeringen vil sikre på vegne af hele riget, at klimatopmødet bliver en succes, ved at der afsættes mindst dobbelt så mange penge til det. Og vi håber, at pengene tages andre steder fra end fra ulandsbistanden. Det må være det minimum af kriterier, der skal opfyldes, for at skabe en solstrålehistorie om klimatopmødet i 2009. Og så skal vi selvfølgelig have et rigtig godt samarbejde om og under topmødet vores tre lande imellem.

Færøerne og Grønland har netop nu indgået en klimaaftale, så vi er på rette vej. Fru Juliane Henningsen og jeg glæder os til at være her i København næste år og få indflydelse på de mål og midler, som skal redde os fra klimakatastrofen her i Danmark, på Færøerne og i det arktiske område.

Vi står bogstavelig talt over for store klimamæssige forandringer og udfordringer, som vi skal finde en intelligent løsning på sammen med staterne omkring os. Men vi står også i overført betydning over for klimamæssige forandringer og udfordringer internt i det fællesskab, som Færøerne, Grønland og Danmark udgør. Den største forandring og udfordring ligger for mig som færing i at opnå frihed og selvstændighed for Færøerne, og det håber jeg at vi gør, og at vi får et meget godt og fint samarbejde om det. Tak for ordet.

Kl. 17:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren, der er ingen korte bemærkninger. Så er det hr. Lars-Emil Johansen som ordfører.

Kl. 17:12

(Ordfører)

Lars-Emil Johansen (SIU):

Da den daværende regering den 31. januar 2007 fremsatte det lovforslag om tilskud til Grønlands hjemmestyre for indeværende år og næste år, som var aftalt med det grønlandske landsstyre, skete det bl.a. med følgende ord:

»Videreførelsen af den nuværende tilskudsaf-tale i yderligere to år skal ses i lyset af arbejdet i Grønlandsk-dansk Selvstyrekommision, der forventes at afgive sin betænkning i efteråret 2007.

Selvstyrekommisionen skal ... bl.a. overveje og stille forslag ... til en ny ordning vedrørende

det økonomiske mellemværende mellem Grønland og Danmark.«

Det er med den største glæde, jeg kan stå her og konstatere, at regeringens ord fra den gang ikke alene er gået i opfyldelse, men er gået i opfyldelse på en helt enestående måde. Det er sket via forslag til en ny selvstyrelov for Grønland, et forhandlingsresultat, der klart viser, at der er et smukt sammenfald mellem det store flertal af danske og grønlandske politikeres vilje og evne til at bære vores to lande ind i fremtiden på den mest værdige måde.

Jeg har igennem de sidste år her i Folketinget næsten rutinemæssigt måttet starte mine indlæg i finanslovdebatterne med at beklage, at bloktilskuddet til Grønland endnu engang var vokset alt for meget. Men nu ligger der endelig et forslag, der kan bringe sådanne stigninger til ophør. Med selvstyrelovens vedtagelse vil bloktilskuddet til Grønland fra næste år nemlig blive frosset fast på samme niveau som i år og derefter ikke stige mere i fremtiden end almindelig pristalsregulering. På den måde vil det løbende blive en mindre og mindre byrde for såvel Grønland som Danmark.

Men samtidig vil bloktilskuddet fortsætte som sikkerhedsnet under det nye grønlandske samfund, der vil opstå under selvstyre, indtil den dag, hvor vores samfund har fået gjort sin egen økonomi så stærk, at vi kan vinke helt farvel til økonomisk støtte udefra. Sammen med selvstyreloven får vi altså et sikkerhedsnet, der gør, at vores levestandard på intet tidspunkt forringes under det nye system.

Når man så også tager i betragtning, at vi endelig får ejendomsretten til vores egne ressourcer og dermed instrumentet til en økonomi, der vil kunne gøre både os og det danske folk helt fri af bloktilskuddet på sigt, ja, så må man sige, at vi i dag står med et fremragende forslag til en ny ordning vedrørende det økonomiske mellemværende mellem Grønland og Danmark, som det så diplomatisk er udtrykt i lovforslaget fra 2007.

Med selvstyreloven vælger vi i Grønland selv, hvornår og hvordan vi iværksætter fremtidens forandringer for vores land, og hver gang vi vælger forandringen, vil det samtidig også gælte Danmark, på samme måde som det fastfrosne bloktilskud fra første dag vil medføre besparelser for det danske samfund, uden at det tvinger os til økonomiske ændringer af nogen art. Forslaget til den nye selvstyrelov er derfor, hvad man i erhvervslivet kalder en klar win-win-

situation. Alle parter i handelen vinder, ingen taber. Jeg har lyst til at betegne resultatet af Selvstyrekommisionens arbejde som politisk håndværk, når det er bedst.

Derfor har det da også været en glæde at se, hvorledes denne aftale har vundet fuld tilslutning fra et helt overvældende flertal af partierne både i Danmark og i Grønland. Det bloktilskud, vi ser i dag, skal bremses og vendes til en stadig faldende størrelse i den danske finanslov. Jeg tror, at vi er rigtig mange, der har set frem til det i årevis. Nu har vi fundet vejen, den sikre vej, den værdige vej og samtidig vejen uden unødigt afsavn for nogen. Forslaget til selvstyreloven sikrer lige præcis, at den vej nu kan blive åbnet for det grønlandske folk, endda med sikkerhedsselerne spændt helt frem til målet.

Kl. 17:17

Men endnu er aftalen jo altså kun et forslag, ikke en realitet. Før dette gode skib er sikkert i havn, er der et hårdt politisk benarbejde, der skal gøres, og en folkeafstemning, der skal gennemføres. Jeg selv er dog overbevist om, at det grønlandske folk, der skal til folkeafstemning om selvstyreloven den 25. november, er mindst lige så kloge og klartskuende, når det gælder Grønlands fremtid og værdighed, som det overvældende flertal i dette Ting og i Grønlands Landsting. Derfor tror jeg også fuldt og fast på, at vi sammen kan indføre det nye selvstyre på Grønlands nationaldag den 21. juni næste år.

Lad os så komme i gang med at afvikle dette bloktilskud, slippe Grønland ud af den danske finanslov og give hinanden friheden og samarbejdet i stedet for, for der er jo ganske meget, som selvstyreloven ikke overfører til grønlandsk kompetence: statsforfatningen, udenrigspolitikken, forsvars- og sikkerhedspolitikken, Højesteret, statsborgerskab, valuta- og pengepolitik, for nu at være ret præcis. Så der bliver nok at tale om, når folketingsåret starter, hvad angår det danske riges prioriteringer inden for disse områder i de næste år, og her er der bestemt ingen garanti for enighed på forhånd. Men de nye rammer for det økonomiske mellemværende mellem Grønland og Danmark skulle gerne være helt på plads, når denne finanslov udløber – til alles glæde.

Kl. 17:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen): Tak til hr. Lars-Emil Johansen. Der er ingen korte bemærkninger. Så er det finansministeren.

Kl. 17:20

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hr. Lars-Emil Johansen omtalte jo udsigten til det nye selvstyre på nationaldagen den 21. juni næste år som det gode skib, og på den måde sluttede hr. Lars-Emil Johansen, hvor Venstres ordfører startede debatten for snart mange timer siden, nemlig i det maritime hjørne. De maritime udtryk har været gennemgående hele dagen, og det er jo i hvert fald rart, at der på det punkt har været en klar linje i debatten, kan man sige.

Hvis man skal blive i det samme begrebsapparat, så tror jeg i hvert fald, at man her ved slutningen af førstebehandlingen af regeringens forslag til finanslov for 2009 stiltfærdigt kan konstatere, at regeringen sådan rent parlamentarisk ikke er ude i nogen særlig høj søgang. Jovist, der er krusninger, men jeg tror godt, at jeg tør spå, at det vil kunne lade sig gøre at sætte kursen sikkert mod havn i form af en finanslovaftale for finansåret 2009. Dertil synes jeg at der har været tilstrækkelig mange positive markeringer, og nogle af dem skal jeg vende tilbage til.

Der har altså i hvert fald været en linje med hensyn til billedsproget, og man kunne så spørge, hvad linjen ellers har været. Det er jo ikke helt det samme samfund og de samme udfordringer, alle ordførerne beskriver. Når jeg kaster et blik ud af vinduet – og i øvrigt også når jeg bevæger mig ud i virkeligheden, som specielt venstrefløjen forsøger at tage patent på og opstille en eller anden mærkelig modsætning mellem den del af Folketingets medlemmer og så andre, som øjensynlig hverken har børn, køber ind eller på anden vis er i kontakt med dagligdagsproblemer – så har jeg et meget, meget klart indtryk af et land, der på mange måder har det godt og i hvert fald på alle parametre jo markant bedre end for år tilbage.

Vi har en rekordhøj beskæftigelse og en rekordlav arbejdsløshed. Det er en udvikling, der samlet har skabt det største socialpolitiske fremskridt i mere end en generation, sådan at folk på kanten af arbejdsmarkedet har fundet fodfæste på arbejdsmarkedet, og folk med anden etnisk baggrund, der tidligere havde svært ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet, nu også har gjort det. Det er bare for at nævne et element.

Når man så i øvrigt bevæger sig rundt i det offentlige Danmark, i kommuner og regioner, så løber man da fra tid til anden ind i et nedslidt toilet, som f.eks. her i byen, hvor parlamentet befinder sig – en by, der jo aldrig har været under andet end socialdemokratisk lederskab.

Men jeg kommer også andre steder. Så sent som i går var jeg på Stevns, hvor man er i gang med at bygge en helt ny børnehave, en helt ny integreret institution. Når jeg trækker det frem, er det, fordi det er et helt nyt byggeri, der i virkeligheden er sat i gang som et resultat af de gode tider. Det, der konkret var afsættet for byggeriet på Stevns, var det forhold, at arbejdsløsheden er kommet helt i bund og at beskæftigelsen er høj, og det betyder også, at en række dagplejemødre i Stevnsområdet nu pludselig har fået en anden jobmulighed end at være dagplejemor, og flere af dem har så søgt ud i andre dele af arbejdsmarkedet for at få udlevet nogle interesser der, for at arbejde et sted, hvor der er kollegaer i dagligdagen, og det har så udfordret hele dagpasningsstrukturen på Stevns og for en tid skabt knaphed på dagplejepladser, og derfor skal man altså nu bygge en ny institution. Jeg trækker det frem som et konkret eksempel på, at når man skaber resultater som denne regering – godt bakket op af Dansk Folkeparti – har gjort siden systemskiftet i 2001, så skaber man jo også hele tiden nye udfordringer for sig selv.

Men jeg har altså et billede af land, der har det godt, og hvor danskerne, når man spørger dem, i øvrigt også udtrykker stor tiltro til deres egen situation, men måske tilkendegiver en lidt større bekymring på nationens vegne, og det kan jo ikke undre, når man lægger øre til alle disse noget deprimerede røster, der taler om, at nu holder al positiv udvikling snart op.

Derfor vil jeg da gerne her ved afslutningen af førstebehandlingen bare sådan helt stiltfærdigt minde os alle sammen om, at det toneleje, vi selv anslår i debatten, og de udfordringer, vi selv rider op, jo et eller andet sted også rummer risikoen for en selvbekræftende profeti. Hvis vi vil, kan vi jo godt yde et bidrag til at tale os alle sammen over i et mørkt hjørne, og det vil jeg gerne advare imod.

Kl. 17:25

For vi har ikke skabt disse fantastiske resultater med en torndende høj beskæftigelse og med en danmarkshistorisk lav arbejdsløshed den ene dag for den næste dag at vende ryggen til dem og gamble med dem. Derfor handler det nu om at tage bestik af søkortet, hvis vi skal blive i metaforikken, at tage bestik af vejrliget og sørge for at styre os sikkert igennem de skvulp, der er, og de er der jo.

For den udfordring, vi står med nu, er jo den, at vi efter en årrække med et højt vækstniveau, en høj udvikling i beskæftigelsen, en vedvaren-

de faldende arbejdsløshed, sådan at der ville være overskudskapacitet i Idrætsparken, hvis alle de registrerede ledige blev inviteret til den samme fodboldkamp, nu oven på den periode er i en situation, hvor der ikke er ret meget mere kapacitet i vores økonomi, og hvor væksten derfor nu tager af. Det er jo vigtigt at holde sig niveauerne for øje. Vi er på et ekstremt højt niveau, og det er fra det her ekstremt høje niveau, at den umiddelbare udsigt til, at væksten fortsat stiger, tager af. Vi er ikke nede i nogen dalsænkning, hvor folk er gået fra hus og hjem, og hvor beskæftigelsen udvikler sig meget skævt den anden vej. Vi er på toppen af en højkonjunktur, og regeringens ambition er sådan set, at vi skal blive der og undgå at lande brat.

Det kræver jo, at man har is i maven, og det kræver først og fremmest med hr. Ole Sohns ord – vel nok i en lidt anden konsekvens – men alligevel med hr. Ole Sohns ord, at man fører en ansvarlig økonomisk politik. For som hr. Ole Sohn sagde det, er en uansvarlig økonomisk politik det mest asociale, man overhovedet kan føre, de svageste bliver ramt først. Det sagde hr. Ole Sohn, som derefter plæderede for, der skulle føres en neutral finanspolitik, hvorefter man altså kan konstatere, at regeringen i hr. Ole Sohns øjne er mere end dobbelt så socialt ansvarlig som Socialdemokratiet, fordi hr. Ole Sohn foreslår en neutral finanslov. Vi har en finanseffekt på 0,2, Socialdemokratiet speeder totalt uansvarligt helt vildt op og har en finanseffekt på 0,5.

Med hr. Ole Sohns ræsonnement kan man altså alene derved jo konstatere, at regeringen har et dobbelt så stærkt socialt sigte med det, vi gør, end vennerne i Socialdemokratiet. Det passer jo i øvrigt også fuldstændig med min egen forståelse af tingenes sammenhæng. For det, der jo er så fantastisk at opleve i disse år, er, at vi har opnået disse bemærkelsesværdige resultater op imod, jeg havde nær sagt, alle faglige indspark. Det har vi jo gjort, fordi regeringen stedse i tæt og tillidsfuldt samarbejde med ikke mindst Dansk Folkeparti, men her i foråret jo vedrørende jobpakken også med Det Radikale Venstre og Liberal Alliance har lavet de justeringer, de reformer, de tiltag, der løbende har udvidet arbejdsudbuddet i det danske samfund, og det er den tænkning, vi skal holde fast ved.

Hr. Anders Samuelsen fra Liberal Alliance har meget ret i, at vækst er forudsætning for velfærd, der igen er forudsætning for velfærd, og det er jo derfor, at det, der er hovedudfordringen nu, sådan set er at få identificeret det, der er

vækstbremsen, og så få sluppet den. Og hvad er så vækstbremsen i dansk økonomi for tiden? Det er jo det manglende arbejdsudbud, og det er derfor, vi skal sætte ind der.

Derfor vil jeg gerne kvittere over for hr. Kristian Thulesen Dahl, over for hr. Morten Helveg Petersen, over for hr. Anders Samuelsen, som jo alle tre har markeret en parathed til at fortsætte det samarbejde, som lykkedes så fint i foråret omkring jobpakken, for at gå videre ad den vej og sikre det tilstrækkelige arbejdsudbud, der gør, at vi fortsat kan have vækst i det danske samfund.

Jeg trækker de partier frem, og jo altså i særlig grad Dansk Folkeparti, fordi det i nyere parlamentarisk historie er de tre partier, der har taget ansvaret for at sørge for, at den her vækstbremse ikke bider sig fast. Men jeg vil også gerne understrege, at det jo ikke skal udelukke nogen andre. Regeringen starter om kort tid forhandlinger om finansloven med det sigte, at de, der er i arbejdstøjet, skal bidrage mest muligt.

Kl. 17:29

Men jeg må også være ærlig og sige, at prognosen jo tager sig lidt forskelligt ud, afhængig af hvem man lægger øre til. Mest bemærkelsesværdigt er det, synes jeg, at Socialdemokratiet har opgivet enhver tanke om at føre nogen som helst form for ansvarlig økonomisk politik. Ja, skal man blive i den maritime verden, kan man da i hvert fald konstatere, at der ikke er kastet noget anker over bord, der er en ånd dér, der stadig er i partiet, og som jo helt eklatant udtrykkes ved den opsigtsvækkende tanke om, at vi i de gode tider, vi befinder os i i øjeblikket, skal undlade at nedbringe gælden. Sådan blev det udtrykt af hr. Morten Bødskov i et direkte svar på spørgsmål fra hr. Kristian Thulesen Dahl: Lad os bruge oliemilliarderne på investeringer det ene, det andet og det tredje sted, og lad os så opgive at nedbringe gæld. Det er jo, kan man sige, generationstyveri ved højlys dag, og det er jo at udfordre den ansvarlighed, der ligger i at lave en langsigtet økonomisk planlægning, som gør, at vi også sikrer os, at der er folkepension til folkepensionisterne om 5, 10 og 15 år.

Jeg må sige, at jeg er en smule rystet. Jeg er også en smule rystet over den retorik, der går ud på, at vi nu bare skal blive ved med at presse arbejdsmarkedet, lad os bare fylde benzin på bilen, lad os bare sætte tempo på uden overhovedet at reflektere over, hvad det kan skabe af udfordringer. Det kan være i form af lønstigninger,

der overstiger lønstigningstakten i udlandet, inflation, der i høj grad er kommet til os udefra, men som med al rimelighed bliver et forbigående fænomen, fordi alle forventer, at både fødevarepriser og energipriser vil få et tilbageslag, men udfordringen kan være, at den inflation sætter sig fast. Det er jo præcis de to ting, vi ellers skulle undgå. Vi skulle undgå at gøre os sårbare, at vi gambler med de gode resultater, vi har opnået ved at optræde uansvarligt.

Men jeg kan selvfølgelig tage fejl. Det hele kan jo være et taktisk betonet trick for at skabe en øjeblikkelig opmærksomhed, og jeg vil da i hvert fald ikke udelukke det håb, at også Socialdemokratiet vender tilbage og påtager sig et ansvar, når arbejdet for alvor kalder, for at få løst den her vækstbremse ved at se på, hvordan vi kan øge arbejdsudbuddet, og hvordan vi senere i den politiske sæson kan lave en skattereform, der yderligere skaber motivation til at være i beskæftigelse. Det håb vil jeg da i hvert fald gerne udtrykke her fra denne talerstol.

Ud over de maritime udtryk er det jo ellers mest bilmetaforikken, der har fundet vej ind i den politiske debat for nylig. Jeg kunne på Socialdemokratiets kongres forstå, at man skal tage sig i agt for mig, for jeg er ny i trafikken. Jo, jo, det er vel bedre at være ny i trafikken end endecideret farlig i trafikken, og jeg kan da konstatere, at jeg har bestået alle mine teoriprøver og også taget de praktiske køreprøver, og det står måske i kontrast til andre, der gerne vil kaste sig ud i trafikken. I hvert fald bliver jeg nødt til at sige, at den her megen tale om, at vi skulle bremse det ene øjeblik og speede op det andet øjeblik, ikke har noget på sig. For hvis man ser det finanslovsforslag, vi her har lagt frem, i sammenhæng med det finanslovsforslag, som Folketinget vedtog før sommerferien, og som vi lagde frem i begyndelsen af det her år, er der sådan set en meget klar linje i det. Der er ikke bremset voldsomt op, der er taget en lille smule af tempoet i det finanslovsforslag, vi præsenterede i foråret, og som Folketinget vedtog, og det tempo, vi lagde for dagen i foråret, er præcis det samme tempo, vi nu lægger op til at køre fremad i. Og det er i øvrigt klogt ikke sådan at skifte tempo fra tid til anden. Den bedste benzinøkonomi oppebærer man altså, når man kører frem i et jævnt tempo. Og vi kører frem i et jævnt tempo.

Det er også det, der er baggrunden for, at vi kan præsentere et finanslovsforslag, som, på trods af hvad der ellers fra forskellig side har været fremført her i dag, jo er et finanslovsfor-

slag, der rummer forbedringer, øgede forbrugsmuligheder i forhold til de private husholdninger, men jo altså også en fortsat udbygning af velfærdssamfundet med mere borgernær service, flere ressourcer til sundhedsområdet, flere ressourcer til kommunerne – om end i en lidt moderat stigningstakt. Det hænger jo sådan set sammen med, at kommunerne i indeværende år tog et voldsomt trin op ad den her forbrugsstige ved fuldstændig at sprænge den aftale, der blev indgået sidste år. I det lys er det jo ikke unaturligt, at der så ikke er plads til på ny at springe mange trin fremefter. Men der vil også være en udbygning af kommunernes økonomi. Vi gennemfører kvalitetsreformen med målrettede investeringer i det offentlige personale, som gør en god indsats i hverdagen, men som jo ligesom alle os andre er udfordret af det faktum, at der over de næste 10 år er udsigt til et par hundrede tusinde offentligt ansatte, der går på pension.

Kl. 17:35

Og hvis vi skal give ordentlig velfærdsservice også i den situation, jamen så har vi brug for at forandre de offentligt ansattes arbejdsvilkår. Det er derfor, vi nu investerer massivt i lederuddannelse, det er derfor, vi øger indtaget til en række uddannelser, der skal brødføde den offentlige sektor, det er derfor, vi fremmer arbejdsmiljøet i den offentlige sektor, det er derfor, vi har fokus på, hvordan vi fastholder ældre medarbejdere i den offentlige sektor. Og sådan kunne jeg blive ved.

Der er afsat i alt 2,2 mia. kr. næste år til gennemførelse af en lang række initiativer i kvalitetsreformen, herunder altså trepartsaftalerne. Der er afsat ressourcer til at begynde indfasningen af den kvalitetsreform, som regeringen afgav et løfte om i valgkampen, og som vi selvfølgelig står ved. Det falder jo på tre strækninger. Det er dels den fond, vi nu bygger op til investeringer i arbejdskraftbesparende teknologi, fordi vi altså for at give ordentlig service i den offentlige sektor også er nødt til at se på, hvordan vi kan rulle moderne teknologi hurtigere ud i den offentlige sektor og på den måde gøre livet lettere for vores offentligt ansatte. Det er et målrettet investeringsløft i den kommunale sektor af de dele, der har umiddelbart mest med borgerne at gøre, nemlig skoler, daginstitutioner, ældreområdet, hvor vi løfter anlægsbudgettet meget, meget målrettet. Historisk er der investeret i et niveau i omegnen af ca. 5 mia. kr. om året på det her område. Det løftes til 6 mia. kr. i 2009 og yderligere til 7 mia. kr. i 2010 og fremefter.

Årets finanslovsforslag rummer også den første af de i alt 25 mia. kr., der skal investeres i et moderne sygehusvæsen med en bedre sygehusstruktur, med en bedre logistik, med bedre faciliteter for at gøre et godt dansk sundhedsvæsen endnu bedre.

Så ved at fastholde et moderat tempo og i øvrigt altså også give sig selv tid til at kaste et blik ud af forruden og se nogle af de udfordringer, der er på vejen fremefter, kan regeringen altså igen i år fremlægge et finanslovsforslag, som udvider den borgernære service, og som jo på ny altså sætter forbrugsrekord, når vi taler om, hvor mange ressourcer der er til offentlig service.

Skal det være forsvarligt, og det er det, kræver det også, at vi har det politiske overskud til at adressere det, der er den store udfordring, nemlig at få sluppet vækstbremsen. Læs altså: at få tilvejebragt mere arbejdskraft. Derfor vil jeg slutte, stort set hvor jeg startede, nemlig ved at konstatere en glæde over, at en række partier – og jo altså i særlig grad dem, der også i foråret var med til at adressere den her dagsorden – har gentaget ambitionen om at være med til at adressere den udfordring.

I det lys imødeser jeg jo nogle interessante finanslovsforhandlinger og ser frem til for alvor at komme i gang med det arbejde, der skal bidrage til, at vi også i år kommer sikkert i havn, og at Danmark får en finanslov, der kan udbygge den offentlige service, og som kan fastholde de ganske imponerende økonomiske resultater, som er oppebåret i nyere tid, og som jo altså først og fremmest har sat sig i, at danske familier, der

tidligere havde svært ved at vinde fodfæste på arbejdsmarkedet, nu er selvhjulpne – et fantastisk socialpolitisk fremskridt.

Kl. 17:39

Formanden:

Var det slag i bordet et punktum? Tak til finansministeren.

Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger, og det betyder sådan set, at forhandlingen her er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 17:39

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Skulle det blive nødvendigt at indkalde Folketinget til yderligere møder i dette folketingsår, vil meddelelse om tidspunkt og dagsorden blive tilstillet medlemmerne skriftligt. Ellers vil jeg sige på gensyn til oktober.

Mødet er hævet. (Kl. 17.40).

